

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

Anno Quinto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

1674.
LX.

Præceptum Episcopis Indiarum, aliarumque Partium Orientalium, ac Regularibus etiam Societatis Jesu, eorumque Superioribus stricta observantia Constitutionum Apostolicarum, & Decretorum Congregationis de Propaganda Fide sub pœnis arbitrio ejusdem Congregationis quoad omnes, & quoad Regulares etiam privationis vocis activæ, & passivæ.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Quoniam ea, quæ ex solita hujus S. Sedis Apostolicæ rectitudine, atque æquitate provide sapienterque emanarunt, & in dies, prout Justitiæ ratio exigit, & propagandæ, solidandæque Catholicæ Fidei suadet utilitas pie, prudenterque emanant, ab omnibus Christianis, & præsertim à Catholicis Antistitibus in partem Apostolicæ sollicitudinis vocatis, ac ab illis qui votorum Religiosorum nexu Dei, Ecclesiæque obsequiis arctius devincti sunt inviolabiliter observari oportet.

§. 1. Nos quibus licet immeritis, & tanto oneri imparibus, Ecclesiæ suæ Sanctæ curam commisit Altissimus, debitæ Apostolicorum Decretorum observationi quantum Nobis ex alto conceditur providere cupientes, de particulari Congregationis Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum, super rebus Sinarum deputatæ consilio, Venerabiles Fratres Episcopos Indiarum, aliarumque partium Orientalium harum serie paterne monemus, eisque, ac etiam Regularium Superioribus, & eisdem Regularibus, etiam Societatis Jesu auctoritate Apostolica in virtute S. Obedientiæ præcipimus, & mandamus, ut omnes Constitutiones Apostolicas, & Decreta Congregationis eorundem Cardinalium, sub pœnis arbitrio ejusdem Congregationis imponendis quoad omnes, & quoad Regulares, etiam Societatis Jesu, eorumque superiores præfatos, etiam privationis vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrendæ, strictè, ac inconcusse, & inviolabiliter observent.

§. 2. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegates, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores aliosve quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit dictæ Societatis Jesu, aliarumque Congregationum, & Ordinum quorumcumque, & aliis quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac insertis, habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad effectum præsentium hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut ipsarum præsen-

tium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Junii 1674. Pontificatus nostri Anno quinto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brevium in lib. Mensis Junii par. 1. fol. 30.

Exemptio Episcoporum, & Vicariorum Apostolicorum apud Sinas ab omnimoda jurisdictione omnium Ordinariorum in Provinciis ipsis assignatis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

In Apostolicæ dignitatis fastigio cum potestatis plenitudine à D. constituti ad ea, per quæ Catholicæ fidei, Christianæque Religionis propagatio præsertim in remotissimis ab hac S. Sede partibus Fidelium operariorum in vinea D. strenue laborantium, studiis per Dei gratiam ad optatum finem perducere valeat, propensis studiis intendimus, & pastoralis officii nostri partes paterna charitate desuper interponimus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, & Animarum salutem expedire in D. arbitramur.

§. 1. Itaque contentiones quæ inter Venerabiles Fratres Episcopos, Vicarios Apostolicos apud Sinas ab hac S. Sede Apostolica deputatos, & Ordinarios Indiarum, aliarumque Orientalium partium oriri possent, e medio tollere cupientes, de particulari Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum super rebus Sinarum deputatæ consilio, eosdem Vicarios Apostolicos ab omnimoda Jurisdictione omnium Ordinariorum in Provinciis sibi assignatis auctoritate Apostolica tenore præsentium eximimus, & plenarie liberamus, ac exemptos, & liberatos, dictæque Jurisdictioni minime obnoxios esse, & fore decernimus, & declaramus; reservata tamen dictæ Congregationi Cardinalium facultate aliter decernendi.

§. 2. Decernentes easdem præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Vicariis Apostolicis præfatis, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, ac ab illis ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter, & inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & alios quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis

habent-

1674.
Transumptorum fides.

Edit. 7. Junii, 1674. An. 5.

LXI.

Exordium.

Vicarios Ap. in partibus Sinarum deputatos eximit ab omnimoda Jurisdictione Ordinariorum in Provinciis sibi assignatis.

Præservat Congregationi facultatem aliter decernendi. Decretum irritans.

Derogat contrariis.

Præcipit in virtute S. Obedientiæ Episcopis Indiarum aliarumque partium Orientalium, necnon Regularibus etiam Societatis Jesu, ut Constitutiones Ap., & Decreta Congregationis Propagandæ Fidei inviolabiliter observent.

Pœnæ adversus contravenientes.

Decretum irritans.

Contrariis derogat.

habentes, illis alias in suo robore permanfuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Junii 1674. Pontificatus nostri Anno quinto.

I. G. Slusius.

Registr. in Secret. Brev. in lib. Mensis Junii part. 1. fol. 13.

Transumptorum fides.

Edit. 7. Junii 1674. An. 5.

LXII.

Extensio Constitutionis Urbani VIII. contra impediētes Religiosorum mittendorum ad partes Orientales accessum emanatæ, ac impediētes exercitium Jurisdictionis Episcoporum & Vicariorum Apostolicorum in dictis Partibus Orientalibus commorantium, eorumque operariorum in Provinciis ipsis a Sede Apostolica assignatis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Um dudum fel. rec. Urbanus PP. VIII. prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis literas die 22. Februarii 1633. emanatas, quarum initium est -- *Ex debito &c.* in quibus super Missionibus Religiosorum ad Japoniam, & alia Regna Indiarum Orientalium multa salubriter constituit, quoscumque Ecclesiasticos, & Religiosos cujuscumque Ordinis, & Instituti tam non Mendicantium, quam Mendicantium, etiam Societatis Jesu, & Sæculares, Religiosorum mittendorum ad Insulas, Provincias, Regiones, & Regna earumdem Indiarum accessum impediētes excommunicationis latæ sententiæ vinculo innodaverit, & alias prout in eisdem literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, plenius continetur.

§. 1. Et sicut pro parte venerabilium fratrum Episcoporum, & Vicariorum Apostolicorum in partibus Orientalibus commorantium nobis nuper expositum fuit, nonnulli, propriæ salutis immemores, ipsorum Episcoporum, & Vicariorum Apostolicorum Jurisdictionem, seu illius exercitium impediēte audeant, seu præsumant:

§. 2. Nos ejusmodi temeritatem opportuna sanctione cohibere, dictosque Episcopos, & Vicarios Apostolicos speciali favore prosequi, ac in piis, salubribusque eorum studiis ad Dei Gloriam, & Christianæ Religionis, Catholicæque Fidei incrementum paterno affectu confovere cupientes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, ac absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, de particulari Congregationis Vener. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum super rebus Sinarum deputatæ Consilio, præfatas Urbani prædecessoris literas etiam contra impediētes exercitium

Jurisdictionis dictorum Vicariorum Apostolicorum, eorumque Operariorum in Provinciis sibi a S. Sede assignatis auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, & ampliamus.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices, Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, aliove quolibet, quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Urbanus prædecessor in suis literis suprascriptis voluit non ob stare, caterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Junii 1674. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brevium in lib. Mensis Junii part. 1. fol. 24.

Referuntur literæ Urbani VIII.

Preces Episcoporum Vicariorum Ap. in partibus Orientalibus degentium.

Absolutio a Censuris.

Pontifex dd. literas extendit etiam contra impediētes exercitium Jurisdictionis dd. Vicariorum Apost. eo-

rumque Operariorum in Provinciis sibi a S. Sede assignatis.

Decretum irritans.

Derogat contrariis.

Transumptorum fides.

Edit. 8. Junii 1674. An. 5.

Declaratio quod Episcopi Indiarum, aliarumque partium Orientalium, eorumque Officiales, & Ministri non possint, nec debeant exercere actus Jurisdictionales supra Episcopos, Vicarios Apostolicos apud Sinas tanquam Delegatos Sedis Apostolicæ, eorumque Operarios in Provinciis ipsis assignatis; Sed ejusdem Vicariis Delegatis Apostolicis in dictis Provinciis Jurisdictionem quoad omnes privative competere donec aliter fuerit a Congregatione Propagandæ Fidei declaratum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Christianæ Religionis, Catholicæque Fidei propagationis opus, quod Venerabiles Fratres, Episcopi Vicarii Apostolici apud Sinas ex hujus S. Sedis Apostolicæ mandato laudabiliter susceperunt, & feliciter prosequuntur, quantum nobis ex Alto conceditur promovere, ipsorumque Vicariorum Apostolicorum quieti consulere, & pia eorum studia confovere cupientes, de particulari Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum super rebus Sinarum deputatæ consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium, declaramus, Venerabiles etiam Fratres Episcopos Indiarum, aliarumque partium Orientalium, eorumque Ministros, & Officiales non posse, nec debere exercere actus Jurisdictionales super præfatos Vicarios Apostolicos tanquam Delegatos S. Sedis prædictæ, eorumque Operarios in Provinciis sibi assignatis, sed eisdem Vicariis Delegatis Apostolicis in prædictis Provinciis Jurisdictionem privative quoad omnes competere, donec aliter fuerit a Congregatione eorumdem Cardinalium declaratum.

LXIII.

Proccemium.

Declaratio.

Peena ex-communicacionis eo ipso, & indignationis ad- versus contravenientes.

Decretum irritans.

Contrariis derogat.

Transumptio- rum fides.

Edir. 17. Junii 1674. An. 5.

LXIV.

Edita An. D. 1674.

Expositio fa- cti.

§. 1. Porro Contravenientes eo ipso in penas excommunicacionis, & indignationis nostrae incurrisse censei, ipsas vero praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suofque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, aliosve quoslibet quacumque praereminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§. 2. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac inferis habentes illis alias in suo robore permanentibus ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earundem praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis & sigillo personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Junii 1674. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Reg. in Sec. Br. in lib. Mensis Junii part. 1. fol. 19.

Mandatum Inquisitoribus S. Officii Portugalliae in causa Emmanuelis a Costa Susarte Clerici Portalegren., ut commissioni avocationis dictae Cause manu SSmi signatae, & literis citatorialibus a Congregatione S. Officii Urbis obtentis omnino pareant.

Venerabili Fratri Petro Archiepiscopo Siden. Generali, ac dilectis filiis reliquis Inquisitoribus adversus haereticam pravitatem in Portugallia, & Algarbiorum Regnis auctoritate Apostolica deputatis.

CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater, ac dilecte fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Alias pro parte dilecti filii Emmanuelis a Costa Susarte Clerici Portalegren. in Regno Portugalliae Nobis exposito, quod ipse in Romana Curia a triennio, & ultra praesens reperiebatur, & habuerat notitiam, quod in dicto Regno fuerant sequestrata, & vendita ejus bona de mandato Judicis Fisci Tribunalis S. Officii; unde suspicabatur se fuisse, & esse inquisitum ab eodem Tribunali de praetento crimine haereticis, vel apostasias, & ideo se praesentare, & constituere intendebat in Tribunali S. Officii Romanae Curiae praedictae, ad se justificandum, & ostendendum se semper fuisse, & esse optimum Catholicum,

& quod si in dicto Tribunali S. Officii Portugalliae cujuscumque districtus contra ipsum aliquid praetenderetur, vel in eo adessent aliqua praesentia indicia, vel processus, ad dictum Tribunal Romanae Curiae transmitterentur, ad hoc ut idem Emmanuel se defendere posset, & in contrarium suas defensiones, & exceptiones allegare, ad ostendendam suam innocentiam, prout juris foret.

§. 1. Nos supplicationibus ipsius Emmanuelis nomine nobis humiliter porrectis inclinatis, causam, & causas hujusmodi in statu, & terminis in quibus tunc reperiebantur, & ipso Emmanuele in carceribus constituto, cum omnibus suis incidentibus, dependens, emergens, annexis, & connexis, totoque negotio principali, & quam, & quas idem Emmanuel movere intendebat, Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana Generalibus Inquisitoribus adversus haereticam pravitatem, auctoritate Apostolica deputatis audien., deciden., sineque debito terminan., cum facultate citandi, & inhibendi quos, quibus, quoties, & quando opus foret, etiam per Edictum, constituto de non tuto accessu, ac etiam sub censuris, & penis arbitrio eorundem Cardinalium imponendis, & moderandis, necnon censuras aggravandi, reagravandi, auxilium brachii saecularis invocandi, ac etiam compellendi, faciendique transmitti, & transportari omnia acta, judicia, sive processus existentia contra praedictum Emmanuelem in dicto Tribunali Sancti Officii Portugalliae, seu alibi quatenus adessent, dictamque causam avocandi quatenus opus esset, & revocandi sequestrum, dictaque bona ipsi Emmanueli restituendi, caeteraque desuper necessaria, & opportuna, prout Juris foret gerendi, faciendi, & exequendi auctoritate Apostolica commisimus, & mandavimus, cum opportunis clausulis, & derogationibus, prout in Commissione desuper manu nostra signata plenus continetur.

§. 2. Et subinde cum dicta commissio memoratis Cardinalibus praesentata fuisset, dictusque Emmanuel ad majorem cautelam inherendo cuicumque appellationi forsitan a praefatis gravaminibus ad ejus instantiam in partibus interpositae, ad Nos, & Sedem Apostolicam, ac ad praedictos Cardinales tamquam Judices deputatos, & competentes iterum, & denuo reclamasset, & recursum habuisset, iidem Cardinales recursum hujusmodi admissum in statu, & terminis, in quibus causa reperiebatur, & ipso Emmanuele in Carceribus hujus supremae Inquisitionis die 17. Martii 1673. constituto, ac recursum hujusmodi prosequi volente, & intendente, sibi que citationem cum inhibitione vigore ejusdem recursum extra Romanam Curiam, & ad partes in forma decerni, & concedi supplicante per eorum citatorias inhibitiones, & compulsorias literas dicta die 17. ejusdem mensis Martii emanatas Venerabili Fratri Marcello Archiepiscopo Chalcedonen. nostro, & dictae Sedis in Portugalliae, & Algarbiorum Regnis Nuncio, & cui, seu quibus literae hujusmodi pervenirent, commiserunt, & in virtute sanctae Obedientiae strictae percipiendo mandarunt, quatenus visis eisdem literis, ex ipsorum Cardinalium parte, imo verius Apostolica auctoritate, dilectos filios Procuratores Fiscales Sancti Officii Ulyssiponen., & Eboren., omnesque alios, & singulos in executione ipsarum literarum nominan., & cognominan. citarent, & citari curarent, facerent, & mandarent, prout ipsi Cardinales citabant, & citari mandabant, quatenus sexagesima die post earundem literarum executionem comparerent Romae coram eisdem Cardinalibus in Congregatione praedicta cum omnibus, & singulis eorum actis, actutatis, juri- bus, scripturis, & processibus quibuscumque contra dictum Emmanuelem eatenus fabricatis, &

Causam in Tribunali S. Inquisitionis pendentem in Statu, & terminis committit S. Inquisitioni Generali de Urbe, prout in rub.

Appellatio admittit a Tribunali Inquisitionis Portugalliae ad S. Sedem, & Inquisitionem Generalem Urbis in statu & terminis.

Literae Generales Inquisitionis de Urbe adversus Ministros d. S. Inquisitionis Ulyssiponen. ad comparandum eam cum omnibus actis, Juribus, & Scripturis ad causam facien.

Quod eorum contumacia non obstante procederet in causa, prout in rubrica.

Inhibitio.

Insuper dicta Generalis Inquisitio de Urbe decernit literas compulsorias les.

Poenae adversus Contradictores, & recusantes.

ad causam hujusmodi facientibus per se, vel Procuratores suos idoneos sufficienter instructos.

§. 3. Alioquin illis non comparentibus, vel comparere minime curantibus, Cardinales Judices prædicti devenirent ad revocationem omnium contra dictum Emmanuelem gestorum, & attentatorum, & respective ad absolutionem ejusdem, & ad alia Juris, & facti remedia, eorum contumacia, vel absentia minime obstante. Et insuper inhiherent, & inhiendo expresse præciperent, & mandarent, prout ipsi Cardinales inhihebant, præciperent, & mandabant omnibus, & singulis Judicibus, Commissariis tam ordinariis, quam extraordinariis, delegatis, & subdelegatis, quacumque auctoritate fungentibus, & functionibus, Baronellis quoque, Capitaneis, Executoribus, cæterisque dictarum Inquisitionum Ministris, & præsertim supradictis Procuratoribus Fiscalibus Ulyssiponen., & Eboren. ex adverso Principalibus, omnibusque aliis in executione nominandis, & cognominandis, ne sub mille Ducatorum auri de Camera Fisco S. Officii applican., & pro illis mandati executivi, & in subsidium excommunicationis, & respective suspensionis a divinis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis auferent, seu præsumerent, aut eorum aliquis auferet, seu præsumeret Emmanuelem prædictum in partibus, vel alibi, quam Romæ coram dd. Cardinalibus, & in Tribunali S. Officii, & per acta Notarii ipsius S. Officii molestare, vexare, & perturbare, seu molestari, vexari, & perturbari facere quovis sub prætextu, quod si secus factum foret, id totum revocatur erant dd. Cardinales, & in pristinum statum reducere curaturi, justitia mediante, absolutionem vero in præmissis, sibi, vel eorum Superiori tantummodo reservant.

§. 4. Et ulterius prædictis Cardinalibus per eundem Emmanuelem exposito penes acta S. Officii Civitatis Ulyssiponen., seu Eboren. reperiri processum, seu processum, aliasque scripturas, Causam, & Causam hujusmodi tangen., qui, seu quæ pro Jurium ejus defensione necessaria, essent, & de facili eis denegari possent, ideoque pro parte ipsius Emmanuelis requisito, ut literæ compulsoriales pro dd. processibus, & scripturis habendis decernerentur, & concederentur: Ipsi Cardinales memorato Nuncio, & cui, seu quibus literæ supradictæ pervenirent, commiserunt pariter, & mandarunt, quatenus omnes, & singulos Ministros, & Officiales dictarum Sanctarum Inquisitionum, eorumque Notarios, Cancellarios, & Actuarios, omnesque alios penes quos dd. processus, aliaque Jura prædicta quomodocumque reperirentur, ipsorum Cardinalium, immo verius Apostolica auctoritate monerent, & requirerent, eisque sub excommunicationis poena mandarent quatenus infra triduum proximum post requisitionem hujusmodi immediate secuturum, omnes, & singulos processus, Jura, & acta quæcumque Causam, & Causas hujusmodi concernen., & in statu, & terminis, in quibus tunc reperiebantur, in eorum originalibus, sive eorum vera transumpta in publicam, & authenticam formam redacta, sigillis authenticis sigillata, & talibus modo, & forma, quod eisdem in Judicio, & extra plena fides adhibenda esset, prædicto Nuncio, sive dicti Emmanuelis Procuratori legitimo traderent, & exhiberent, atque consignarent, eorumque signa, sigilla, & manus Notariorum recognosci facerent, & mandarent, soluta prius competentem mercede, & quatenus solvenda veniret pro eorum laboribus, dummodo illic in partibus talis merces solveretur, & non alias.

§. 5. Contradictores vero ad dandum, tradendum, & exhibendum, ac decinentes processus, aliaque Jura prædicta, illaque ostendere nolentes, vel recusantes, aut alias quomodoli-

ber differentes per censuras Ecclesiasticas appellatione postposita compellerent, cogique, & compelli facerent, curarent, & mandarent, & completo dicto processu, una cum omnibus actis factis ad eosdem Cardinales quantocitius transmitterent, & transmitti facerent, ut jure medio possent ad Causæ hujusmodi decisionem, & Justitiæ mediante, devenire, absolutione a censuris hujusmodi pariformiter reservata, & alias, prout in prædictis eorumdem Cardinalium literis uberius etiam continetur.

§. 6. Cum autem, sicut accepimus, dicti Cardinales ad alios actus in Causa prædicta subinde devenerint, ac prædictum Emmanuelem è Carceribus prædictis, præstita tamen per eum cautione, sive satisfactione de se in iisdem carceribus quandocumque ipsis Cardinalibus placeret, seu alias representando, dimiserint, ipseque Emmanuel postmodum in Lusitaniam, seu ad alias partes propter negotia sua profectus sit, ibique de licentia eorumdem Cardinalium moretur de præsentem, hinc est, quod nos eandem Causam à memorata Cardinalium Congregatione omnino audiri, decidi, sineque debito terminari volentes, ac Causam, seu Causas hujusmodi à prædictis Ulyssiponen., & Eboren, aliisque quibusvis Tribunalibus Officii Inquisitionis hæreticæ pravitatis in Portugallia, & Algarbiorum Regnis auctoritate Apostolica institutis ad Nos, & prædictam Cardinalium Congregationem harum ferre, quatenus opus sit iterum avocantes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Commissionem Causæ, seu Causarum hujusmodi dd. Cardinalibus a nobis factam, ut præfertur, emanatasque illius vigore ab eisdem Cardinalibus literas citatorias, inhibitoriales, & compulsoriales prædictas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, & inde secutis quibuscumque, cæteraque omnia, & singula in Causa, seu Causis hujusmodi à dictis Cardinalibus hæctenus quomodolibet acta, facta, gesta, decreta, mandata, & ordinata (illorum omnium singulorum tenores, & datas, etiam veriores, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, & exactissime specificatis habentes) earundem tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque omnibus, & singulis inviolabilis & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjicimus.

§. 7. Ac omnes, & singulos Juris, & facti, necnon solemnium quarumcumque tam ex Juris communis, & Apostolicarum constitutionum, & Ordinationum, vel Privilegorum, & Indultorum Apostolicorum, aut consuetudinum etiam immemorabilium præscripto, quam de stylo, vel alias quomodolibet in similibus, etiam de necessitate observandarum, si qui in præmissis principaliter, vel accessorie, aut alias quomodolibet intervenerunt, seu intervenisse dici, censeari, prætendi, vel intelligi possent, itidem quatenus opus sit plenissime supplemus, & sanamus.

§. 8. Ac proinde Fraternitati tuæ, Frater Petre Archiepiscopo, Inquisitor Generalis, ac discretioni vestræ filii reliqui Inquisitores, vestrique respective Consiliarii, Procuratoribus Fiscalibus, Commissariis, Assessoribus, Notariis, Actuariis, cæterisque Officialibus, & Ministris quibuscumque, harum serie in virtute Sanctæ Obedientiæ districtè præcipimus, & mandamus, ut prædictis citatoriis, inhibitorialibus, & compulsorialibus literis, aliisque quibuslibet mandatis, & Decretis a prædictis Cardinalibus, eorumque Congregatione in causa, seu Causis hujusmodi hæctenus quomodolibet emanatis, & in poste-

Dicta Generalis Inquisitio sic appellatam è carceribus dimittit præstita per eum cautione de se representando &c.

Pontifex iterum hæc causam avocavit a quibusvis Tribunalibus Inquisitionis Regnor. Portugall. & Algarbior. ad se, & S. Inquisitionem Generalem Urbis.

Motu proprio approbat, & confirmat omnia acta per hanc S. Inquisitionem.

Supplet omnes defectus.

In virtute S. Obedientiæ præcipit, ut pareant Literis Mandatis, & Decretis hujus Inquisitionis.

Item ne aliquid interim audeant attentare.

Insuper mandat, ut revocent quidquid post d. d. literas hujus Inquisitionis fuit in partibus attentatum.

Poenae ad versus Contravenientes.

Decretum irritans.

Derogat contrariis.

rum usque ad finem, & terminum ejusdem Cause, seu Causarum emanaturis, omni mora, dilatione, tergiversatione, contradictione, oppositione postpositis, sicut devotos, atque obediētes hujus Sanctae Sedis filios decet, prompte pareatis, nec Causa, seu Causis hujusmodi in praedicta Cardinalium Congregatione pendētib; contra dictum Emmanuelem, illiusque Advocatos, Procuratores, Solicitatores, Agentes, seu negotiorum gestores quovis modo directe, vel indirecte, seu alias quomodolibet per vos ipsos, seu alios quoslibet aliquid attentare, vel innovare, aut quominus Commissio, & litera, ac mandata, & alia praemissa debita executioni mandentur, impedire, aut in Judicio, vel extra illud vos opponere, vel contradicere ullo modo audeatis, seu praesumat.

§. 9. Et quatenus aliquid forsitan contra eundem Emmanuelem, ejusque Advocatos, Procuratores, Solicitatores, Agentes, seu negotiorum gestores in Causa, seu Causis hujusmodi post emanatas a memoratis Cardinalibus literas praedictas, per vos, seu vestrum quemlibet, aut vestra, seu cujuslibet vestrum auctoritate, vel mandato hactenus quovis modo attentatum, seu innovatum sit, id totum penitus, & omnino revocetis, annullatis, & circumscribatis, ac in pristinum statum reducat, alioquin Tu frater Petre Archiepiscopo Inquisitor Generalis suspensionis ab exercitio Pontificalium, & interdicti ab ingressu Ecclesiae, & privationis muneris Inquisitoris Generalis, vos vero filii reliqui Inquisitores, vestrique respective Consilarii, Procuratores Fiscales, Commissarii, Assessores, Notarii, caeterique Officiales, & Ministri excommunicationis latae sententiae, ac privationis Officiorum quomodocumque ad Tribunal S. Officii spectantium, penas, ipso facto, & absque ulla declaratione, vos respective noveritis incursum, a quibus absolutionem Nobis, & huic Sanctae Sedi Apostolicae specialiter reservamus.

§. 10. Decernentes eandem praesentes literas & in eis contenta quaecumque de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut alio quolibet, etiam quantumvis formali, & substantiali ac individuum expressionem requirente defectu, etiam ex quacumque quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, praetextu, vel capite, etiam in corpore Juris clauso, notari, impugnari, infringi, vel invalidari, aut in controversiam revocari, seu adversus illas apercitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, & facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare nullo modo unquam posse sed ipsas praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac a Vobis, & aliis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliove quoslibet quacumque praesentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 11. Non obstantibus praemissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariae Apostolicae Regula de Jure quaesito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specia-

libus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, etiam in favorem S. Officii Regnorum praedictorum, illiusque Inquisitorum, etiam Generalium, & Officialium, & Ministrorum quorumlibet per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostro, & Sedem praedictam sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam si motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, approbatis, & quantiscumque vicibus confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac exactissime, & accuratissime servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 4. Julii 1674. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slufius.

Registrata in Secr. Brevium lib. 5. fol. 227.

Indulgentiae, & gratiae Spirituales perpetuae Coronis D.N. Jesu Christi per Monachos, & Eremitas Camaldulenses dispensari solitis.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

DE Salute gregis Dominici divina dispositione Nobis commissi solite cogitantes Christiani fideles spiritualibus muneribus adjuvare non cessamus, ut eorum devotio ad Omnipotentis Dei cultum, & pietatis opera in dies magis augeatur.

§. 1. Cum itaque (sicut accepimus) dilecti filii Monachi Congregationis Camaldulensis Ordinis Sancti Benedicti, & Eremitae Camaldulenses Coronas Domini Nostri Jesu Christi jam pridem Fidelibus dispensare consueverint, nos laudabilem hujusmodi usum harum serie approbantes, easdem Coronas Indulgentiarum, atque aliis spiritualibus muneribus, quae infra sequuntur, ad spiritualem Fidelium consolationem, & Animarum salutem duximus esse decorandas.

§. 2. Qui vere poenitens, & confessus, seu firmum consistendi propositum habens, unam ex dictis Coronis sibi a praefatis Monachis, vel Eremitis Camaldulensibus immediate, vel mediante alia persona traditam recitaverit, quotiescumque id fecerit ducentorum annorum; necnon quicumque Coronam hujusmodi secum deferens singulis secundis, quartis, & sextis feriis, ac Festivis de Praecepto Ecclesiae servari solitis diebus recitaverit, dummodo confessus, & communicatus fuerit, centum quinquaginta annorum. Qui autem solitus fuerit eam recitare

Dat. 4. Julii 1674. An. 5.

LXIV.

Exordium.

Approbat consuetudinem Monachorum Camaldulensium dispensandi Coronas D.N.J.C.

Indulgentia 200. annor. recitantibus d. Coronam sibi immediate, vel mediante ab eisdem Monachis traditam, prout in rubr. Indulgentia 150. annorum illam recitantibus in certis feriis, ac festis de praeccepto.

quater

Plenaria semel in anno d. coronam recitantibus quater in hebdomada.

Plenaria eam recitantibus per mensem singulis diebus.

Plenaria occumbentibus in bello contra Infideles, Hæreticos, & S. R. E. hostes si d. Coronam ter in hebdomada recitare consueverint.

Plenaria invocantibus corde vel ore nomen Jesu si antea recitaverint d. Coronam dummodo mors inde subsequatur sin minus 200. ann.

Indulgentia 20. dierum deferentibus d. Coronam si ter orationem Dominicam, & toties Salutationem angelicam recitaverint prout in rub.

Indulgentia 20. annorum post expletam confessionem, prout in rubrica.

Solius se exercere in aliquo ex operibus, quæ sunt in Religionibus sit particeps omnium operum, quæ in eis sunt prout in rubrica.

Secum deferens d. coronam, si legitime impeditus interesse Missæ Sacrificio diebus festis, quinquies Orationem Domin. & toties Salutationem Angel. recitaverit supplet hujusmodi defectum.

Si autem interfuerit recitatio quinquies orationem Domin. & toties salut. Ang. suppleat quamcumque mentis vagationem.

Indulgentia 10. annor. deferentibus d. coronam si

quater in hebdomada, semel in anno die per eum eligenda, si ea die confessus Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserit, & dictam Coronam pariter recitaverit, plenariam.

§. 3. Qui vero eandem Coronam singulis diebus per mensem integram etiam recitaverit, & subinde vere poenitens, & confessus, cum sacra Communione refectus pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pius ad Deum preces effuderit, quoties id egerit, itidem plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem consequatur. Quicumque solitus fuerit saltem ter in hebdomada dictam Coronam recitare, & in bello contra Infideles, Hæreticos, & S. R. E. Hostes dimicaverit, si eo, vel antecedenti die eandem Coronam recitaverit, & in actu dimicationis mentem ad Deum elevaverit, & peccatorum suorum poenitens humiliter veniam postulaverit, si in dicta pugna occubuerit, plenariam Indulgentiam pariter consequatur.

§. 4. Item quicumque infirmus unam ex dictis Coronis sibi, ut præfertur, traditam apud se habens, eam prius hac intentione recitaverit, & in illa infirmitate delictorum suorum poenitens, & confessus in articulo mortis Sanctissimum Jesu nomen corde, & ore si potuerit, sin minus Corde invocaverit, plenariam Indulgentiam, & omnium peccatorum remissionem si mors inde subsequatur; si vero mors non subsequatur, Indulgentiam ducentorum annorum lucratur.

§. 5. Qui secum deferens unam ex Coronis prædictis sibi, sicut præmittitur traditam nomen Jesu invocando exanema suæ Conscientiæ fecerit, & ter Orationem Dominicam, & toties salutationem Angelicam recitaverit, preces ad Deum pro tranquillo, & felici statu S. R. E. effundendo, viginti dies Indulgentiæ. Quique dicto examine peracto actualiter confessus fuerit, & post confessionem Deum Optimum Maximum pro augmento Fidei Catholice, hæresum extirpatione, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione oraverit, viginti annos Indulgentiæ lucratur. Et solitus se exercere in aliquo ex operibus, quæ sunt in Religionibus, sit particeps omnium operum, quæ in eis sunt prout in rubrica.

§. 6. Qui apud se habens unam ex prædictis Coronis sibi traditam, ut præfertur, & legitime impeditus Missæ Sacrificio diebus festis de præcepto Ecclesiæ non interfuerit, si quinquies Orationem Dominicam, & toties salutationem Angelicam recitaverit, hujusmodi defectum suppleat, & si dicto Missæ Sacrificio interfuerit, dictam Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam recitando, quamcumque mentis vagationem similiter suppleat, dummodo dedita opera factum non sit.

§. 7. Quisquis secum deferens unam ex dictis Coronis sibi ut supra traditam, Missæ, aut Prædicationi interfuerit, vel Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, dum ad Infirmos, aut alias solemniter in Processionibus defertur, affociaverit, vel aliquem a prava ad salutis vitam reducerit, ut puta ab hæresi, blasphemia, detractionibus, vel pacem cum Inimicis composuerit, vel aliquid aliud tam spirituale, quam temporale opus ad honorem Domini Nostri Jesu Christi, vel Gloriosissimæ Virginis Mariæ, aut alterius Sancti pro cuiusque devotione, vel ad temporalem, aut spirituales proximi salutem operatus fuerit, & ter Pater noster, & totidem Ave Maria recitaverit, decem annorum Indulgentiam consequatur.

§. 8. Qui diebus Stationum Ecclesiarum Urbis, & extra illius muros absens ab illa confessus, & Sanctissima Communione refectus,

ac secum Coronam sibi, ut præfertur, traditam habens Ecclesiam ab ipso pro sua devotione eligendam visitaverit, vel urgenti causa impeditus dictam Coronam, ac septem Psalmos Poenitentiales cum Litanis, & sequentibus suffragiis recitaverit, ducentorum annorum Indulgentiam consequatur, ac eandem etiam consequantur ii, qui in Urbe eadem Opera peregerint, si legitime impediti, easdem Ecclesias visitare nequiverint.

§. 9. Denique quod omnes supradictæ Indulgentiæ applicari possint Animabus Fidelium Defunctorum, quæ Deo in Charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, si ea intentione pro eis oretur, vel supradicta Opera peragantur auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valiturus.

§. 10. Volumus autem, ut supradictæ Coronæ nemini possint vendi, nec commodari, & si secus fiat, Indulgentiæ supradictæ cessent, nulliusque sint roboris, & momenti, sed circa eas Decretum à fel. record. Alexandro Papa VII. prædecessore nostro die 6. Februarii 1657. editum omnino servetur.

§. 11. Utque earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 20. Julii 1674. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slufius.

Registrata in Secretaria in lib. Brevium Mensis Julii par. 2. fol. 290.

Validatio Confraternitatum sub titulo S. Scapularis in Ecclesiis Ordinis Carmelitarum existentium, quarum erectiones post editam a Clemente VIII. circa Confraternitates Constitutionem revocata non reperiuntur, & de quarum post Constitutionem hujusmodi institutarum erectione non constat, cum nova quatenus opus sit erectione, & communicatione Indulgentiarum, facultatum, gratiarum, & privilegiorum, quæ Generalis dicti Ordinis pro tempore existens similibus Confraternitatibus ex Indulto Sedis Apostolicæ communicare potest.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Scannapiocus Prior Generalis Ordinis Fratrum B. M. Virginis de Monte Carmelo, quod licet in multis Ecclesiis dicti Ordinis, præsertim in partibus Ultramontanis consistentibus Confraternitates utriusque sexus Christianissimum sub titulo S. Scapularis erectæ, seu introductæ reperiuntur, quæ suas functiones juxta Institutum similibus Confraternitatum sub eodem titulo canonice erectarum obeunt, de illarum tamen statu, & validitate dubitari contigerit, tum quia in earundem Ecclesiarum, & Conventuum Ordinis prædicti apud illas existentium Archiviis seu Tabulariis nulla extant monumenta, ex quibus constet ad favorem earundem Confraternitatum ante emanatam a fel. rec. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro Constitutionem, cujus initium *Quæ à Sede Apostolica &c.* die 7. Septembris 1604. editam erectarum, & institutarum, novas erectionum, & institutionum hujusmodi, nec non communicationis Indulgentiarum, facultatum, & Privilegiorum literas intra

aliquod pietatis opus exercuerint, & ter orationem Domin. ac toties Salut. Angel. recitaverint.

Diebus Stationum Ecclesiarum Urbis habentes secum d. Coronam quando lucratur Indulgentiam 200. annorum.

Indulget eas omnes applicari posse pro animabus Purgatorii. Mandat servari Decretum Alexand. VII.

Transumptorum fides.

Dat. 20. Julii 1674. An. 5.

LXVI.

Expositio facti.

tempus ab eadem Constitutione præfixum impetratas fuisse, tum etiam ex eo, quod in plerisque Conventibus ejusdem Ordinis post editam Constitutionem hujusmodi constructis, in quarum tamen Ecclesiis dd. Confraternitates consistunt, literæ erectionis ipsarum Confraternitatum minime reperiuntur.

Preces.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, præsumendum sit Priores Generales Ordinis prædicti, quibus Confraternitates prædictas erigendi, & instituendi, illisque Indulgentias, facultates, gratias, & privilegia hujusmodi communicandi facultas ex Indulto Sedis Apostolicæ competeat, nihil eorum neglexisse, quæ per dictam Constitutionem cautæ sunt, sed potius literas innovationis antiquarum, & erectionis novarum Confraternitatum hujusmodi, bellorum, vel hæresum, aut pestis, quæ sæpe, & diu in partibus prædictis sævierunt, calamitibus periisse.

Abolutio à Censuris.

§. 2. Nobis propterea dictus Franciscus Prior Generalis humiliter supplicari fecit, ut ad removendas omnes dubietates, opportune in præmissis providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Francisci Prioris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnes, & singulas Confraternitates sub titulo S. Scapularis in Ecclesiis dicti Ordinis tam citra, quam ultra montes consistentibus hætenus erectas, seu introductas, quæ ibidem suas functiones adinstar similitum Confraternitatum sub eodem titulo canonice erectarum de præsentibus obeunt, tametsi de eadem erectione non constet, nec earum erectiones, & institutiones post emanatam Clementis prædecessoris Constitutionem prædictam renovatæ, literæque desuper de novo impetratæ reperiantur, salva tamen, & reservata in reliquis ejusdem Constitutionis forma, & dispositione, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, cum omnium, & singulorum Juris, & facti defectuum suppletionem confirmamus, & validamus, illasque in statu valido esse, & fore decernimus, & declaramus in omnibus, & per omnia, perinde ac si novæ erectionum, & institutionum ipsarum Confraternitatum ante editam Constitutionem prædictam erectarum, literæ juxta præscriptum ejusdem Constitutionis impetratæ, posteriorum vero erectionis, & institutionis literæ expediatæ reperirentur.

Validat Erectiones Confraternitatum nulliter factas.

Eas de novo erigit, eisque communicat omnes Indulgentias, & gratias.

Decretum irritans.

§. 3. Et quatenus opus sit easdem Confraternitates, & earum singulas in Ecclesiis prædictis respective, servata cæteroque dictæ Constitutionis forma, & dispositione, auctoritate, & tenore prædictis de novo erigimus, & instituimus, ac illis omnibus, & singulis, earumque respective Confratribus, & Confororibus omnes, & singulas Indulgentias, facultates, gratias, & privilegia quæcumque, quæ pro tempore existens Prior Generalis dicti Ordinis ex Indulto dictæ Sedis similibus Confraternitatibus, earumque Confratribus, & Confororibus communicare potest eadem auctoritate harum serie communicamus.

§. 4. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Au-

ditores, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem proflus fides in Judicio, & extra habeatur, quæ haberetur eisdem præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Septembris 1674. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Reg. in Sec. in lib. Brevium Mensis Septembris par. utraque fol. 553.

Inhibitio, & Mandatum Inquisitoribus S. Officii Portugaliæ, in Causa recursum novorum Christianorum cum avocatione Causæ, seu Causarum contra eos in dicto Tribunali motarum, ac Inhibitione Generali, & reliquis Inquisitoribus, eorumque Ministris, ne contra eos ad ullum actum, ut vocant Fidei, ullamque publicationem, seu executionem sententiarum deveniant, aut aliquid novi attentent, sine licentia Summi Pontificis, sed Decretis, & mandatis Congregationis Cardinalium Sancti Officii Urbis, cui idem S. Pontifex Causas prædictas commisit, prompte pareant sub pœnis opportunis.

Venerabili Fratri Petro Archiepiscopo Siden. Generali, ac dilectis filiis reliquis Inquisitoribus adversus hereticam pravitatem in Portugaliæ, & Algarbiorum Regnis auctoritate Apostolica deputatis.

CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater, ac dilecte fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Cum dilecti filii Christiani Novi nuncupati, sive ab Hebræis devenientes in Portugaliæ, & Algarbiorum Regnis degentes, qui in carceribus Tribunalium Inquisitionis adversus hereticam, & apostaticam à Fide Catholica, & Religione Christiana pravitatem in Ulyssiponen., Eboren., & Conimbrien. Civitatibus, auctoritate Apostolica institutorum, propter imputata eis crimina ad officium Inquisitionis hujusmodi spectantia, de quibus accusati, sive inquisiti respective existunt, detinentur, ad Nos & hanc Sanctam Sedem recurrerint, conquerentes, vos seu vestrum aliquos ad novum actum (ut vocant) Fidei contra ipsos, sive ad eorum condemnationem, eorumque ad publice abjurandum coactionem, & in hujus defectum ad diversam pœnarum inflictionem, atque executionem nimia præcipitatione, quæ Justitiæ noverca esse solet, nec servatis iis quæ per Sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum æquitatem præscripta sunt, devenire velle non sine Justitiæ subversione, ac ipsorum, totiusque eorum Nationis ruina, & destructione:

§. 1. Hinc est, quod Nos, qui in supremo Justitiæ throno a Domino constituti sumus, ac Justitiam omnibus æqua lance administrare tenemur, eorumdem Christianorum recursum hujusmodi admittentes, & causam, & causas quascumque contra eos, & eorum quemlibet

Contrariis derogat.

Fides transumptorum.

Dat. 26. Sept. 1674. An. 5.

LXVII.

Edita An. D. 1674.

Recursum ad S. Sedem nonnullorum Christianorum novorum decenterum in Carceribus Tribunalium Inquisitionis in Regnis Portugaliæ, & Algarbiorum.

Pontifex hujusmodi Causas advocat ad se ac decidendas committit S. Generali Inquisitioni Urbis.

super

super omnibus, & delictis ad Officium Inquisitionis hujusmodi quomodolibet spectantibus in præfatis, aliisque quibuscumque Tribunalibus Inquisitionis adversus hæreticam, & apostolicam pravitatem in Portugallia, & Algarbiorum Regnis auctoritate præfata institutis, seu eorum aliquo hætenus quovis modo motas, & pendentes (quarum omnium, & singularum statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicium, necnon Accusatorum, Denunciantium, reorum, aliorumque Colligantium, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter, ac exactissime, & accuratissime expressis, & specificatis habere volumus) in statu, & terminis, in quibus de præfatis quomodolibet reperiuntur ad Nos, & Sedem præfatam harum serie avocantes, ipsasque causas cum omnibus, & singulis illarum incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium in tota Republica Christiana Generalium Inquisitorum adversus hæreticam, & apostolicam pravitatem hujusmodi à Sede præfata deputatorum, cui easdem causas commisimus, & demandavimus audiri, & cognosci, decideri, sineque debito, prout juris fuerit terminari debere omnino volentes:

§. 2. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione, Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine fraternitati Tuæ Frater Petre Archiepiscopo Inquisitor Generalis, ac discretioni vestræ filii reliqui Inquisitores, harum serie distincte inhibemus, ne causa, & Causis hujusmodi in præfata Cardinalium Congregatione pendentes, aut alias quomodolibet donec, & quousque specialis, & expressa desuper à Nobis, & eadem Sede licentia vobis concessa fuerit, ad ullum similem actum, ut vocant, Fidei, ullamque publicationem, promulgationem, aut executionem novarum sententiarum quarumcumque contra præfatos Christianos novos, ut præfertur, inquisitos, seu accusatos, vel denunciatos, & in carceribus prædictis detentos, aut illorum aliquem devenire ullo modo audeatis, neque vos, aut vestrum aliquis, seu vestri, & vestrum cujuslibet respectivo Consilarii, Commissarii, Procuratores, Fiscales, Assessores, Notarii, Actuarii, ceterique Officiales, & Ministri contra illos, aut eorum quemlibet, illorumve, & cujuslibet eorum respectivo Advocatos, Procuratores, Solicitatores, Agentes, seu negotiorum gestores, aut alias quomodolibet pro eis intervenientes quovis modo directe, vel indirecte, seu alias quomodolibet quicquam novi attentare vel innovare præsumatis.

§. 3. Nos enim Vobis, & vestrum cuiuslibet, vestrumque, & cujuslibet vestrum respectivo Consilariis, Commissariis, Procuratoribus Fiscalibus, Assessoribus, Notariis, Actuariis, ceterisque Officialibus, & Ministris prædictis tenore præsentium in virtute Sanctæ Obedientiæ distincte præcipimus, & mandamus, ut quibuscumque Mandatis, & Ordinationibus, & Decretis dictæ Congregationis Cardinalium in causa, seu Causis hujusmodi hætenus forsitan emanatis, & in posterum usque ad finem, & terminum earumdem Causarum quomodolibet emanaturis, omni mora, dilacione, tergiversatione, contradictione, & oppositione postpositis, & remotis prompte sicut devotos hujus S. Sedis filios decet, pareatis, nec illa, eorumve executionem quomodolibet impedire, aut in Judicio, vel extra illud vos opponere, aut contradicere ullo modo audeatis, seu præsumatis.

§. 4. Alioquin Tu Frater Petre Archiepiscopo Inquisitor Generalis suspensionis ab exercitio Pontificalium, & interdicti ab ingressu Eccle-

sie, & privationis muneris Inquisitoris Generalis; vos vero filii reliqui Inquisitores, vestrique respectivo Consilarii, Procuratores, Fiscales, Commissarii, Assessores, Notarii, ceterique Officiales, & Ministri excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis Officiorum quomodocumque ad Tribunal Sancti Officii spectantium poenas ipso facto, & absque alia declaratione vos respectivo noveritis incursum, à quibus absolutionem nobis, & huic S. Sedi Apostolicæ specialiter reservamus.

§. 5. Decernentes easdem præsentibus literas, & in eis contenta quæcumque de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vicio, seu intentionis nostræ, aut alio quolibet, etiam quantumvis formali, & substantiali, ac individuum expressionem requirente defectu, etiam ex quacumque quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, vel capite etiam in corpore juris clauso, notari, impugnari, infringi, invalidari, aut in controversiam vocari, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, vel etiam Motu, scientia & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare nullo modo unquam posse; sed ipsas præsentibus literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suisque integros, & plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac à vobis, & aliis, ad quos spectat, & spectabit in futurum in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari.

§. 6. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, aliosque quoscumque quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter judicandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, etiam in favorem S. Officii Regnorum præfatorum, illiusque Inquisitorum etiam Generalium, ac Officialium, & Ministrorum quorumlibet per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & Sedem præfatam sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet, in contrarium præmissorum concessis, approbatis, ac quantumcumque vicibus confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas Generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, atque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata exprimerentur, præsentibus pro plene,

Supplet omnes defectus.

Decretum irritans.

Contrariis plenissime derogat.

Inhibet Inquisitoribus dd. Regnorum ne intrent in dd. Causis procedant.

Eisdem præcipit in virtute S. Obedientiæ, ut mandatis S. Generalis Inquisitionis Urbis pareant.

Pœnz advenientes.

Dat. 3. Oct. 1674. An. 5.

& sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac plenissime derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Octobris 1674. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Reg. in Secretaria Brevium in lib. 5. diversorum fol. 235.

LXVIII.

Declaratio nullitatis deputationis Officialium Metropolitanarum Ecclesiarum Casaraugustanae Sede Archiepiscopali vacante laicali auctoritate facta, & inde secutorum &c.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex in sublimi Apostolicae Sedis specula cum potestatis plenitudine à Domino constitutus, sua, & Apostolicae Sedis, inferiorumque Ecclesiarum jura ex commissi sibi caelitus pastoralis muneris debito facta tueri, ac si quando ea temerariis quorumcumque praesertim laicorum, quos in rebus Ecclesiasticis obsequendi manet necessitas, non auctoritas imperandi, ausibus, violata esse novit ab eiusmodi violationibus asserere studet; sicut divinitus concessa Ecclesiae libertas, atque animarum pericula postulant, ac locorum, temporum, & Personarum qualitatibus maturae considerationis trutina perpensis, aequitati, & Justitiae, rectoque ordini consentaneum esse in Domino arbitratur.

Judex laicus vacante Sede Metropol. deputat Vicarium Capitularem, & Officiales.

§. 1. Ad nostri siquidem Apostolatus notitiam, non sine gravi animi nostri molestia pervenit, quod alias occasione controversiarum, quae super Cathedralitate inter Capitula, & Canonicos Metropolitanarum Ecclesiarum Sanctae Mariae de Columna vulgariter del Pilar nuncupatae, & Sancti Salvatoris Civitatis Casaraugustanae tunc pendebant indecise, Curia, Judices Justitiae nuncupati, vel Audientia Regia Regni Aragoniae, earumque respective Ministri Jurisdictionem Ecclesiasticam, & spiritualem, & alia jura Ecclesiastica, & spiritualia Capitulis, & Canonicis praedictis competentia sub sequestro, sive (ut illic dicunt) sub apprehensione ponere, & nuper Ecclesia Metropolitana Casaraugustana per obitum bo. me. ultimi illius Archiepiscopi solatio Pastoris destituta in vim asertae apprehensionis hujusmodi, manum in messem alienam temere mittentes, propriaeque conscientiae, & animarum suarum salutis, nec non malorum, & calamitatum, quibus Divina Justitia ejusmodi libertatis, & jurisdictionis Ecclesiae violatores, & Invasores saepe ulta est, immemores, Doctorem Michaellem Martam Gomez, & Mendoza in Vicarium Capitularem Civitatis, & Diocesis Casaraugustanae ad effectum ibidem exercendi jurisdictionem Ordinariam in prima instantia, & Metropolitanam in gradu appellationis, ac Doctorem Josephum Peralta, in Officialem majorem, & Judicem Metropolitanarum praedictarum Civitatis, & Diocesis, ac Provinciae Casaraugustanae, necnon Doctorem Ignatium Cipres in Officialem Casarum piarum, & Judicem Decimarum, & Primitiarum, durante Sedis Archiepiscopalis Casaraugustanae vacatione, alioque forsan Officiales ad exercendam jurisdictionem Ecclesiasticam, & spiritualem hujusmodi nominare, & deputare temerario, detestabilique ausu praesumpserunt, & alias prout in ipsa-

rum Curiae, vel Regiae Audientiae, earumque respective Ministrorum literis desuper emanatis, quarum tenores non approbandi, sed omnino reprobandi animo, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus plenus dicitur contineri. Et subinde Michael, & Josephus, ac Ignatius, alique forsan nulliter, & de facto nominati, & deputati praedicti praetextu nominationis, & deputationis hujusmodi, eandem jurisdictionem Ecclesiasticam, & spiritualem haecenus exercere damnabiliter ausi sunt, & audent de praesenti.

§. 2. Cum autem ejusmodi execrabilis, & per Sacros Canones, & Conciliorum generalium Decreta, Apostolicasque sanctiones sub anathemate saepius damnata, atque scandalosa temeritas libertatem Ecclesiasticam Dei Ordinatione, & Canonicis Sanctionibus constituta manifeste laeserit, & violaverit, ac laedar, & violet, animasque pretioso Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi Sanguine redemptas in gravissima pericula conjecerit, & deplorandis malis involvere pergat:

§. 3. Hinc est, quod nos, qui libertatis, & Immunitatis, ac jurisdictionis, aliorumque jurium Ecclesiasticorum Assertores in terris à Domino constituti sumus, omniumque Ecclesiarum, & Christianissimorum curam, & sollicitudinem superna dispositione gerimus, ac proinde tam horrendum saecularis potestatis abusum nullatenus sub dissimulatione transire possumus, Ecclesiae praedictae Casaraugustanae jura facta recta, atque illibata tueri, & conservare, necnon Animarum periculis quantum nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, ac omnium, & singulorum in praemissis tam à Curia Justitiae nuncupati, & Regia Audientia, earumque respective Ministris praedictis, aliisque Magistratibus, Judicibus, & Tribunalibus laicis quibuscumque, quam à memoratis Michaelle, ac Josepho, & Ignatio, aliisque forsan quibuscumque laicali auctoritate, ut praefertur, nominatis, & deputatis, seu alios quoscumque eorum respective nomine in iisdem praemissis quomodolibet actorum, & gestorum seriem, Causas, & occasiones, aliave quaelibet etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirentia praesentibus ibidem pro plene, & sufficienter expressis, ac exactissime, & accuratissime specificatis habentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, nominationem, & deputationem praedictorum Michaelis Martae Gomez, & Mendoza in Vicarium Capitularem, ac Josephi Peralta in Officialem Majorem, & Judicem Metropolitanarum, necnon Ignatii Cipres in Officialem Casarum piarum, & Judicem Decimarum, & Primitiarum hujusmodi, & aliorum quorumcumque ad exercendam jurisdictionem Ecclesiasticam, & spiritualem, durante dictae Ecclesiae Casaraugustanae vacatione, à Curia, & Regia Audientia, earumque respective Ministris, seu aliis Magistratibus, Judicibus, & Tribunalibus laicalibus quibuslibet, ut praefertur, aliaque omnia, & singula tam à Curia, & Regia Audientia, earumque Ministris, seu aliis Magistratibus, Judicibus, & Tribunalibus laicalibus hujusmodi, quam à Michaelle, Josepho, & Ignatio, aliisque quibuslibet nominatis, seu deputatis praedictis, vel eorum aliquo, seu eorum, aut alicujus eorum respective jussu, mandato, vel nomine ab aliis quibuscumque etiam specificis, & individua mentione, & expressione dignis in praemissis, vel circa ea quomodocumque, & qualitercumque acta, facta, gesta, mandata, Decreta, ordinata, vel disposita, ac forsan in futurum (quod Deus avertat) agenda, facienda, gerenda, mandanda, decernenda, & ordinanda, cum omnibus, & singulis inde quovis modo secutis, &

Prædd. Vicarii, & Officiales Jurisdictionem Ecclesiasticam, & spirituales damnablem exercent.

Hujusmodi temeritas libertatem Ecclesiasticam laedit, & fidelium animas in gravissima pericula conjicit.

Pontifex deputationem d. Ministrorum, omniaque acta per eos sequuta, & sequutura declarat irrita, & nulla.

quando-

Et omnia, & singula revocant, & cassant.

DD. Vicario Capitulari, aliisque Officialibus in virtute S. Obedientiae prohibet ne alicuius actum jurisdictionalem ibi exercent sub poenis, prout in rubrica.

Essem poenis affictos, qui ad Deputatis scienter paruerint, vel auxilium, consilium, vel favorem quovis modo praestiterint.

Beneficiorum sic vacantium collationem, aliarumque poenarum absolutio- nem seu relaxationem S. Sedi specialiter reservat.

A Capitulo d. Metropolitanæ Ecclesiae infra octo dies ab obitu Archiepiscopi non fuit provilum de Vicario Capitulari.

Declarat hoc Jus deputandi Vicarium Capitulum esse devolutum antiquiori Suffraganeo dict. Provinciae; eique statuit decem dies ad illum deputandum.

Designat qualitates Vicarii Capitularis deputandi.

quandocumque secutus penitus, & omnino nulla, invalida, & inania, frivola, irrita, temeraria, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, & de facto praesumpta, nulliusque roboris, momenti, & efficaciae esse, & ab initio fuisse, ac perpetuo fore tenore praesentium declaramus, & decernimus, illaque damnamus, & reprobamus, ac ad majorem, & abundantior- em cautelam, & quatenus opus sit illa omnia, & singula quatenus de facto processerunt, revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuum in omnibus, & per omnia perinde acsi nunquam facta fuissent, nec evenissent, neque unquam fierent, vel evenirent.

§. 4. Quo circa Michaeli, ac Ignatio, & Josepho, aliisque quibusvis laicali auctoritate, ut praefertur nominatis, & deputatis praedictis, & eorum cuilibet in virtute Sanctae obedientiae, ac sub obestatione Divini Judicii, & interminatione maledictionis aeternae, necnon sub excommunicationis majoris, & privationis dignitatum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque per eos respective obtentorum, perpetuaque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quaecumque in posterum quomodolibet obtinenda ipso facto absque alia declaratione incurren. poenis, districte prohibemus, & interdiciamus, ne nominationis, seu deputationis hujusmodi, aliorumque praemissorum vigore ullam jurisdictionem, potestatem, vel auctoritatem Ecclesiasticam, & spirituales in Civitate, vel Diocesi, aut Provincia Caesaraugustana praedictis exercere, ullumve actum jurisdictionalem facere audeant quovis modo, seu praesumant.

§. 5. Eos quoque qui illis, vel eorum alicui scienter in praemissis paruerint, vel auxilium, consilium, vel favorem quovis modo praestiterint, cujuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, praeminentiae, vel dignitatis fuerint, similibus poenis eo ipso innodamus, & innodatos fore, ac dignitates, & Beneficia hujusmodi, quorum privationis poenam propter transgressionem praesentis prohibitionis per praefatos quomodolibet incurri contigerit, ipso facto absque declaratione vacare, illaque per quoscumque impetrari posse decernimus, & declaramus; necnon eorumdem Beneficiorum, & dignitatum sic vacantium collationem, provisionem, & omnimodam dispositionem, ac praefatarum poenarum absolutio- nem, seu relaxationem nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat specialiter reservamus.

§. 6. Et quia Sede Archiepiscopali Caesaraugustana, ut praefertur, vacante, Officialis, seu Vicarius infra octo dies post mortem Archiepiscopi à Capitulo dictae Metropolitanæ Ecclesiae Caesaraugustanae, ad quod ea res juxta Decreta Concilii Tridentini spectabat, constitutus, vel confirmatus non fuit, Jus deputandi Officialem, seu Vicarium hujusmodi juxta eadem Concilii Tridentini Decreta ad Ven. Fratrem Episcopum antiquiorem ex Suffraganeis dictae Provinciae Caesaraugustanae devolutum esse harum serie declaramus; ipsique Episcopo Suffraganeo antiquiori terminum decem dierum à die quo praesentium literarum notitiam habuerit computandum, quo durante alicuius qualitatibus per praedicta Concilii Tridentini Decreta requisitis praeditum, qui tamen non sit ex illis, qui laicali auctoritate ut praefertur temere, & nulliter deputati fuerunt, aut sic deputatis auxilium, vel favorem in praemissis praestiterunt, vel praestiterint in Officialem, seu Vicarium dictae Metropolitanæ Ecclesiae Caesaraugustanae quamdiu praesens ipse Ecclesiae vacatio duraverit in officio duraturum, cum omnibus, & singulis facultatibus, quae ejusmodi Officialibus, seu Vicariis de jure, ac juxta Concilii Tridentini Decreta hujusmodi competunt,

& deputare debeat, auctoritate Apostolica tenore praesentium statuimus, & assignamus. Quod si idem Episcopus Suffraganeus antiquior Officialem, seu Vicarium hujusmodi intra dictum terminum non deputaverit, lapsa eodem termino jus illum deputandi ad hanc Sanctam Sedem Apostolicam illico devolvatur, ac devolutum esse intelligatur.

§. 7. Ceterum de salute Dominici Gregis paternam charitate solliciti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis, tam Ecclesiasticis, Sæcularibus, & cujusvis Ordinis, Congregationis, vel Instituti Regularibus, quam laicis harum serie denunciandum, ac ad eorum notitiam deducendum esse censuimus, praedictos Michaellem, ac Josephum, & Ignatium, aliosque forsitan laicali auctoritate, ut praefertur nulliter, & de facto nominatos, & deputatos, nullam jurisdictionem, aut potestatem Ecclesiasticam, & spirituales habere, vel habuisse, nec ullam circa Confessoriorum approbationem, Verbum Dei predicandi licentiam, Ecclesiarum, & Locorum piorum Visitationem, illorumque regimen, & administrationem, Causarum cognitionem, Officialium, & Ministrorum deputationem, Censurarum fulminationem, & ab eis absolutio- nem, cateraque Forum conscientiae, vel contentiosum quomodolibet concernentia auctoritatem interponere ullo modo valide posse, nec potuisse, ac proinde eis praesertim significandum esse diximus, invalidas esse Confessiones, quas Presbyteri Sæculares, vel regulares vigore licentiae, & approbationis à praedictis Officialibus laicali auctoritate deputatis concessarum audiverint, & audient in futurum, poenitentisque ab eis ex defectu jurisdictionis invalide absolutos fuisse, & fore: invalida quoque esse, & fore Matrimonia, si quae coram Officialibus, seu Vicariis laicali auctoritate, ut praefertur deputatis, aut coram Sacerdote non Parocho, cui licentiam ad id dederint, forsitan contracta fuerint, aut impostorum contrahantur; & sic conjunctos debitum conjugale absque mortalis peccati reatu petere, vel reddere non posse: ac pari nullitatis, atque invaliditatis vitio laborare concursus ad Parochiales Ecclesias, & concurrentium examina, collationesque ipsarum Parochialium per concursus hujusmodi, praetensa auctoritate, seu de mandato Vicarii, seu Officialis sic auctoritate laicali deputati factos, & facta, ac faciendos, & faciendos, & Provisos de ipsis Parochialibus Ecclesiis intrusos esse, & fore: similiterque invalidas esse, & fore licentias ingrediendi Clausuram Monasteriorum Monialium à Vicario, seu Officiali hujusmodi concessas, & concedendas, ac illos, qui ejusmodi licentias usi fuerint excommunicationem per Decreta d. Concilii Tridentini inflictam incurrisse, & incururos esse. Nec posse contra haec allegari, vel praetendi excusationem ex communi errore, cum abusus Sæcularis potestatis in deputatione Vicariorum, seu Officialium praedictorum fere omnibus generaliter innotuerit, communique recte sententiarum horrore, & detestatione reprobatus fuerit, prout illum ab omnibus damnari, & reprobari volumus.

§. 8. Decernentes easdem praesentes literas, & in eis contenta quaecumque etiam ex eo, quod supradictarum Curiae, & Regiae Audientiae Officialis, & Ministri, ac Michael, Josephus, & Ignatius, ceterique Deputati praedicti, & alii quilibet in praemissis, seu eorum aliquo Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes cujuscumque status, gradus, ordinis, praeminentiae, & dignitatis existant, & alias specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque Causa propter quas praesentes emanarint sufficienter adductae, verificatae, & justificatae fuerint, aut ex alia quacumque,

Si intra dictum tempus Vicarium ut supra non de- putet hoc Jus voluit S. Sedi devolutum.

Omnibus utriusque sexus Christianis denunciatur ad Vicarium Capitulum, aliosque Officialis nullam jurisdictionem habuisse, vel habere.

Actus Jurisdictionis ab eis exercitos tam in foro contentioso, quam conscientiae declarari fuisse, esse, & fore nullos, & invalidos quos refert in rubr.

Ingressos, vel ingrediendos Clausuram Monialium cum licentia d. Vicarii declarat incurrisse, & incururos in Censuras.

Tollit excusationem à communi errore.

Supplet omnes defectus.

quantum-

quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, pretextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vicio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato; & incogitabili, individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, & ad terminos Juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se jurare posse.

§. 9. Sed ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegates etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliove quolibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac quantumvis opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quesito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon prædictarum Ecclesiarum, & alius quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Personis, etiam quacumque Ecclesiastica, vel mundana dignitate fulgentibus, quomodolibet qualitate, ac Ecclesiis, & locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac Consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi acsi de verbo ad verbum nihil penitus omissis, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & inferrentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac plenissime, & amplissime derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici sub-

scriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, ubique locorum in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Novembris 1674. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. Brevium in lib. 5. diversor. fol. 207.

PRO NUNTIO HISPANIARUM.

Facultas deputandi Officiale, seu Vicarium Ecclesiæ Casaraugustanæ Sede Archiepiscopali vacante.

Ven. Fratri Galeatio Archiepiscopo Corinthi apud Charissimum in Christo Filium nuncupatum Carolum Hispaniarum Regem Catholicum, Nostro, & Apostolicæ Sedis Nuntio.

CLEMENS PAPA X.

Ven. Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

§. 1. CUM Nos nominationem, & deputationem Doctoris Michaelis Martæ Gomez, & Mendoza in Vicarium Capitularem Civitatis, & Diocesis Casaraugustanæ ad effectum ibidem exercendi Jurisdictionem ordinariam in prima Instantia, & Metropolitanam in gradu appellationis, ac Josephi Peralta in Officiale majorem, & Judicem Metropolitanum præfatarum Civitatis, & Diocesis, ac Provincia Casaraugustanæ, necnon Doctoris Ignatii Cypres in Officiale Causarum piarum, & Judicem Decimarum, & Primitiarum durante præfenti Sedis Archiepiscopalis Casaraugustanæ per obitum bo. mem. ultimi Archiepiscopi Casaraugustan. vacatione, aliorumque forsan Officialium ad exercendam Jurisdictionem Ecclesiasticam, & spirituales à Curia Judicis Justitiæ nuncupati, vel Regia Audientia Regni Aragoniæ, seu eorum respective Ministris, sive aliis Judicibus, Magistratibus, vel Tribunalibus laicalibus temerario, destabili auctu factas, cum omnibus, & singulis inde secutis, & secuturis nullas penitus, arque irritas, & invalidas, nulliusque roboris, & momenti esse, & perpetuo fore declaravimus, & decrevimus, illasque damnavimus, & reprobavimus: Et quia Sede Archiepiscopali præfata, ut præfertur, vacante Officialis, seu Vicarius infra octo dies post mortem dicti Archiepiscopi, à Capitulo Metropolitanæ Ecclesiæ Casaraugustanæ, ad quod ea res juxta Concilii Tridentini Decreta spectabat, constitutus, vel confirmatus non fuit, Jus deputandi Officiale, seu Vicarium hujusmodi ad Ven. Fratrem Episcopum antiquiorem, ex Suffraganeis dictæ Provinciæ Casaraugustanæ devolutum esse declaravimus, ipsique Episcopo Suffraganeo antiquiori terminum decem dierum ad faciendam deputationem dicti Officialis, seu Vicarii statuimus, itaut elapso dicto termino, nec facta deputatione hujusmodi, Jus deputandi eundem Officiale, seu Vicarium ad hanc Sanctam Sedem Apostolicam illico devolvatur, & devolutum esse intelligatur, & alias prout in Nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quorum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur:

§. 2. Hinc est, quod Nos pro commissa nobis divinitus omnium Ecclesiarum sollicitudine Ecclesiæ prædictæ Casaraugustanæ, illicque subiecti

Dat. 3. Nov. 1674. An. 5.

LXIX.

Refert quæ in præcedentibus literis disposuerat.

Decretum irritans.

Contrariis amplissime derogat.

Transumptorum fides.

Domini

Dominici Gregis necessitatibus, in eventum quo deputatio Officialis, seu Vicarii hujusmodi a dicto Episcopo Suffraganeo antiquiore intra terminum prædictum non fiat; quantum Nobis ex alto conceditur salubriter providere volentes, ac de spectata fraternitatis tuæ fide, prudentia, integritate, sapientia, & honoris Dei zelo plurimum in Domino confisi, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eidem fraternitati tuæ, si Officialem, seu Vicarium præfatum a memorato Episcopo Suffraganeo antiquiore intra terminum decem dierum ei ad id Statutum, ut præfertur minime deputari, ac proinde Jus deputandi Officialem, seu Vicarium hujusmodi ad Sedem Apostolicam præfatam juxta literarum Nostrarum supradictarum dispositionem devolvi contigerit, aliquem qualitatis per Decreta dicti Concilii Tridentini requisitis prædictum, in Officialem, seu Vicarium dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Cæsaraugustanæ quamdiu præfens ipsius Ecclesiæ vacatio duraverit in Officio hujusmodi duraturum cum omnibus, & singulis facultatibus, quæ ejusmodi Officialibus seu Vicariis de Jure, ac secundum Decreta Concilii Tridentini hujusmodi competunt, auctoritate Nostra Apostolica constituendi, & deputandi plenam, & amplam facultatem tenore præsentium tribuimus, & impertimur.

Si Suffraganeus antiquior Vicarium Capitularem non deputet Nuntio Ap. illius deputacionem committit.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem præsentis literas & illarum vigore a te faciendas constitutionem, & deputacionem Officialis, seu Vicarii hujusmodi firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcussè observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & sancturos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, vel Ordinationibus, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in literis Nostris præfatis volumus, non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. 3. Nov. 1674. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Novembris 1674. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slufius.

Registrata in Secret. Brevium lib. 5. diversor. fol. 225.

LXX.

Confirmatio Chirographi ad favorem Protomedici, ejusque Consiliatorum, & Collegii Medicorum Urbis, quo decernitur litem super taxa rerum ad Pharmaciâ spectan. a prædictis facta contra eos pro parte Collegii Pharmacopolarum motam, aliasque lites super taxis hujusmodi imposterum faciendis, quandocumque monendis agi, & peragi debere impensa Camera Urbis, & Populi Romani, per Procuratores, & Advocatos ab eadem Camera deputandos, cum assistentia tamen

prædictorum, cum diversis aliis Ordinationibus.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum Nos alias per quoddam Chirographum manu Nostra subscriptum, & per quasdam Nostras in simili forma Brevis die 26. Maii 1673. expeditas literas confirmatum, in executionem cujusdam concordie dudum inter Collegia Medicorum, & Pharmacopolarum hujus Almæ Urbis Nostræ stabilitæ, & a fel. rec. Greg. PP. XIII. Prædecessore Nostrò per quasdam suas pariter in forma Brevis Literas, sive Cedulam motus proprii confirmatæ, taxam rerum ad pharmaciâ spectantium quotannis fieri, illisque pretium imponi mandavissimus, modumque, & formam ac tempus ei rei præscripsimus cum diversis ordinationibus, & Decretis, & sub diversis pœnis, & alias prout in Chirographo, & Literis Nostris præfatis plenius continetur; & dilecti filii Protomedicus, ejusque Consiliarii d. an. 1673. in executionem eorundem Chirographi, & literarum taxam hujusmodi fecissent.

Pontifex mandavit quotannis fieri taxam rerum ad Pharmaciâ spectantium.

Hanc taxam an. 1673. Protomedicus, ejusque Consiliarii fecerunt.

§. 1. Et cum dilecti etiam filii Consules dicti Collegii Pharmacopolarum eidem taxæ consentire recufantes, quippe qui se per eam gravatos esse prætenderent, ea super re Judicium contra eosdem Protomedicum, ejusque Consiliarios coram altero ex Locumtenentibus dilecti filii Causarum Curie Camera Apostolicæ Generalis Auditoris intentassent, ac Protomedico, suisque Consiliariis prædictis, ne expensis, atque incommodis litis hujusmodi subjacerent in causa minime comparentibus, ad diversos actus processum fuisset, ita ut Causa ipsa in limine expeditionis reperiretur.

Ad ea Consules Collegii Pharmacopolarum appellarunt ad A. C.

§. 2. Nos publicæ utilitati, simulque Protomedici, ejusque Consiliatorum, & Collegii Medicorum præfatorum indemnitati consulere cupientes, litem hujusmodi super taxa præfata pro supradicto, ac currenti annis facta, ut præfertur, introductam, aliasque lites quascumque, quas super similibus taxis in futurum quandocumque faciendis, seu illarum occasione moveri contigerit, per Procuratores, & Advocatos a Camera Urbis præfatæ deputandos, cum assistentia eorundem modernorum, & pro tempore existentium Protomedici, ejusque Consiliatorum, ac Collegii Medicorum hujusmodi, impensa tamen ejusdem Camera Urbis, & Populi Romani agi, & peragi debere ordinavimus, & expresse mandavimus, cum diversis Decretis, declarationibus, & ordinationibus, & alias prout uberius continetur in alia Chirographo manu Nostra pariter subscripto, & dilecto filio Nostrò Palatio Basilicæ SS. XII. Apostolorum Presbytero Cardinali de Alteriis nuncupato S. R. Eccl. Camerario directo, tenoris, qui sequitur videlicet.

Provisio de super capta.

§. 3. Rmo Card. Camerlengo -- Avendo con Nostrò Special Chirografo dei 13. Maggio 1673. a Voi diretto, e roborato con Nostre Lettere in forma di Breve sotto li 26. del medesimo, per osservanza del Moto proprio di Gregorio XIII. Nostrò Prædecessore, confermativo della concordia altre volte seguita tra il Collegio de' Medici, e quello de' Speciali di Roma, comandato sotto gravissime pene, che ogn'anno inviolabilmente si facci, e si rinovi la Tassa a tutte le robbe di Speziaria, e che a singoli capi di esse s'imponga il giusto prezzo, secondo la Santa mente di esso Gregorio da Noi spiegata, e dichiarata con diverse ordinationi, e con prescrivere il modo, e la forma, & il tempo, che dovrà farsi, come più ampiamente apparisce dal Chirografo, e Breve sudetti, & essendo

Tenor Chirographi.

che

che in esecuzione di quelli il Protomedico, e suoi Consiglieri l'anno prossimo passato 1673. facefsero la detta Tassa, e i Consoli degli Speciali, ricusando di consentirvi, per stimarsi da quella gravati, in virtù della facoltà da Noi concessali di potere appellare nel solo devolutivo, abbino introdotta l'appellazione nel Tribunale dell' A. C. avanti Monsig. Panciatichi, e quivi più, e diverse volte informato in voce, e in scritto con Avvocati, & Procuratori, citati a tutti, e singoli atti li detti Protomedico, e suoi Consiglieri, che mai sono comparfi, per non voler soggiacere alle spese, e incomodi di detta lite, sia la Causa in limine di spedizione, e corra pericolo, che per non esser la d. Tassa difesa, ne sentite le ragioni di essa, Monsig. Panciatichi astretto per parte di detti Consoli, e Collegio di Speciali, sia per dar la Sentenza a loro favorevole, una tantum parte audita.

S. 4. Per tanto considerando Noi non essere giusto nè ragionevole, che il Protomedico, e suoi Consiglieri, per obedire a gl'ordini Nostri, e della sel. me. di Gregorio XIII. Nostro Predecessore, oltre il peso di fare ogni anno la detta Tassa per solo beneficio del publico, debbano soggiacere agli incomodi della lite, e alli danni delle speze in caso di soccombenza, dal che potrebbe nascere, che questa giusta, e santa disposizione restasse infruttuosa, mentre li Protomedici, e Consiglieri pro tempore, per isfuggire questi incomodi, speze, e pericoli, o trascureranno la Tassa, come è stato fatto per il passato, o la rinoveranno a prezzi alterati, secondo la volontà di detti Speciali, il che ridonderebbe in gravissimo pregiudizio del Publico. All'incontro riflettendo, che nessun altro può difendere le ragioni di dette Tasse, e dedurre le loro giustificazioni, fuorchè il Protomedico, e suoi Consiglieri, e Collegio de' Medici, come informati de' prezzi delle robbe, e di tutte le considerazioni, che devono averfi sopra le speze di fabbricarle, e tenerle, per queste, ed altre cause, che hanno mosso l'animo Nostro, ci siamo disposti di provvedere all'indemnità degli uni, e degli altri, e ad effetto, che tanto la Tassa dell'anno 1673., e 1674., quanto tutte l'altre da farsi nell'anni avvenire in perpetuo siano debitamente difese, e le ragioni di esse giuridicamente dedotte:

S. 5. Di Nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della potestà Nostro Apostolica ordiniamo, ed espressamente comandiamo sotto l'istesse pene contenute nelli detti Breve, e Chirografo, ed altre a vostro arbitrio, e de' vostri Successori pro tempore, che li Protomedici, e loro Consiglieri, ed il Collegio rispettivamente de' Medici, debbano assistere a dette liti, e alla difesa di dette Tasse, con somministrare le ragioni, e giustificazioni di esse con esattezza, e diligenza alli Procuratori, ed Avvocati, che saranno costituiti dalla Camera di Campidoglio, quale a quest'effetto graviamo non solo di assistere con detti Avvocati, e Procuratori unitamente co i detti Medici a detta lite introdotta avanti Monsig. Panciatichi per detta Tassa dell'anno 1673., e 1674., e a tutte, e singole altre liti future in perpetuo, che per le Tasse in avvenire saranno mosse da i sudetti Consoli, e Collegio de' Speciali mediante simili appellazioni interposte, e da interporfi, ma di somministrare ancora tutte, e singole speze in dette liti tanto attive necessarie, & opportune per sostenimento, e difesa di dette Tasse, quanto passive in caso di soccombenza, essendo giusto e ragionevole, che la rinovazione di dette Tasse, e loro difesa, mentre ridonda a beneficio principalmente del Nostro Popolo di Roma si faccia a speze di esso Popolo, e della Camera del suo comune, e che il Protomedico, e Consiglieri, e Collegio de' Medici, oltre la fatica, e personale loro assilienza, non soggiaccino anche all'incomodo, e al danno di dette speze, dalle quali però in avvenire espressamente da questo giorno li liberiano.

S. 6. Togliendo, & annullando per tale effetto ogni azione, che alli Consoli, e Collegio de' Speciali

li sudetti potessero contro di loro in qualsivoglia modo competere, e riservandone il loro esercizio contro la sola Camera di Campidoglio, purchè il Fiscale di detta Camera per l'interesse della medesima in tutti, e singoli atti venga citato, con facoltà al d. Fiscale di poter sostituire in suo luogo uno, o più Procuratori a rispondere, dichiarando, che per questa Nostra disposizione non intendiamo di togliere, nè di abrogare al Collegio, e Consoli de i Speciali sudetti alcun Jus, o ragione, che avessero, o potesse competergli in qualsivoglia modo, o maniera contro il Protomedico, Consiglieri, e Collegio de' Medici, nè per avergli costituita particular contraddittrice la Camera di Campidoglio pregiudicargli nell'atti, e prove, che sin a questo giorno han fatto legittimamente nel detto giudizio, e derogare alla concordia stabilita tra detti Collegii, che però dichiaramo dover restar tutto nel suo pristino, e pieno vigore senza minima alterazione, come se il presente Chirografo rispetto a dette cose non fusse da Noi stato segnato, e così, e non altrimenti ordiniamo a Voi di fare eseguire quelle provvisioni, che giudicarete essere necessarie, & opportune, che tale è mente, & volontà Nostra espressa. Volendo, e decretando, che il presente Nostro Chirografo con la semplice nostra sottoscrizione vaglia sempre, ed abbia il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore, ancorchè detta Camera di Campidoglio, e suo Fiscale, ed altri Ministri di essa, detti Consoli, e Collegio de' Speciali, e qualsivoglia altra persona non siano stati citati, chiamati, nè sentiti, e che il presente Nostro Chirografo non s'annetta in Camera, e non si registri ne' suoi Libri, conforme le Costituzioni di Pio IV., e sotto tali, ed altri pretesti, e ragioni di qualsivoglia sorte, ancorchè maggiori dell'espresso non possa, nè debba in alcun tempo esser impugnato, moderato, revocato, o ridotto a termini, e via di ragione, anche sotto pretesto di lesione, ancorchè enormissima, di obreazione, e surrezione, difetto d'intenzione Nostra, e vizio di nullità, e così, e non altrimenti debba esser sempre giudicato, interpretato, e definito tanto da Voi, e Successori Vostri, quanto dalla Nostra Camera, e Rota, da Monsig. A. C., e qualsivoglia altri Giudici Ordinarii, e Commissarii anche E.E. e R.R. Cardinali di Latere Legati, togliendo ad esse, e a ciascuno di loro facoltà di giudicare, o interpretare altrimenti, dichiarando irrito, e nullo tutto quello, che contro la forma del presente Nostro Chirografo si facesse, non ostante le cose predette, e qualsivoglia ragione, che avessero, e potessero avere, e detta Camera, suoi Ministri, e sudetti Consiglieri, e Collegio de' Speciali, la detta lite pendente, la Bolla di Pio IV. Nostro Predecessore de Regiltrandis, la Nostra Regola di Cancelleria de Jure quæsto non tollendo, e qualsivoglia altre Costituzioni, ed Ordinazioni Nostre, e de' Nostri Predecessori, specialmente la detta Concordia tra i due Collegii de' Medici, e de' Speciali, confermata, come sopra, per quello fosse contraria alla Nostra presente dichiarazione, confermandola, ed approvandola nel restante, Leggi civili, e Canoniche, Riforme, e Statuti di Roma, di detta Camera di Campidoglio, di d. Collegii, benchè fermati, e roborati con giuramento, e confermazione Apostolica, Uff. Stili, Consuetudini, e tutte altre cose, se bene contenessero Clausole, e Decreti insoliti, e derogatorie di derogatorie, e bisognasse di quelle farne special menzione, che facessero, o potessero in qualunque modo fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendo i loro tenori per espressi, ed inseriti in questo a sufficienza di parola in parola per questa volta sola, e a quest'effetto solo specialmente, ed espressamente deroghiamo. Dato nel Nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo dì 22. Settembre 1674.

Clemens PP. X.

S. 8. Nunc autem firmiori præmissorum robori, firmitati, & efficacia providere cupien-

Abolutio a
Censuris.

Motu pro-
prio d. Chi-
rographum,
& omnia in
eo contenta
confirmat.

Supplet om-
nes defectus.

Observantia
præsentium
literarum, ac
Chirographi
demandat
quibuscum-
que non ob-
stantibus.

tes, ac præfatos Protomedicum, ejusque Con-
siliarios, & Collegium Medicorum specialis fa-
vore gratiæ prosequi volentes, ac eorum singu-
lares personas a quibusvis excommunicationis,
suspensionis, & interditi, aliisque Ecclesiasti-
cis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel
ab homine quavis occasione, vel causa latis, si
quibus quomodolibet innodati existunt, ad ef-
fectum præsentium dumtaxat consequendum
harum serie absolventes, & absolutas fore cen-
sentes, Motu proprio, non ad illorum, aut
cujusquam alterius pro eis Nobis super hoc obla-
tæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia,
& matura deliberatione Nostris, deque Aposto-
licæ potestatis plenitudine, Chirographum præ-
insertum, omniaque, & singula in eis conten-
ta, & expressa, ac inde cæteroqui legitime se-
cuta, & secutura quæcumque, tenore præsen-
tium perpetuo confirmamus, & approbamus,
illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ
firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus.

§. 9. Ac omnes, & singulos Juris, & facti,
& solemnitatum quarumcumque tam ex juris
communis, & Constitutionum Apostolicarum,
ac Urbis prædictæ, aliorumque quorumvis Statu-
torum, etiam juramento, confirmatione Apo-
stolica, vel quavis firmitate alia roboratorum, eo-
rumque reformationum, & novarum additio-
num, aut Decretorum, Privilegiorum, & In-
dultorum quorumcumque præscripto, quam de
slylo, usu, & consuetudine, sive alias quo-
modolibet in similibus, etiam de necessitate ob-
servandarum, & alios quoslibet, etiam quantum-
vis magnos, & substantiales, ac incogitatos, &
inexcogitabiles defectus, si qui in præmissis, vel
eorum aliqui principaliter, vel accessorie, aut
alias quomodolibet intervenerint, seu interven-
nisse dici, censeri, vel prætendi possent, plenif-
sime, & amplissime supplemus, & sanamus, ac
penitus, & omnino tollimus, & abolemus.

§. 10. Decernentes eandem præsentem literas,
ac Chirographum præinsertum, & in eis conten-
ta quæcumque, etiam ex eo, quod personæ
quælibet Collegiorum præfatorum respective,
ipsaque Collegia, ac dilecti etiam filii Conser-
vatores Camerae Urbis præfate, & Procurator
Fiscalis Curiae Capitolinae, cæterique Camerae,
& Urbis, ac Curiae hujusmodi Officiales, & Mi-
nistri, ac quicumque alii, etiam cujusvis status,
gradus, Ordinis, præminentiae, & dignitatis,
seu alias specifica, & individua mentione, &
expressione digni, in præmissis jus, vel interes-
se habentes, seu habere quomodolibet præten-
dentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati,
citati, & auditi, neque causæ, propter quas
præsentem emanarint sufficienter adductæ, verifi-
catæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacum-
que, etiam quantumvis justa, Juridica, legiti-
ma, & privilegiata Causa, colore, prætextu, &
capite, etiam in corpore juris claufo, etiam
enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nul-
lo unquam tempore de subreptionis, vel obrep-
tionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis no-
stræ, aut interesse habentium consensus, aliove
quolibet, etiam quantumvis magno, & formali,
ac substantiali defectu, etiam specificam, &
individua mentionem, & expressionem requi-
rente, notari, impugnari, invalidari, infringi,
retractari, in controversiam vocari, aut ad ter-
minos juris reduci, seu adversus illas, vel illud
aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliud-
ve quodcumque Juris, & facti, vel gratiæ re-
medium intentari, vel impetrari, vel impetra-
to, seu etiam Motu, scientia, & potestatis ple-
nitudine paribus concessio, vel emanato quem-
piam in judicio, vel extra illud uti, seu se ju-
vare ullo modo posse, sed ipsas præsentem ac
Chirographum præinsertum, omniaque, & sin-
gula in eis contenta semper firma, valida, & ef-

ficacia existere, & fore, suosque plenarios, &
integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis,
ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in
omnibus, & per omnia plenissime suffragari, &
ab eis respective inviolabiliter, & inconcusse ob-
servari, & adimpleri.

§. 11. Sicque, & non aliter per quoscumque
Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causa-
rum Palatii Apostolici, & Curiae Camerae Apo-
stolicæ generales Auditores, & ejusdem S. R.
E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de
Latere Legatos, necnon Camerae præfate Præ-
sidentes Clericos, Urbis Senatorem, aliosque
eorundem Urbis, & Camerae Officiales, & Mi-
nistros, cæterosque quoslibet quacumque præemi-
nentia, & potestate fungentes, & functuros,
sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judi-
candi potestate, & auctoritate judicari, & desi-
niri debere; ac irritum, & inane, si secus su-
per his a quoquam quavis auctoritate scienter,
vel ignoranter contigerit attentari.

§. 12. Non obstantibus præfate, & aliarum
quarumvis litem pendentia, aliisque præmissis,
ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de
jure quæsito non tollendo, ac rec. me. Pii PP.
IV. prædecessoris pariter nostri de gratis quale-
cumque interesse d. Camerae Apostolicæ concer-
nentibus in eadem Cam. intra certum tunc ex-
pressum tempus præsentandis, & registrandis, ita-
ut præsentem Literas ibidem præsentari, & regi-
strari nunquam necesse sit, aliisque Constitutio-
nibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Urbis,
& Camerae, necnon Collegiorum præfatorum,
aliisque quibusvis etiam Juramento, confirmatione
Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis sta-
tutis, eorumque reformationibus, & novis addi-
tionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam
immemorabilibus, Privilegiis quoque indultis, &
literis Apostolicis etiam Urbi, & Camerae præfa-
tæ, ac Collegiis præfatis, necnon Populo Roma-
no, eorumque respective Officialibus, & Ministris,
& personis quibusvis sub quibuscumque verborum
tenoribus, & formis, ac cum quibus etiam dero-
gatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus,
efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque,
& aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potesta-
tis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias
quomodolibet in contrarium præmissorum con-
cessis, ac pluries approbatis, confirmatis, & inno-
vatis; nec non omnibus, & singulis illis, quæ in
Chirographo præinserto volumus non obtinere.
Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum
sufficienti derogatione de illis, eorumque totis ten-
oribus specialis, specifica, & expressa, & indivi-
dua, ac de verbo ad verbum, non autem per clau-
sulas generales idem importantes mentio, seu quæ-
vis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita
forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi,
ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, &
forma in illis tradita, observata exprimerentur, &
infererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter
expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo ro-
bore permansuris ad præmissorum effectum hac
vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus,
cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 13. Volumus autem, ut earundem præ-
sentium literarum transumptis, seu exemplis,
etiam impressis, manu alicujus Notarii publici
subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica
dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides
in judicio, & extra ubique habeatur, quæ ipsis
præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel
ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die 12. Novembris 1674. Pon-
tificatus nostri Anno quinto.

I. G. Slusius.

Registr. in Secret. in Libro Brevium Mensis Ja-
nuarii par. utraque fol. 53.

Decretum ir-
ritans.

Contrariis
derogat.

Transumptio-
rum fides.

Dat. 12. Nov.
1674. An. 5.

LXXI.

Absolutio Marci de Valimbert, Joannis Chastignet, Claudii Francisci Dorival, & Philippi Louver Canonorum Ecclesie Bisuntin. a censuris, & penis per eos incurfis, ex causa temerarie electionis Decani dictae Ecclesie, contra mandata Alexandri VII., attenta eorum poenitentia.

Venerabili Fratri Antonio Archiepiscopo Bisuntin.

CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

§. 1. **A**lias postquam fel. rec. Alex. PP. VII. praedecessor noster Metropolitanae Ecclesiae Bisuntin. Pastoris solatio tunc destituta, tunc in humanis agentem Joannem Jacobum Fauche de Dompnel, qui Decanatum primam post Pontificalem in eadem Ecclesia Dignitatem obtinebat, in Archiepiscopum, & Pastorem Apostolica auctoritate praefecerat, ac Decanatus dignitatem hujusmodi Apostolicae provisioni affectum sibi specialiter reservaverat, & hujusmodi reservationem Capitulo, & Canonicis dictae Ecclesiae per quasdam suas in forma Brevis die 26. Februarii 1661. expeditas literas insinuaverat, illosque monuerat, ut personas optime meritas, & servitio Dei, Ecclesiaeque aptiores sub suo testimonio eidem Alexandro praedecessori referrent, quarum uni ea Dignitas probe conferri posset, prout ipse Alexander praedecessor se, omni personarum acceptatione postposita, collaturum assecuraverat. Illis interea specialiter inhibens, ne quod circa dictum Decanatum, aut Decani electionem agerent, vel attentarent, cujuscumque praesentis facultatis, Indulti, Privilegii, & consuetudinis, vel alio titulo, nisi eorum iuribus (si quae praetenderent) ad audientiam ejusdem Alexandri praedecessoris relatis, ipsiusque Alexandri praedecessoris declaratione, atque institutione expectata, quae praecedente cognitione, & deliberatione matura, ad ipsorum notitiam delata fuisset: Declarando irritum, & inane quidquid fecus in praemissis ab eis, vel aliquo, seu aliquibus eorum quomodocumque, & qualitercumque contingeret fieri, vel attentari.

§. 2. Literis hujusmodi per eos receptis, Capitulum, & Canonici praedicti specialem Nuntium ad dictum Alexandrum praedecessorem miserant Claudium Antonium Reud, ex eorum gremio delectum, qui ipsius Alexandri praedecessoris praesentatus conspectui, literisque Capituli redditis, quae die 26. Aprilis ejusdem anni datae fuerunt, per quas suam erga eundem Alexandrum praedecessorem, & Apostolicam Sedem devotionem, & obsequium contestantes ipsius Alexandri praedecessoris mandatis super praemissis unanimum obedientiam profitebantur, benigne exceptus, ac subinde quatuor Romanae Curiae Praelatos doctrina, & integritate praestantes informare jussus fuerat, ut eorum auditis votis certius reciperet Justitiae complementum.

§. 3. Verum interea dum haec coram praefato Alexandro praedecessore agerentur, convocato Capitulo nonnulli ex eis majorem forsitan tunc interessentium partem constituentes, non attentis ejusdem Alexandri praedecessoris mandatis, inhibitionibus, atque Decretis, nullaque ad ipsum Alexandrum praedecessorem delata, & in ejus audientia pendens cognitionis ratione habita ad electionem Guillelmi Humberti a Praecipiano Archidiaconi Majoris cum eis praesentis, & satagentis in ejusdem Ecclesiae Decanum proflire, ac illum in possessionem dictae Dignitatis Decanatus, ejusque bonorum,

& jorium immittere, immo verius intrudere, locumque in Choro assignare nulliter, perperam, & temerarie ausi fuerant: ideo memoratus Alexander praedecessor, praemissis omnibus attente perpensis, auditisque etiam praefatis Praelatis, ac toto negotio mature considerato, attendens detestabilem hujusmodi dictorum Canonorum temeritatem, & petulantiam gravissimis quidem canonicis quibuscumque penis justissime puniendam, ne Apostolicae Sedis Majestas, ab omnibus, praesertim autem Ecclesiasticis personis maxime veneranda, contemneretur impune, & Ecclesiasticae disciplinae observantia pernicioso inquinaretur exemplo, legum tamen severitatem Apostolica lenitatis moderatione temperare volens, Motu proprio, non ad alicujus super hoc oblatae petitionis instantiam, sed de sua mera deliberatione, & certa scientia, per alias suas in simili forma Brevis die 5. Decembris ejusdem anni 1661. emanatas literas, declaravit, electionem praedicti Decani ac omnia, & singula circa eam acta, & gesta, & possessionem, seu verius intrusionem, ac caetera quaecumque subsecuta, nullam penitus, & attentatam, nullaque, & attentata, & nullius roboris, & momenti fuisse, & esse, neque in quovis Judicio tam petitorio, quam possessorio etiam summariissimo, & meri facti prodesse, atque attendi posse, vel debere, sed eundem Decanatum adhuc vacare, ut prius vacabat per promotionem praefati Joannis Jacobi ad dictam Ecclesiam Bisuntinam, sublata cuicumque aliter judicandi, decernendi, & interpretandi potestate, irritum profus, & inane decernens quidquid fecus fieri, decerni, atque attentari contingeret.

§. 4. Insuper dicto Guillelmo Humberto a Praecipiano tanti facinoris auctori, Promotori, seu Fautori nullum omnino in dicta Dignitate, neque illius possessione, vel quasi jus, neque ad eam acquisitum fuisse, vel acquiri potuisse, sed ipsum perpetuo inhabilem, & incapacem ad praefatum Decanatum, & alia quaecumque Ecclesiastica Beneficia, quocumque etiam novo titulo, causa, vel praetextu obtinendum, & possidendum effecit, reddidit, decrevit, & declaravit, ut in eo, in quo sua ambitione deliquerat, condigna animadversione puniretur, & facinoris sui detestabilem memoriam jugiter detestaretur.

§. 5. Illi eadem auctoritate specialiter mandans, ut statim habita posteriorum literarum hujusmodi intimatione, quam si ille in Civitate Bisuntina praesens non esset, domi ejus habitacionis, & ad valvas Cathedralis Ecclesiae validam, legitimam, ac sufficientem perinde ac si personaliter facta fuisset, fore decrevit, a possessione, seu potius occupatione, aut intrusione dicti Decanatus, ac ejus bonorum, & Jurium recedere, illamque liberam profus dimittere, & relinquere, neque ad eam amplius redire, reverti, vel accedere, illosque fructus, redditus, vel proventus exigere, vel etiam a sponte dantibus accipere auderet per se, vel per alium, aut alios quovis contra hujus interdicti, atque Inhibitionis praecipuum, sub poena excommunicationis eo ipso incurrendae, cujus absolutionem sibi tantum, & successoribus suis reservavit.

§. 6. Et nihilominus, si mandatis hisce intra terminum novem dierum ab intimatione illi (ut praemissum est) faciendae, quorum tres pro primo, alios tres pro secundo, & alios tres pro ultimo canonico, & peremptorio termino assignavit, prompte, & humiliter non paruisset, vel ausu temerario per se, vel alios quocumque auctoritate, medio, causa, vel praetextu ausus fuisset aliquatenus se opponere, contraire, vel promptam obedientiam differre, ultra praedicta excommu-

D. Pontifex hanc electionem irritat, & annullat.

Electum Decanum inhabilem in Decanatum, & alia quaecumque beneficia Ecclesiastica declarat.

Mandat eadem Decano sub poena excommunicationis latae sententiae a possessione d. Decanatus, & bonorum, & Jurium recedere.

Quatenus non pareat, ulterius mandata invocato brachio faculari ab ipso Decanatu expelli.

Edita An. D. 1674.

Alexand. VII. Decanum Ecclesiae Bisuntinae in illius Archiepiscopum praefecit reservata provisione Decanatus S. Sedi.

Hanc reservationem insinuavit Capitulo, monuitque ut ei referrent personas, quarum uni d. Decanatus conferri posset.

Eidem Capitulo inhibet, ne quid de super attentet.

Capitulum eidem Pontifici unanimum obedientiam proficitur.

Idem Pontifex committit quatuor Praelatis examen Jurium d. Capituli.

Capitulum dein devenit ad Electionem Decani.

nicationis

Extendit
dict. excom-
municatio-
nem ad quos-
cumque, d.
Decano con-
tra præmissa
auxilium, fa-
vorem, vel as-
sistentiam
præstantes.
Electum, &
Electores ab
Ordine, &
Officio sus-
pendit cum
privazione
fructuum be-
neficiorum.

De dd fructi-
bus, & distri-
butionibus
disponit.

Sibi reservat
facultatem
auctendi d.
pœnas.

Intimatio
dd. literarum
facienda ele-
cto, & Ele-
ctoribus.

Contraven-
tio dd. litera-
rum tam ex
parte Electi,
quam Electo-
rum.

Reportarunt
absolutio-
nem cum
reincidentia
a suffraganeo
Bisuntino.

nicationis incursum, exinde invocato etiam, si opus foret, brachii Sacularis auxilio, illum amoveri, ejici, & expelli mandavit, & quoscumque illi contra præmissa auxilium, favorem, vel assistentiam tam in iudicio, quam extra præstantes, ut eadem literæ suam plenariam executionem non haberent, aut executio hujusmodi aliquatenus differretur, aut retardaretur, eandem excommunicationem, eo ipso incurere decrevit.

§. 7. Præterea eundem Guillelmum Humbertum, & singulos alios Canonicos, & quemlibet eorum, qui in ejus electionem per se ipsos, vel Procuratores consenserant, ac vota dederant, ab executione Sacrorum Ordinum, & ab exercitio quorumcumque Officiorum suspendit, necnon eorum singulos ad suam, & Sedis Apostolicæ Beneplacitum privavit voce activa, & passiva, & omnibus fructibus earum præbendarum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum (si quæ obtinerent) quos per Episcopos, & Ordinarios Locorum in quibus eadem Præbendæ, & Beneficia consistebant, in Pauperum elemosinas distribuere, & erogari iussit, & quotidianis earum distributionibus, quas cæteris Ecclesiæ deservientibus accrescere decrevit: Ac ipse Alexander prædecessor sibi insuper reservavit prædictas pœnas contra eorum singulos augere, prout cujuslibet contumaciam exponere cognovisset.

§. 8. Et ne ipsi, aut aliqui eorum dd. literarum declarationis, suspensionis, ac privationis ignorantiam ullo unquam modo præterdere, aut allegare possent, sed illæ omnibus publice innotescerent, commisit, & mandavit ut in virtute Sanctæ Obedientiæ Executoribus in literis hujusmodi deputatis, & eorum cuilibet in solidum, ut eandem literas, seu earum copiam manu publici Notarii transumptam, in cujus calce nomina, & cognomina præfatorum, qui electionem hujusmodi temere, & attentate facere ausi fuerant, describi, ac specificare facerent quodcumque, & toties quoties ipsæ Literæ fuissent eidem Executoribus præsentatæ illas prædicto Guillelmo, & singulis ejus Electoribus præfatis intimari personaliter, si in Civitate reperirentur, sin minus Domi eorum habitationis, & amplius in Valvis Ecclesiæ Cathedralis, seu majoris loci, in quo hæc agerentur, affigi curarent.

§. 9. Et subinde d. Alexander prædecessor, cum non sine gravi animi sui dolore accepisset, quod memorati Guillelmo Humberto a Præcipiano, & alii Canonici ejus electione, tantum abest ut paternis monitionibus, & coercitionibus hujusmodi debita humilitate morem gerentes, atque Apostolicis Mandatis reverenter (ut justum erat) parentes, ab omnibus illis actibus, qui eis, & cuilibet eorum per prædictas Alexandri prædecessoris literas expresse interdicti erant, sese penitus abstinuissent, ut etiam (quod deplorandum erat, majorique animadversione compescendum) actibus Capitalibus, cæterisque præfatis, inani forsân prætextu assertæ absolutionis ad certum tempus dumtaxat & cum reincidentia a Venerabili Fratre Episcopo Andrevillen. Ecclesiæ Bisuntin. Suffraganeo, uno Executorum in literis prædictis deputatorum per eos fucato verbalis partitionis supposito extortæ, sese intrudere, atque immiscere ausi erant, & tunc audebant, illique, & præsertim dictus Guillelmus Humbertus se ipsos ad alia Officia, munera, & forsân Dignitates eligi, ac deputari satagebant.

§. 10. Propterea idem Alexander prædecessor, qui hujusmodi ausus temerarios, & in præjudicium Apostolicæ auctoritatis tendentes nullo modo dissimulare poterat, nec debebat, motu, scientia, & deliberatione similibus dilecto filio Joanni Dorivalto Archidiacono Luxoniensi, ac Canonico Ecclesiæ, necnon Officiali Curie Bisuntin., per alias suas literas pariter in forma

Brevis die 11. Septembris 1662. expeditas iterum in virtute S. Obedientiæ, ac sub pœna excommunicationis per eum nisi huic mandato pareret incurrendæ, commisit, & mandavit, ut statim atque jam dd. literas recepisset, omni prohibita mora, eundem Guillelmum Humbertum, & singulos Canonicos ejus Electores prædictis (quorum nomina, cognomina eatenus publicata non fuissent) publicari faceret, eosque a supradictis suspensionis, ac privationis, cæterisque ab eodem Alexandro prædecessore per ejus literas secundo dictas inflictis pœnis minime liberatos, nec pro liberatis habendos esse, sed quatenus a memorato Episcopo Andrevillen. sicut præmittitur, aut alias quomodocumque, & qualitercumque absoluti fuissent, in eadem pœnas incidisse, illisque adhuc innodatos, & illaqueatos esse auctoritate Apostolica declararet, & decerneret.

§. 11. Et quatenus illi se ab actibus Capitalibus hujusmodi, aut aliis, ut supra, ipsis interdictis non abstinuissent eosdem, ac singulos eorum, qui contra fecissent, necnon eos, qui illos ad actus prædictos quoquomodo ac prætextu recepissent, aut admisissent, vel propria vota, sive suffragia, per se ipsos, aut eorum Procuratores pro electione, aut deputatione ad quæcumque Officia, munera, vel dignitates illis, aut cuilibet eorum dedissent, a qua nemo a quoquam, nisi ab ipso Alexandro prædecessore, seu pro tempore existente Romano Pontifice tantum, præterquam in mortis articulo constitutus absolvi posset, damnabiliter incurrisse, dicta auctoritate declararet pariter, ac pronuntiaret, & publicaret, & alias prout in ternis Alexandri prædecessoris literis præfatis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

§. 12. Porro dictus Joannes Officialis in executionem ultimodictarum Alexandri prædecessoris literarum præfatum Guillelmum Humbertum de Præcipiano, ac Joannem Boitonset, Marcum de Valimbert, Joannem Chassignet, Claudium Faci, Claudium Franciscum Hugonet, Joannem Dorinal, Claudium Franciscum Dorival, Claudium Antonium Rend, Philippum Lounet, Joannem Baptistam Bondret, Joannem Baptistam Souvage, & Franciscum Perrinet, qui omnes antea per præfatum Episcopum Andrevillen. excommunicati affixis edictis denunciati fuerant, censuris innodatos iterum publice denunciavit.

§. 13. Et quia defuncto supradicto Joanne Jacobo Archiepiscopo præfatus Alexander prædecessor dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Bisuntin. de personæ tuæ Apostolica auctoritate providere, teque illi in Archiepiscopum præfecerat, & Pastorem, ac tibi, cui in minoribus constituto Decanatum præfatum contulisse reperiebatur, ut eundem Decanatum una cum dicta Ecclesia Bisuntin. ad beneplacitum suum retinere valeres indulsisset, cum tu Decanatum hujusmodi per aliquod tempus retinuisses, utilliusque videretur Ecclesiæ præfata fore, si Decanum Pastoralis muneris curis, occupationibusque expeditum haberet, idem Alexander prædecessor Decanatum prædictum dilecto filio Joanni de Watenille dicta auctoritate contulit, & de illo providit, qui, Decanatum ipsum de præsent obtinet.

§. 14. Tu vero (sicut ad aures nostras pervenit) pacem in Ecclesia prædicta Bisuntin. restituendi ergo, aliisque forsân ex causis ad id adductus, præfatos Guillelmum Humbertum de Præcipiano, & reliquos publice, ut præfertur, denunciatis, & forsân alios Canonicos dictæ Ecclesiæ Bisuntin. a dicto vinculo excommunicationis, quo propter præmissa innodati erant, & de præsent Alexandri prædecessoris mandato

Pontif x sub
certis pœnis
mandat pu-
blicari eos a
censuris non
fuisse libera-
tos.

Ac insuper in
eadem pœ-
nas incidisse.

Eorum Rec-
ptores, &
Fautores
mandat de-
clarari incur-
sos in excom-
municatio-
nem S. Sedi
reservatam.

Officialis Bi-
suntinus dd.
Electum, &
Electores
Censuris in-
nodatos ite-
rum publice
denunciavit.

Idem Alex.
VII. d. Offi-
cialium pro-
vidit de dicta
Ecclesia Bi-
suntina cum
retentione
Decanatus il-
lius ad suam
beneplaci-
tum.

Sic provisus
ex post d. De-
canatus re-
nunciavit.

Idem Ponti-
fex d. De-
canatus alteri
confert.

D. Archiep-
iscopus Bisun-
tinus publice
denunciatos,
& alios ex-
communica-
tos absolvit
sub rati-
ficatione, & ap-
probatione
d. Pontificis,

Hanc absolutionem d. Alexand. VII. Clem. IX. & Pontifex iste non approbavit, nec ratificaverunt.

S. Pontifex mandat publicari praed. denunciatos, non obstante dict. absolutione vel alia quavis, adhuc eisdem Censuris illaqueatos reperiri.

Declaratio in scriptis facta per Denunciatos.

Alia similis Declaratio facta per Procuratorem.

Omnes ut supra denunciati de huiusmodi excessibus dolent, & pro absolutione supplicant.

Absolutio a Censuris.

declarati, & renunciati fuerant, sub ratificatione tamen, & approbatione eiusdem Alexandri praedecessoris, & non aliter absolvisti, verum attempta illorum contumacia, nec dictus Alexander praedecessor, nec Clemens Papa IX. etiam praedecessor noster absolutionem huiusmodi eis sic a te impensam unquam ratificaverunt; vel approbaverunt, nec Nos illam approbavimus, vel ratificavimus, quod quidem ad omnium notitiam a te deduci volumus, ut sublata omni dubietate palam innotescat Guillelmum Humbertum de Praecipiano, & Canonicos publice denunciatos praedictos, eorumque singulos iisdem censuris, & poenis, quibus per praefatas Alexandri praedecessoris literas innodati, & de illius mandato publice fuerunt denunciati, adhuc innodatos, & damnabiliter illaqueatos reperiri, nec absolutionem a te, vel aliis forsitan quovis modo haecenus eis, vel alteri eorum impensam, illis, seu alicui eorum ullatenus suffragari posse.

§. 15. Cum autem sicut praefati Marcus de Valimbert, & Joannes Chalignet, ac Claudius Franciscus Dorinal Canonici dictae Ecclesiae Bisuntin. Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi sincero corde, & reverenti gratiam Sedis Apostolicae humiliter implorantes per scripturam die 3. Septembris proxime praeteriti confectam, & ab ipsis subscriptam coram Te confessi fuerint, & declaraverint, se ex animo poenitere dictae electionis ab ipsis factae die 23. Augusti 1661. de persona praefati Guillelmi Humberti Praecipiani in Decanatum majorem dictae Metropolitanae Ecclesiae Bisuntin., eamque electionem uti a Sede Apostolica damnatam damnaverint, & reproba-verint, & quantum in ipsis est retractaverint, ac omnia inde secuta contra Sedis Apostolicae iussa, imo polliciti fuerint, & juraverint, se eundem Guillelmum Humbertum Praecipianum nunquam agituros in legitimum Decanum, sed pro tali habituros memoratum Joannem de Wattenille a Sede Apostolica legitime provisum de dicto Decanatu:

§. 16. Et sicut pro parte dicti Philippi Louvet itidem Canonici eiusdem Ecclesiae Bisuntin. Nobis per dilectum filium Claudium Louvet ejus Fratrem in Romana Curia Agentem pariter expositum fuit, ipse Philippus quoque sincero corde, & reverenti gratiam Sedis Apostolicae praefatae humiliter imploret, ac electionem praefatam pariter damnare, & reprobare, ac quantum in se est, cum omnibus inde contra ejusdem iussa secutis retractare, necnon se dictum Guillelmum Humbertum Praecipianum in legitimum Decanum numquam agnitum, sed pro tali dictum Joannem de Wattenille similiter habiturum polliceri, & jurare, ac mandatis d. Sedis in omnibus, & per omnia parere, & obedire paratus sit, ac proinde dicti exponentes de praenarratis excessibus plurimum dolentes, de opportuna absolutionis beneficio sibi in praemissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri sum-mopere desiderant:

§. 17. Nos qui illius vices gerimus in ter-ris, cujus proprium est misereri semper, & parcere, attendentes quod Sedis Apostolicae copiosa benignitas filiis post excessum ad matris charitatem cum humilitate recurrentibus gremium minime claudere, sed eos obvius ulnis amplecti consuevit, ac proinde eosdem expo-nentes specialis favore gratia prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excom-municationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati exi-stunt, ad effectum praemissorum dumtaxat con-sequendum harum serie absolventes, & absolu-tos fore censentes, supplicationibus eorum nomi-

ne Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: §. 18. Fraternitati tuae per praesentes commit-timus, & mandamus, ut confilio tibi de nar-ratis, eisdem Marcum de Valimbert, Joannem Chalignet, Claudium Franciscum Dorinal, & Philippum Louvet, si hoc a te humiliter petie-rint, imposita eorum singulis pro praemissis ar-bitrio tuo aliqua poenitentia salutari, repetitaque per eisdem Marcum, ac Joannem, & Claudium Franciscum, ac facta per dictum Philippum res-pective coram te declaratione poenitentiae de dicta electione per eos, ut praefertur, facta, ip-saque electione cum omnibus inde contra dictae Sedis Apostolicae iussa secutis damnata, & repro-bata, & quantum in ipsis fuerit retractata, ac praestito per eos in manibus tuis juramento, quod praedictum Guillelmum Humbertum a Praecipia-no in Decanum dictae Ecclesiae Bisuntin. nunquam agnitum, sed dictum Joannem de Wattenille pro legitimo Decano ejusdem Ecclesiae agnituri sint, confectoque super his publice Instrumento, quod suo sigillo clausum, & obfirmatum ad Nos, & hanc San. Sedem quamprimum transmitti de-beat, ab excommunicatione, ac suspensione, ab executione Sacrorum Ordinum, & ab exerci-tio quorumcumque Officiorum, ac privatione vocis activae, & passivae, ac omnium fructuum eorum, Praebendarum, & aliorum Beneficio-rum Ecclesiasticorum, & quotidianarum etiam distributionum, aliisque sententiis, censuris, & poenis Ecclesiasticis, quas propter praemissa quomolibet incurrerunt, auctoritate nostra Apo-stolica arbitrio pariter tuo in utroque foro ab-solvat, & totaliter liberes.

§. 19. Dictasque poenas, necnon fructus, & distributiones huiusmodi per eos propter eadem praemissa forsitan indebite perceptos, ita tamen, ut fructus quidem, qui juxta praefatarum Alexan-dri praedecessoris literarum dispositionem in pau-perum eleemosynas distributi, & erogati fue-rint, distributiones vero, quae caeteris Ecclesiae deservientibus accreverint, & inter eos etiam di-stributae reperiantur, repetere nullo modo pos-sint, eis, & eorum cuilibet dicta auctoritate gra-tiose remittat, & condones.

§. 20. Ac eum eis, & eorum quolibet super irregularitate per eos, quia censuris huiusmodi propter praemissa innodati Sacrosanctum Missae Sacrificium, & alia divina officia celebraverunt, & alias in ordinibus suis ministrarunt, quomolibet contracta, itaut illa, & iisdem praemissis non obstantibus, dummodo nullum aliud Canonicum eis obest impedimentum, clericali charac-tere, quo alias rite insigniti fuerunt, illiusque pri- vilegiis, ac susceptis per eos pariter alias rite Mi-noribus, & Sacris, etiam Presbyteratus Ordini-bus uti, & quatenus illos nondum susceperint, ad illos, si ad id idonei reperiantur, servatis alias servandis promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare libere, & licite pos-sint & valeant respective, ac ad alium quemcum-que effectum etiam specifica, & individua men-tione, & expressione dignum auctoritate, & ar-bitrio praedictis dispenses, omnemque inhabili-tatem, & aliam quamcumque maculam, sive no-tam contra eos ex praemissis quomodolibet insur-gentem, seu resultantem, ab eis, & eorum quo-libet penitus, & omnino abstergas, & aboleas. Nos enim quamcumque necessariam, & opportu-nam ad praemissa facultatem tibi harum serie ea-dem auctoritate tribuimus, & impartimur.

§. 21. Non obstantibus praemissis, ac Aposto-licis, in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon omnibus, & singulis illis, quae praefatus Alexander praedecessor in suis literis supradictis voluit non obstare, caeterisque contrariis quibus-cumque.

DD. Censur-arum, & poenarum absolutionem commit-tit Archiepiscopo repeti-ta per De-nunciatos declaratione, prout in rub.

Ut fructus, & distribu-tiones inde-bite percep-tas eis gra-tiose remittat & sub qua forma.

Ut cum eis dispense super irregularitate occasione praemissorum contracta, non autem ex alia causa.

Ut omnem inhabilitatis, ac aliam quamlibet maculam, seu notam ab eis abstergat.

Contrariis derogat.

1674.

S. Pontifex non intendit per hanc ab-
solutioem
aliquid præ-
judicium in-
ferre eis qui
a præd. De-
nunciatis ali-
quo damno
affecti fue-
runt.

Dat. 16. Nov.
1674. An. 5.

§. 22. Cæterum non intendimus per præfentes
literas cuiquam eorum, qui a præfatis Marco,
ac Joanne, & Claudio Francisco, necnon Philip-
po Canonico earumdem præfentium vigore ab-
solvendis, seu eorum aliquo ex causa, seu oc-
casionè electionis supradictæ, seu eorum, quæ
inde secuta sunt, aut emerferunt, aliquo dam-
no, vel detrimento affecti fuerunt, ullum,
etiã minimum præjudicium inferre, aut inde
quoquomodo inferri posse, sed unicuique Jura
sua salva, & illæsa remanere declaramus.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die 16. Novembris 1674. Pon-
tificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Reg. in Secret. in libr. 5. diver. fol. 250.

LXXII.

Declaratio nullitatis Articulorum Tractatus Pa-
cificationis anno 1603, inter Ducem Sabau-
diæ, & Genevenses hæreticos inita, in iis,
quæ Catholicæ fidei, & Ecclesiæ Juribus, liber-
tatisque, & immunitati Ecclesiasticæ præjudi-
cialia sunt.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex æqui bonique supremus
Afferor in Terris à Domino constitutus,
orthodoxæ Fidei integritatem, & Ecclesiasticam
libertatem, & immunitatem, Ecclesiarumque,
& locorum piorum jura facta tueri, ac ad-
versus quascumque pactiones, & conventiones,
per quas illis aliquid præjudicii inferri posset,
tradita sibi divinitus potestate asserere tenetur,
sicut omnibus mature consideratis, æquitati, &
Justitiæ consentaneum esse in Domino arbitrat-
tur.

Refertur tra-
ctatus Pacifi-
cationis ini-
tus die 21. Ju-
lii 1603. in-
ter Sabaudicæ
Ducem, &
Pedemontis
Principem
ex una, ac
Magistratus,
& Consilium,
hominumque d. Ci-
vitatibus Gene-
vensis.

§. 1. Cum itaque sicut ad Apostolatus Nostri
notitiam, non sine gravi animi nostri molestia,
pervenit, dudum videlicet die 21. Julii 1603. in
Loco S. Juliani inter bo. mem. Carolum Emma-
nuelem, dum vixit, Sabaudicæ Ducem, & Pede-
montis Principem ex una, & tunc existentes Ma-
gistratus, ac Consilium, & Homines Civitatis
Genevensis ex altera partibus ad sedandos motus
bellicos, qui inter eos orti fuerunt, initus fuerit
tractatus Pacificationis in plures articulos distin-
ctus, quorum nonnullis conventum fuit, ut quæ-
dam Terræ bona, redditus, & jura ad Cathedra-
lem Ecclesiam Genevensem, illiusque Episcopum,
ac Capitulum, & Canonicos, eorumque mensas
Episcopalem, & Capitularem, necnon particula-
res, aliasque Ecclesias, Monasteria, & loca pia,
illorumque personas respectivè legitime spectan-
tia, quorum nonnulla ex manibus hæreticorum
Genevensium recuperata fuerant, ipsi hæreticis
etiã cum fructibus, & redditibus interea percep-
tis, seu decursis redderentur, & restituerentur,
ac penes illos, prout antea eo scilicet tem-
pore, quo ab eis occupata, & usurpata fuerant,
remanerent.

Quod hereti-
ci qui Gene-
viam profugerant
ad eorum Do-
mos, & bona
in partibus
Catholico-
rum reverti,
impune ali-
quando pos-
sent.

§. 2. Illi quoque hæretici, qui propter hære-
sim ex partibus Catholicorum in Civitatem Gene-
vensem profugerant, ibique asylum hæresis in-
venerunt ad eorum bona, & Domos in partibus
Catholicorum consistentia reverti, ipsique bonis
frui, & certis anni temporibus, tametsi hæresim
profiterentur, in eisdem Catholicorum partibus
impune morari possent, nec Cives, Burgenses,
& habitatores dictæ Citatis Genevensis, eorum-
que famuli, & domestici, dum in eorum bonis,
& domibus in dominio dicti Caroli Emmanuelis
Ducis consistentibus habitarent, ex causa hære-
sis, quam profitebantur, molestari, vel inquie-
tari, sed ibidem libere vivere valerent.

Et in Domi-
bus in Domi-
nio d. Ducis
consistenti-
bus possent
libere vi-
vere.

§. 3. Sententiæ à Genevensibus hæreticis, dum
loca Catholicorum usurpata retinebant, ac Judi-
cibus inferioribus per eos deputatis latæ cum
subhastationibus inde secutis effectum habere debe-
rent; Decreta vero, & sententiæ contra eosdem
Genevenses hæreticos super bonis, & fructibus
Ecclesiasticis prius per eos usurpatis, emanata,
& emanatæ nullius roboris, & momenti rema-
nerent; & quidquid dicta Civitas Genevensis a
certo tempore ex laudemis, decimis, censibus,
& redditibus Ecclesiasticis percepisset, id ad com-
modum ejusdem Civitatis, liberatis debitoribus
à novæ solutionis onere, remanere deberet, va-
lidæque essent investituræ bonorum Ecclesiasti-
corum, quas privati ab eisdem Genevensibus hæ-
reticis interea reportassent, nec novas investitu-
ras accipere tenerentur, & alias prout in instru-
mento, seu scriptura super tractatu Pacificatio-
nis hujusmodi confecto, seu confecta, & subinde
utrumque ratificato, seu ratificata, uberius dicitur
contineri.

§. 4. Et licet Beneplacitum hujus S. Sedis Apo-
stolicæ super rebus, bonis, & juribus ad Eccle-
sias, Monasteria, & loca pia, eorumque perso-
nas spectantibus, de quibus in Tractatu Pacifi-
cationis hujusmodi conventiones inita fuerunt,
nunquam impetratum, vel concessum reperia-
tur, notoriique Juris sit ejusmodi pactiones, &
conventiones de rebus Ecclesiæ, absque dictæ
Sedis Nostræ auctoritate initas nullius esse robo-
ris, & momenti: quinimo fel. rec. Urbanus Papa
VIII. prædecessor Noster jura dictæ Sedis Apo-
stolicæ, & Romanæ, ac inferiorum Ecclesiarum,
& personarum Ecclesiasticarum a quibuscumque
præjudicialibus hujusmodi, per quandam suam
Constitutionem die 5. Junii 1641. editam ampli-
sime præservaverit; nihilominus hæretici Gene-
venses prædicti prætextu ejusdem tractatus Paci-
ficationis, & sub illius clypeo terras, bona, red-
ditus, & jura ad Cathedralem Genevensem, il-
liusque Episcopum, ac Capitulum, & Canoni-
cos, eorumque Mensas Episcopalem, & Capitula-
rem, necnon particulares, aliasque Ecclesias,
Monasteria, & loca pia, illorumque respective
Rectores, & personas legitime, ut præfertur,
spectantia retinere, illaque usurpare, & legiti-
mos illorum Dominos inde excludere, alios-
que Catholicos expellere non cessent, in gravissi-
mum Ecclesiarum, ac Mensarum, Monaste-
riorum, & locorum piorum, illarumque perso-
narum damnum, & præjudicium; quinimo in
Terris Catholicorum impune morari præsum-
mant, non sine subversionis ipsorum Catho-
licorum periculo, fideique Catholicæ detri-
mento:

§. 5. Hinc est, quod Nos ejusdem fidei Ca-
tholicæ conservationi, ac Ecclesiarum, Mona-
steriorum, & locorum piorum hujusmodi, illa-
rumque personarum præfatarum indemnitati ex
committi Nobis divinitus pastoralis officii debi-
to, providere cupientes, ac memorati Urbani
prædecessoris vestigiis inhaerentes, necnon Ins-
trumenti, seu scripturæ Tractatus Pacificationis
hujusmodi, omniumque, & singulorum inibi
contentorum, & aliorum quorumcumque etiã
specificam, & individuum mentionem, & expres-
sionem de necessitate requirentium tenores, &
datas, etiã veriores, cæterave quælibet etiã
speciali mentione digna, præfentibus pro plene,
& sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum
insertis, & exactissime specificatis habentes, Mo-
tu proprio, ac ex certa scientia, & matura deli-
beratione, deque Apostolicæ potestatis plenu-
dine prænarratos, & alios quomodolibet d. Tra-
ctatus Pacificationis articulos, cæteraque in in-
strumento, seu scriptura hujusmodi contenta,
quæ Catholicæ fidei, divino cultui, animarum
saluti, Sedi Apostolicæ, Cathedrali Geneven., il-
liusque Mensis Episcopali, & Capitulari, ac par-

1674.

Quod sen-
tentia à Gene-
vensibus hæreticis la-
ta dum loca
Catholicorum
usurpata
retinebant
cum subhast-
ationibus
inde sequitis
effectum ha-
bere debe-
rent, senten-
tiæ vero, &
Decreta contra
d. Gene-
venses super
bonis, &
fructibus Ec-
clesiasticis
antea per eos
usurpatis,
nullius essent
momenti.
Quidquid d.
Civitas a cer-
to tempore
ex redditibus
Ecclesiasticis
percepisset id
ad ejus com-
modum rema-
nere debe-
ret.
Quod valide
essent investi-
turæ bonorum
Ecclesiasticorum à
Genevensi-
bus reporta-
te.

Hujusmodi
pactiones
absque bene-
placito S. Se-
dis inita nul-
lius roboris
sunt.

Urban. VIII.
jura Roma-
næ, & infe-
riorum Ec-
clesiarum à
quibusvis
præjudiciali-
bus amplissi-
me præser-
vavit.

Sub prætex-
tu dicti tra-
ctatus Paci-
ficationis hæ-
retici Gene-
venses bona,
jura, & red-
ditus Eccle-
siarum &
Monasterio-
rum, prout
in rubrica re-
tinere, &
usurpare non
cessant.

Pontifex mo-
tu proprio
dictos articu-
los ipso jure
nulla, & irri-
ta declarat.

Item declarat neminem ad illorum observantiam teneri etiam si ratificata, & juramento munita sint.

Tollit omnem titulum etiam coloratum possidendi, & praescriptionem immemorabilem.

Omnia si praedicta infirmiter damnat, reprobant, & cassat.

Cathedralem Genevensis, aliasque Ecclesias, & Monasteria, & respective personas in integrum restituit.

Supplet defectus omnes.

Decretum irritans.

ticularibus, & aliis Ecclesiis, Monasteriis, & locis piis praefatis, illorumque respective Episcopo, Capitulo, & Canonicis, Rectoribus, & aliis personis, membris, rebus, bonis, redditibus, auctoritatibus, immunitatibus, libertatibus, privilegiis, praerogativis, & Juribus quibuscumque quomodolibet officiant, seu praedictum etiam minimum adferunt, aut inferre, seu intulisse, vel alias nocere, seu nocuisse quoquo modo dici, censerent, praetendi, vel intelligi possent, cum omnibus, & singulis inde secutis, & quodcumque secuturis ipso jure nulla, irrita, invalida, iniusta, injusta, damnata, reprobata, inania, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacua ab ipso initio fuisse, & esse, ac perpetuo fore, neminemque ad illorum, seu cuilibet eorum, etiam si ratificata, & juramento vallata sint observantiam teneri, neque ex illis cuiquam aliquod Jus, vel actionem, aut titulum etiam coloratum, vel possidendi, aut praescribendi causam, etiam si longissimi, & immemorabilis temporis possessio, etiam citra ullam interpellationem, subsecuta sit, vel subsequatur, acquisitum fuisse, nec esse, minusque ullo tempore acquiri, & competere posse, neque illa ullam statum facere, vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuo haberi debere, tenore praesentium declaramus, & decernimus.

§. 6. Et nihilominus ad abundantiorum cautelam, & quatenus opus sit, articulos praefatos, aliasque praemissa, ut praefertur, praedicta, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus damnamus, reprobamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, ac omnino vacuumus. Ac quatenus iidem opus sit Genevensis, ac illius mensas, aliasque Ecclesias, Monasteria, & loca pia praedicta, ac illorum respective personas quascumque adversus illa in integrum, & pristinum, ac cum, in quo antequam praefatus Tractatus Pacificationis iniretur, ac ante supradictas, aliasque quolibet haereticorum usurpationes, invasiones, & rebelliones, quomodolibet erant, statum restitutum, reponimus, & plenarie reintegramus.

§. 7. Decernentes easdem praesentes literas, & in eis contenta quaecumque etiam ex eo, quod quicumque in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, etiam specifica, & individua mentione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causa propter quas eadem praesentes emanarint, sufficienter adducta, verificata, aut ullo modo justificata fuerint, aut ex alia quacumque causa, colore, praetextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vicio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium, vel habere praetendentium consensus, aliove quocumque etiam quantumlibet magno, ac incogitato, inexcogitabileque defectu, aut ex alio quovis capite a jure, vel facto, aut statuto, consuetudine, vel privilegio resultante notari, impugnari, invalidari, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci ullatenus posse, sed ipsas praesentes literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in praemissis omnibus, & singulis per quocumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicae praefatos Nuncios, aliosque quoslibet quacumque praesentia, & potestate fungen-

tes, & sancturos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel igno- rante contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus praemissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, & quatenus opus sit Nostra, & Cancellariae Apostolicae regula de jure quae sit non tollendo; legibus quoque etiam Imperialibus, & municipalibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis quibuscumque locis, & personis, etiam quacumque Ecclesiastica, vel mundana dignitate fulgentibus, & alias quomodolibet qualificatis, ac specialem expressionem requirentibus, sub quibuscumque verborum tenoribus, & forma, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales ideam importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Volumus autem, ut earumdem praesentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium in iudicio, & extra illud habeatur, quae haberetur ipsi praesentibus, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris die 4. Decembris 1674. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

I. G. Slufus.

Reg. in Secr. Brevium in lib. 5. Diversorum fol. 271.

Indultum quo praecipitur Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, caeterisque locorum Ordinariis Italiae, necnon Superioribus Generalibus quorumvis Ordinum, Congregationum & Institutorum Regularium, ut saltem duabus vicibus quolibet anno, Adventus scilicet, & Quadragesimae temporibus in suis respective Ecclesiis tam per verbi Dei Praedicatorum in sacris concionibus &c. Christifidelium miseriam sub dura Barbarorum servitute existentium, Populo proponi curent.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Cum sicut dilectus filius Andreas a Nativitate Beatae Mariae in Romana Curia Proc-

Amplissime quibuscumque contrariis derogat.

LXXII

Transumptorum fides.

Edit. 4. Dec. 1674. An. 5.

LXXIII.

Exordium.

rator

rator Generalis Congregationis Fratrum Discalceatorum Nationis Gallicanæ Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, Nobis nuper exponi fecit, ipse dilectum pariter filium Lucam à Sancto Joanne Ministrum Liburni in Æturia ejusdem Congregationis, & actualem Redemptorem, qui à biennio circiter Tripoli Africa, ubi Deo favente Captivorum Redemptionem quantum sibi possibile fuerat copiosam fecerat, non sine lacrymis referentem audiverit, quanto numero illic Christianifideles sub dura Barbarorum servitute, cum gemino corporis & animæ periculo detineantur, & quam gravibus ibidem ærumnis assidue consistuntur.

Preces d. Procuratoris Generalis.

§. 1. Quia vero his temporibus refrigescente multorum charitate, modica in Redemptione dictorum Captivorum subsidia conferuntur, inde horum calamitates, & pericula, in dies ingravescunt, dictus Andreas Procurator Generalis Christianifidelium pietatem ad opus adeo pium excitari plurimum desideret:

Absolutio à Censuris.

§. 2. Nos ipsius Andree Procuratoris Generalis Votis hac in re quantum cum Domino possumus benigne annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque locorum Ordinariis Italix, necnon dilectis filiis Superioribus Generalibus quorumvis Ordinum, Congregationum, & Institutorum Regularium harum serie auctoritate Apostolica præcipimus, & mandamus, ut saltem duabus vicibus quolibet anno Adventus scilicet, & Quadragesimæ temporibus in suis respective Ecclesiis tam per verbi Dei Prædicatores in Sacris Concionibus, quam in aliis actibus, & functionibus publicis præfatorum Christianifidelium Captivorum miseras, & calamitates populo proponi, & commendari curent, & faciant, & eorum exhortationibus stimulentur Christianifideles ad Eleemosynas largiter conferendas, quibus præfatus Lucas, seu alii Redemptores dictæ Congregationis Gallicanæ eosdem Captivos à dura servitute hujusmodi redimere, ac illorum spirituali, corporalique saluti Domino benedicente valeant providere, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Præceptum.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogat contrariis.

Fides transumptorum.

§. 4. Volumus autem, ut presentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis presentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 3. Jan. 1675. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Januarii 1675. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius,

Confirmatio quarundam Resolutionum circa Abbates Cassinenses titulares, eorumque prærogativas.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbas Monasterii Sancti Pauli prope, & extramœnia Urbis, ac Procurator Generalis Congregationis Cassinens. Ordinis Sancti Benedicti, quod cum nonnulli Abbates Titulares dictæ Congregationis eo honore omnibus prærogativis perinde ac si Abbatis regiminis munere functi fuissent, decorati, quasdam prærogativas, & exemptiones sibi competere prætenderent, & inter alios nuper dilectus filius Philippus Tanus, qui cum ejusmodi prærogativis Abbatum regiminis Abbas Titularis creatus reperitur, se ab obligatione personaliter se præsentandi coram Abbate locali, qui Monasterium actualiter regit, ullo modo petendi ab illo licentiam tam in egressu, quam regressu ad Monasterium, necnon ab intervenitu in Choro, & refectorio ad beneplacitum suum exemptum esse assereret, ac alias quasdam similes prætensiones haberet.

Exordium.

§. 1. Nos Causam super præmissis in Congregatione Venerabil. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita introductam ab eadem Congregatione avocavimus, illamque particulari Congregationi nonnullorum ejusdem S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curix Prælatorum occasione alterius fere consimilis controversiæ, quæ in Dataria nostra Apostolica vertebat à nobis deputatæ commisimus, quæ mature, diligenterque discussis prætensionibus prædictis, opportunas desuper resolutiones edidit, prout continetur in Decreto ea super re emanato tenoris qui sequitur videlicet. Cassinens. Pater Abbas Philippus Tanus Romanus Monachus à viginti quinque circiter annis in Congregatione Cassinens. professus, postquam Lectoris, & Concionatoris munus, aliaque plura ejusdem Congregationis officia, & præsertim Prioratum Claustralem per sex annos laudabiliter exercuerit, cupiens ab omni regiminis vinculo se abdicare, ut eo ferventius, ac liberius literarios cursus prosequi posset, prædicti Prioratus Administrationem in Capitulo Generali 1673. Patavii celebrato sponte dimisit, & ab eodem Capitulo Generali in præmium præfatorum laborum decretum infra scripti tenoris à Sanctissimo Domino nostro confirmatum obtinuit.

Avocat causam super his jam introductam in Congr. Episcop. & Regular. eaque committit Congregationi particulari prout instrubrica.

P. Philippus Tanus in Capitulo Generali dimisit Prioratum Claustralem.

§. 2. Cum Prior dictus Philippus ab Urbe nostræ Congregationis Lector Theologus, examinador, & concionator, undecim annis in multis nostris conspicuis Monasteriis, & præsertim Romæ egregie in Lectura Scholastica, publicisque functionibus literariis se se exercuerit, & laudabiliter etiam in Prioratu Claustrali sexennium compleverit, opterque nunc sacris Concionibus, aliisque literarum exercitiis mentis ad nostræ Congregationis decus, animarumque lucrum liberius incumbere, licet in gradu Priorali progrediens posset, & ipse jure merito Abbatia regiminis insigniri, nihilominus quia actuale exercitium Prioratus à literariis usibus ipsum vel prohibet, vel retardat; Idcirco ipsemet sponte à Prioratu prætenso sese abdicavit. Nos autem ne & meritum, & virtus sine suo præmio prætereant, bonumque ejus desiderium, & optimæ partes ab eo electæ honoribus ipsi debitè nullatenus officiant, eundem dict. Philippum ab Urbe creamus in Abbatem Cassinens., ad Titulum Sanctissimæ Trinitatis Cæjetæ cum privilegiis, præminentibus, exemptionibus, recognitionibus, cæterisque omnibus, & singulis om-

Tenor Decreti Capituli Generalis, quo d. Philippus fuit creatus Abbas ad titulum SS. Trinitatis Cæjetæ.

nino, quibus Prælati nostri Titulares fruuntur qui sponte à regimine Abbatiali se abdicaverunt. Statuimus immediate post Abbates regiminis locum, & primam Sedem secundi Chori, & quod Abbati Monasterii non genuflectat, famulum sibi beneficium, ipsius tantum servitio deputandum concedimus, atque pro suo annuali vestiario scuta triginta assignamus, nihil denique excepto prærogativarum Abbatialis dignitatis, ac si hic de verbo ad verbum singula essent excepta. Non obstantibus quibuscumque in contrarium etiam; utque hoc decretum nostrum suum omnino, & semper fortiatum effectum, atque nemo unquam contraire præsumat volumus quod petatur à Sanctissimo Domino Nostro confirmatio omnium prædictorum. Datum in Monasterio S. Justinae Patavii in nostris Comitibus Generalibus die 11. Maji Anni 1673.

§. 3. Cumque inter Abbatem S. Pauli ex una, & ipsum Patrem Abbatem Tanum altera ex partibus, ob non satis claram Constitutionis dispositionem exortæ sint nonnullæ controversiæ, & lites circa usum privilegiorum in superscripto Decreto expressorum: idcirco ad tollendas omnes dissensiones, & regularem observantiam magis, magisque firmandam, Procurator Generalis ejusdem Congregationis suppliciter petiit à Sanctissimo Domino Nostro, ut prædictas controversias prout magis in Domino expedire censeret, definire dignaretur, cujus precibus Sanctitas sua benigne annuens, particularem Congregationem nonnullorum Eminentissimorum, & Reverendissimorum DD. S. R. E. Cardinalium, & aliorum Romanæ Curia Prælatorum deputavit, in qua proposita fuerunt infra scripta octo puncta per ipsum Patrem Abbatem Tanum exhibita videlicet.

I. Exemptio, & prærogativa Abbatum Titularium, qui fuerunt regiminis, est, ut non se personaliter præsentent, nec ullatenus petant licentiam ab Abbate Monasterii, vel per se, vel per eorum famulum dum exeunt, vel redeunt ad eorum Monasterium.

II. Habent à Monasterio eorum professionis vestiario annuale duplum eo, quod datur cæteris Monachis: Oratori autem, ipso annuente, fuerunt assignata in Decreto pro annuali ejus vestiario scuta triginta.

III. Habent primam sedem secundi Chori, locum immediate post Abbates regiminis.

IV. Habent singuli suum famulum eorum arbitrio eligendum, & nulli alii exercitio deputandum, cui Monasterium professionis assignat alimenta & salarium conveniens.

V. Habent in Choro duo, vel tria pulvinaria sicuti Abbates regiminis.

VI. In privatis, & publicis functionibus Ecclesiasticis, aliisque possunt exercere, & incedere eo habitu, & modo quo possunt in Congregatione Cassinen. Abbates regiminis.

VII. Habent convenientem habitationem cum igne in hyeme, aliasque religiosas commoditates.

VIII. Adeunt refectorium, & Chorum non ita stricte sicut cæteri Monachi, sed pro eorum beneplacito, & devotione. Die 3. Decembris 1674.

Eadem Congregatio specialiter ut supra deputata, partibus auditis, reque mature discussa infrascriptum in modum respondit, nempe.

Ad primum P. Abbatem teneri se personaliter præsentare tam in ingressu, quam post regressum, nec posse sine licentia egredi.

Ad secundum, servandum Decretum Congregationis Cassinen. ad favorem dicti Abbatis Tani editum, & à Sanctissimo Domino Nostro confirmatum.

Ad Tertium, servandum Idem Decretum salva antianitatis prærogativa inter æqualiter privilegiatos.

Ad Quartum, faciendum verbum cum Sanctissimo, à quo fuit remissum ad Congregationem Oeconomicam.

Ad Quintam, non competere prædicto Abbati Tano jus petendi pulvinaria.

Ad Sextam, Negative.

Ad Septimum, servandum solitum.

Ad Octavum, Teneri ad formam regulæ, & Constitutionum, sicut cæteri Monachi; Et die 5. ejusdem Mensis, & Anni facta de præmissis relatione Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas sua Congregationis sententiam benigne approbavit, illamque executioni demandari iussit. Non obstantibus &c. - Fr. Cardinalis Brancatius - Loco ✱ Sigilli - A Archiepiscopus Episcopus Licien. Secretarius.

§. 4. Cum autem sicut eadem expositio subijungebat resolutiones præfata juxta dispositionem Juris communis, ac regulæ S. Benedicti, necnon Constitutionum dictæ Congregationis Cassinen. & Decretorum Apostolicorum, quæ omnes Abbates Titulares ejusdem Congregationis comprehendunt, factæ fuerint, dicti vero exponentes illa quo firmiter subsistant, & serventur exactius, Apostolica confirmationis nostræ patrocinio communiri, & alias opportune in præmissis à nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent:

§. 5. Nos ad ea, quæ observandæ Monasticae disciplinae, ac commodis, & utilitatibus Monasteriorum conducibilia sunt, ex commisso Nobis cælitus pastoralis officii debito propensis studiis intendentes, dictorumque exponentium votis quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, ac eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnes & singulas resolutiones in Decreto præinserto expressas, & à memorata particulari Congregatione emanatas, ut producit, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolica firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 6. Præterea easdem resolutiones ab omnibus, & singulis Abbatibus Titularibus dictæ Congregationis Cassinen. etiam cum Clausula, perinde ac si fuissent Abbates de regimine absque ulla prorsus differentia, creatis, seu promotis, inviolabiliter observari debere auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

§. 7. Decernentes pariter easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sique in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis Cassinen. aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirma-

Lites exortæ inter dictum P. Abbatem Tanum, & Abbatem S. Pauli circa usum privilegiorum in d. Decreto expressorum.

Preces Procuratoris Generalis d. Congreg. Cassin.

Remissio hujus Causæ ad Congr. particulare, ut supra.

In ea d. P. Abbas Tanus exhibet octo puncta, prout in rubrica.

Resolutiones super eis capite per dictam Congregationem particulariter.

Pontifex dict. Congregationis sententiam benigne probavit.

Preces exponentium.

Absolutio à Censuris.

Pontifex omnes & singulas resolutiones, ut supra expressas dictæ Congregationis auctoritate Apostolica confirmat. Supplet omnes defectus.

Insuper mandat eas ab omnibus Abbatibus titularibus &c. observari.

Decretum irritans.

Derogat contrariis.

tis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 14. Januarii 1675. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. in lib. Brevium mensis Januarii. par. utraque fol. 143.

Transumptorum fides.

Dat. 14. Jan. 1675. An. 5.

LXXXV.

Beatificatio Servi Dei Joannis de Cruce primi Carmelitæ Excalceati Professoris.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Spiritus Domini, qui triumphantem in Cælis Ecclesiam ex suis Lapillis secundum ineffabiles Sapientiæ, bonitatisque suæ divitias edificare non cessat, præcipuorum quorundam fervorum, atque electorum suorum, quos à constitutione Mundi in opus suum prædestinatos, multiformis gratiæ suæ charismatibus instruxit, & exornavit, Sanctitatem interdum signis, atque portentis testatam facit; ut quibus immarcescibilis gloriæ corona in Cælis à justo Judice donata est, debitæ quoque venerationis cultus in terris impendatur.

§. 1. Inter hos cum multipliciter claruerit Servus Dei Joannes de Cruce primus Religionis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum professor, qui Sanctissimæ Virginis Theresæ ejusdem Religionis Institutricis vestigiis studiose insitens, & præclaros retulit de carne in carne triumphos, & non solum fociis suis magisterio, exemploque summa cum laude præbuit, sed etiam Ecclesiam universam spiritualium aromatum, quibus eum Divina benignitas largiter imbuerat, odore perfudit: dignum arbitramur, & congruum, ut Apostolicæ servitutis Nostræ ministerio, quod Nos, meritis licet, & viribus longe impares, gerere voluit Divina dignatio, illius honori ad gloriam Omnipotentis Dei, ad decus Catholicæ Ecclesiæ, fideliumque ædificationem opportune consulatur.

§. 2. Cum itaque summa maturitate, diligentiaque discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum processibus, de Apostolicæ Sedis licentia confectis super vita, sanctitate, & virtutibus, tam Theologicis, quam moralibus in gradu heroico, quibus præfatus Dei Servus Joannes de Cruce multipliciter claruisse, necnon miraculis, quæ ad ejus intercessionem, ac ad manifestandam Mundo illius Sanctitatem, à Deo patrata fuisse asserbantur, eadem Congregatio, auditis etiam Consulorum suffragiis coram Nobis constituta unanimiter censuerit, posse quodcumque Nobis videretur ad solemnem ejusdem Servi Dei canonizationem tuto deveniri, interim vero indulgeri, ut in toto Terrarum Orbe Beatus nuncupetur:

§. 3. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis

Charissimi in Christo Filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, ac Charissimæ in Christo Filix Nostræ Mariannæ eorundem Hispaniarum Reginæ Catholicæ Viduæ ejus Genitricis, necnon totius Congregationis Hispaniæ Fratrum Excalceatorum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de præfatorum Cardinalium consilio, & unanimi assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut memoratus Dei Servus Joannes de Cruce in posterum Beati nomine nuncupetur, ejusque Corpus, & reliquiæ venerationi fidelium (non autem in Processionibus circumferenda) exponantur. Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo quotannis die anniversario felicitis ejus obitus recitetur Officium, & Missa celebretur de Confessore non Pontifice juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani.

§. 4. Porro recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infra scriptis, videlicet, in loco de Hontiveros, ubi dictus Servus Dei natus est, in loco de Ubeda, in quo Spiritum Creatori reddidit, & in Civitate Segobien., ubi Venerabile ejus Corpus requiescit, ab omnibus utriusque sexus Christianis, tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, ac in tota Religione præfata Carmelitarum Excalceatorum, universonque Ordine supradicto B. Mariæ de Monte Carmelo tam Fratrum, quam Monialium, & quantum ad Missas atinet, etiam à Sacerdotibus ad Ecclesias Religionis, & Ordinis hujusmodi respectively constitutis.

§. 5. Propterea primo dumtaxat anno à datis hæc Literis, & quoad Indias à die, quo eadem Literæ illuc pervenerint, inchoando in Ecclesiis Locorum, ac Civitatis, Religionis, & Ordinis præfatorum respectively solemnia Beatificationis ejusdem Servi Dei cum Officio, & Missa sub ritu duplici majori die ab Ordinariis respectively constituta, & intra sex menses promulganda, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia, quam ad rem diem 21. Aprilis proxime futuri assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfati ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Januarii 1675. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Registrat. in Secretar. Brevium in lib. 5. diversorum fol. 299.

Beatificatio Servi Dei Francisci Solani Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Professoris.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quemadmodum Cælestis Imperator, & Magister Noster Jesus Christus, qui sedet ad dexteram

Pontifex indulget, ut d. S.D. Beati nomine nuncupetur, & quid de ejus corpore, & reliquiis.

Indultoria recitationis Officii, & Missæ.

Officium recitari, & Missa celebrari, in quibus locis possit.

In tota Religione recitari possit Officium, & Missa, ut supra celebrari, etiam à Sacerdotibus ad Ecclesias dictæ Religionis accedentibus.

Primo a die dumtaxat à datis præsentium literarum, & in Indiis à die notitiæ solemnium dictæ Beatificationis cum Officio, & Missa sub ritu duplici Majori celebrari possint, prout in rubrica.

Eadem solemnia quando celebrari debeant in Basilica Principis Apostolorum. Derogat contrariis.

Transumptorum fides.

Dat. 25. Jan. 1675. An. 5.

LXXXVI.

Edit. An. D. 1675.

Exordium.

Laudes S.D. Joannis de Cruce primi Carmelitæ Excalceat.

Resolutio Congregationis SS. Rituum.

Preces.

dexteram Majestatis in excelsis, egregie functos militia super terram pugiles suos, qui virtute ex alto inducti, & spiritu facta carnis mortificantes, non solum voluntatem suam cum omnibus concupiscentiis crucifixam Deo in holocaustum obtulerunt in odorem suavitatis, sed etiam luculentas de impietate victorias reportare, & gentes, quæ Deum non noverunt, ad veritatis agnitionem, ac viam salutis adducere meruerunt, pereennis gloriæ corona donat in Cælis; ita, & Nos, qui ejus vices, licet immeriti, hac terrena statione gerimus, Magistri Nostri vestigiis, quantum nostra fert infirmitas, inhærentes, illorum cultum, & venerationem in terris promovere studemus, sicut ad Divina Majestatis gloriam, ad ejus Ecclesiæ præsidium, ad ædificationem Fidelium, & animarum salutem cognoscimus in Domino expedire.

§. 1. Cum itaque mature, diligenterque discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum, processibus, de Apostolicæ Sedis licentia confectis super vitæ sanctitate, & virtutibus tam theologicis, quam moralibus in gradu heroico, quibus Servus Dei Franciscus Solanus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Professor multipliciter claruisse, necnon miraculis, quæ ad ejus intercessionem, ac ad manifestandam Mundo illius sanctitatem a Deo parata fuisse asserbantur, eadem Congregatio coram Nobis constituta, auditis etiam Consultorum suffragiis, unanimiter censuit posse, quando-cumque Nobis videretur, ad solemnem ejusdem Servi Dei Canonizationem tuto deveniri, interim vero indulgeri, ut in toto Terrarum Orbe Beatus nuncupetur.

§. 2. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis Charissimi in Christo Filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, & Charissimæ in Christo Filia Nostre Mariannæ earundem Hispaniarum Regina Catholice Viduæ ejus Genitricis, necnon totius Ordinis præfati supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de præfatorum Cardinalium consilio, & unanimi assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut memoratus Dei Servus Franciscus Solanus in posterum Beati nomine nuncupetur, ejusque corpus, & reliquæ venerationi Fidelium (non tamen in processionibus circumferenda) exponatur, Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo quotannis die prima non impedita post diem felicis ejus obitus recitetur Officium, & Missa celebretur de Confessore non Pontifice juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani.

§. 3. Porro recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infrascriptis, videlicet, in Oppido Montilia, in quo dictus Servus Dei natus est, in Civitate Limana, unde ad Cælos evolavit, & ubi Venerabile ejus Corpus requiescit, ac in Provincia Thecumana, in quam Catholica Fidei nova semina feliciter innoxit, ab omnibus utriusque sexus Christianis tam Sæcularibus quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, necnon in solo Ordine præfato, tam Fratrum, quam Monialium, & quantum ad Missas attinet etiam a Sacerdotibus ad Ecclesias ejusdem Ordinis confluentibus.

§. 4. Præterea primo dumtaxat anno a datis hinc Literis, & quoad Indias a die, quo eadem Litera illic pervenerint, inchoando in Ecclesiis Oppidi, & Civitatis, ac Provinciæ, & Ordinis præfatorum respective solemnia Beatificationis ejusdem Servi Dei cum Officio, & Missa sub ritu Duplici majori die ab Ordinariis respective constituta, & intra sex menses promulganda,

postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia, quam ad rem diem 30. Junii proxime venturi assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem profusus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Januarii 1675. Pontificatus nostri Anno quinto.

I. G. Salsus.

Reg. in Secr. Brev. in lib. 5. diversor. fol. 303.

Concesso Indulgentiarum anni Jubilæi pro Monialibus, Oblatis, Puellis, & Mulieribus Sæcularibus in Monasteriis degentibus, ac Anachoretis, Eremitis, Infirmis, & in carcere detentis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Pontificia sollicitudo quamvis omnium Christianis salutem prospiciat, præcipue tamen spiritualibus Sanctimonialium profectibus paternæ Charitatis affectu studet providere. Ipsæ enim sunt filia, quæ oblitæ populum suum, & domum patris sui animi splendore cælestem Regem oblectant, ipsæ sunt prudentes Virgines, quæ lampades suas charitatis flamma succensas provide aptantes, meliorem partem elegerunt, & dum vitam cælestis petitam ducunt, non modo sibi ipsis ad Cælum viam sternunt, sed jejuniis, vigiliis, & orationibus, cæteris quoque Christianis fidibus eam aperire student. Quare summo opere optandum est, ut vitæ rationem, quæ eas Angelis quodammodo æquat constantissime retineant, ac dent operam, ut sicuti hic præclaros agunt de Carne in Carne triumphos, ita post hujus vitæ certamina in Cælesti patria feliciter coronentur.

§. 1. Quoniam autem consimile vitæ genus quamplurimi Anachoretæ, atque Eremitæ, ut supernarum rerum contemplationi securius vacent, laudabiliter elegerunt, spiritualibus quoque ipsorum incrementis paternis visceribus maxime ducimus consulendum.

§. 2. Cum igitur tam ipsi, quam præfate Sanctimoniales perpetua vivant clausura mancipati, & multæ puellæ, & Mulieres Sæculares educationis, vel alia ex causa de licentia Sedis Apostolicæ in Monasteriis degant, ibique clausuræ leges observent, multaque etiam reperiantur Oblatæ, quarum Institutum a Sede Apostolica approbatum existit, & quæ in Domibus, seu Conservatoriis in communi vivunt: necnon multi, ut accipimus, utriusque sexus Christiani partim Carceribus detenti, partim vero diuturna Infirmitate prædediti, non solum in Alma Urbe nostra, & Italia, sed aliis etiam regionibus, provinciis, & locis reperiantur, qui, & quæ respective impedimentis hujusmodi remotis, pro percipiendis præsentis anni Jubilæi fructibus ad Almam Urbem nostram omnino venient, & Basilicas, Ecclesiasque ad id deputatas, benedicente Domino, indubitanter visitent, ob præfata impedimenta ad Urbem hujus-

Resolutio Congregationis SS. Rituum.

Preces.

Pontifex indulget, ut d. S. D. Beati nomine nuncupetur, quid circa ejus corpus, & reliquias.

Qua die de d. Beato Officium recitari possit, & Missa celebrari.

Officium recitari, & Missa celebrari possint in cæteris locis, prout in rubrica.

Item in toto d. Ordine tam Fratrum, quam Monialium, etiam a Sacerdotibus ad Ecclesias d. Ordinis confluentibus.

Primo anno dumtaxat solemnitas dictæ Beatificationis cum Officio, & Missa sub ritu dupli- citate majori celebrari possint, prout in rubrica.

In Basilica Principis Apostolorum designantur pro die 30. Junii.

Contrariis derogat.

Fides transumptorum.

Dat. 25 Jan. 1675. An. 5.

LXXVII.

Exordium.

Referuntur personæ, quæ nequeunt ad Urbem accedere, & Basilicas visitare pro lucrando Indulgentiis anni Jubilæi.

modi minime venire, neque respective Basilicas, & Ecclesias ipsas visitare valeant:

§. 3. Nos pro pastoralis Officii nostri debito, paternaque Charitate illorum omnium Animarum saluti quantum cum Domino possumus prospicere volentes, omnibus, & singulis Sanctimonialibus quorumcumque Monasteriorum, etiam illorum, quae ab Ordinaria Jurisdictione exempta, & Sedi Apostolica praefatae immediate subiecta sunt, vel esse asserunt, necnon Oblatis praefatis, ac puellis, & Mulieribus Saecularibus in Monasteriis hujusmodi de ejusdem Sedis licentia degentibus, & Anachoretis, atque Eremitis hujusmodi, ac utriusque sexus Christifidelibus, tam carceratis quam infirmis praefatis tantum, & qui alias impedimentis longae carcerationis, ac diuturnae infirmitatis cessantibus ad hanc Almae Urbem pro thesauris spiritualibus hujusmodi consequendis venturi fuissent, vere penitentibus, & confessis, quod in locis ubi eos esse contigerit, pia Christianae pietatis, & Charitatis opera juxta formam ab Ordinariis Locorum, seu Sanctimonialium, & Anachoretarum, Eremitarumque hujusmodi superioribus, vel de eorum mandato a prudente Confessario, in Alma Urbe vero a dilecto filio nostro Vicario, seu ejus Vicegerente tantum praescribendam pro cuiuslibet statu, & conditione, ac loci, & temporis ratione habita exercendo, & alia in nostris literis indicationis anni Jubilaei contenta adimplendo, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, etiam plenissimas, consequantur, quas consequerentur, & consequi possent, si in hoc praesenti anno Jubilaei diebus ad id statutis quatuor ad id deputatas Basilicas, & Ecclesias Almae Urbis, & extra illius Muros, pro quibus visitandis Jubilaeum, & Indulgentiae praefatae concessae sunt, personaliter visitarent, & eorum quilibet visitaret.

§. 4. Eisdem Sanctimonialibus, ac Oblatis, puellis, & Mulieribus Saecularibus, nec non Anachoretis, atque Eremitis, & Christifidelibus impeditis hujusmodi, ut ad effectum praesentium Confessariorum Presbyteros Saeculares, vel cuiusvis Ordinis regulares ab eisdem Ordinariis Locorum ad id probatos, qui Confessionibus eorum diligenter auditis, eos, & eorum quemlibet a quibusvis peccatis, criminibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apostolicae reservatis, etiam in Bulla Coenae Domini contentis, injuncta eis poenitentia salutari, absolvere possint, eligere valeant, auctoritate Apostolica tenore praesentium concedimus, & indulgemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, quod praesentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem pro suis fides ubique adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Febr. 1675, Pontificatus nostri Anno quinto.

I. G. Slusius,

LXXVIII.

Erectio Custodiae S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Discalceatorum Hispaniae Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia in novam Provinciam cum omnibus Privilegiis, & praerogativis adinstar aliarum Provinciarum Discalceatorum Hispaniae dicti Ordinis, necnon cum gratiis, & Indultis eidem Custodiae per quinque Brevia a SSmo D. N. concessis.

Super hac materia idem Summus Pont. plures alias edidit Constitut., quae sunt in hoc Volumine, 10. 42. & Sup. Tom. VI. Append. Const. 17. & 23.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sacrofancti Apostolatus officium humilitati, Satque infirmitati nostrae ab aeterno Pastore commissum salubriter exequi adjuvante D. jugiter satagentes circa statum Religiosorum virorum sub austerioris vitae disciplina vota sua Altissimo reddere satagentium, bonoque Christi odore de bona conversatione flagrantium prospere dirigendum propensis studiis intendimus, ac muneris nostri pastoralis partes peculiari desuper charitate interponimus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis, & piorum operum incrementum, ac felicem progressum, animarumque salutem expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Alias siquidem postquam Custodia Sancti Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Discalceatorum Hispaniae Ord. Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum in executionem quarundam nostrarum in simili forma Brevis literarum auctoritate Apostolica erecta, & instituta, variisque gratiis, & ordinationibus pro felici illius gubernio emanatis per alias ternas pariter in forma Brevis literarum nostras decorata, atque stabilita fuerat, cum Custodia ipsa in sui primordio multis tam Romae, quam subinde in Hispania contradictionibus vexata, & per illas tanquam aurum in fornace probata, & purificata, ac ab illis quippe insubsistentibus, & ex animositate provenientibus, tum Judicio Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, tum Charissimi in Christo Filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, qui pro eximia sua erga nos, & Sedem Apostolicam reverentia, rem omnem ad supremum nostrum, & dictae Sedis Judicium remisit, aequitate, atque pietate liberata fuisset:

§. 2. Nos ejusdem Custodiae statui, & incrementum providere, ac hujusmodi perturbationibus ansam in futurum praecidere cupientes, multa ad favorem ipsius Custodiae statuimus, & ordinavimus, diversasque declarationes, & concessionem fecimus, ac inter alia volumus, & ordinavimus, ut Capitulum dictae Custodiae compromitteret in Personas quatuor Religiosorum, zelo, prudentia, & virtute praedictorum, qui a Vener. Fratre nostro Francisco Episcopo Ostien. ejusdem S. R. E. Cardinali Barberino nuncupato dicti Ordinis apud nos, & Sedem praedictam Protectore approbati, seu alias ab ipso nominati essent, ipsique Compromissarii statuta, & Ordinationes, quibus eadem Custodia in perpetuum regi, & gubernari deberet, secundum datam sibi a D. prudentiam conficerent, & component, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 28. Augusti 1673. expeditis literis uberius continetur.

§. 3. Cum autem (sicut accepimus) statuta, & ordinationes hujusmodi juxta earundem literarum nostrarum dispositionem jam facta, atque edita reperiantur, dictaque Custodia, quae sex Conventibus, canonice erectis, & institutis consistat, & alium Conventum erigendi facultatem a Sede praefata obtinuit, nulli Provinciae Ordinis praefati subjaceat, sed a proprio Custode cum suo Diffinitorio gubernetur, ac in ea Capitula, Congregationes, & alii congressus, prout in Provinciae dicti Ordinis celebrentur, ipsaque Custodia propriis sigillis majori, & minori utatur, ac praerogativis fere adinstar Provinciarum hujusmodi fruatur, itaut ei nihil nisi nomen Provinciae deesse videatur.

Exordium.

Refert initia d. Custodiae.

Refert plura ad illius favorem de-mandasse.

Quod quatuor Religiosi, illius Statuta, & Ordinationes conficerent.

Confectis Statutis d. Custodia sex Conventibus constans cum facultate alii erigendi se gerit adinstar Provinciae.

§. 4. Hinc

Omnibus supra-dictis concedit omnes & singulas Indulgentias d. anni Jubilaei, prout in rubr.

Indulget Confessarios, ut eos vel eas ab omnibus casibus relevatis etiam in Bulla Coenae Domini imposita salutari poenitentia absolvere possent. Derogat contrariis.

Transumptorum fides.

Dat. 6. Febr. 1675. an. 5.

Abolutio a
Centuris.

Habet pro
expressis, &
insertis præ-
cedentes litem
deluper
editas.

Motu pro-
prio d. Custodiam erig-
it in novam
Provinciam.

Hæc nova
Provincia
nti nequeat
facultate sibi
concessa eri-
gendi novos
Coventus
in locis ubi
sunt fratres
de Observan-
tia, vel
Reformati
præd. Ordinis.

Statuta, &
Ordinationes jam edita
pro Regimine ejusdem
Custodiæ auctoritate
Apost. confirmantur, &
præcipi observari.

Eidem novæ
Provinciæ
pro hac prima vice
providet de idoneis
Ministro

§. 4. Hinc est, quod nos firmiori, atque solidiori ejusdem Custodiæ statui, prosperoque illius regimini, ac progressui, & incremento, quantum nobis ex alto conceditur providere volentes, ac dilectorum filiorum Custodis, & Diffinitorum, aliorumque Fratrum Custodiæ hujusmodi singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon quarum nostrarum literarum præfatarum tenores, & alia quæcumque, etiam specificam, & individua mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes:

§. 5. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine præfata Custodiam in novam Provinciam Fratrum Discalceatorum Hispaniæ dicti Ordinis, quæ Provincia S. Petri de Alcantara Regni Neapolis nuncupari debeat, ac Capitula Provincialia pro Ministri Provincialis, Custodis, & Diffinitorum, aliorumque Officialium ipsius Provinciæ electiones, ac Congregationes, aliosque congressus adinstar aliarum Provincialium Ordinis hujusmodi celebrare, ac omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, juribus, oneribus, privilegiis, gratiis, & Indultis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pariformiter, & absque ulla prorsus differentia, & signanter illis, quæ Provinciis Fratrum Discalceatorum Hispaniæ Ordinis præfati a quibusvis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, ac præsertim a fel. rec. Urb. PP. VIII. prædecessore pariter nostro per quasdam suas in forma Brevis literas, quarum initium, *Cum ea* &c. die 25. Junii 1639. expeditas concessa sunt, necnon omnibus, & singulis Indultis, privilegiis, & gratiis Custodiæ prædictæ a nobis per quinque literas supradictas quomodolibet concessis, & quibus Custodia ipsa hæctenus gavisa est, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possit, & valeat, ita tamen, ut nova Provincia hujusmodi facultate fundandi, & erigendi novos Conventus de sola Ordinariorum licentia, quæ dictæ Custodiæ auctoritate Apostolica concessa reperitur, non nisi in locis, in quibus Fratres de Observantia, vel Reformati nuncupati Ordinis prædicti non sint, uti valeat, tenore præsentium, sine cuiusquam præjudicio in perpetuum erigimus, & instituimus.

§. 6. Præterea Statuta, & Ordinationes pro felici, prosperoque dictæ Custodiæ regimine, & gubernio, sicut præmittitur facta, atque edita, quæ (uti pariter accepimus) a memorato Francisco Episcopo Cardinali, & Protectore examinata, & approbata fuerunt, dummodo tamen Sacris Canonibus, aut Concilii Tridentini Decretis, vel Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, aut Regularibus dicti Ordinis Instituitis non adversentur, auctoritate Apostolica harum serie perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac illa omnia, & singula per Superiores, Fratres, & Personas quascumque dictæ novæ Provinciæ sic a nobis erectæ, & institutæ perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observari debere statuimus, ac præcipimus, & ordinamus.

§. 7. Porro eidem novæ Provinciæ de idoneis Ministro Provinciali, & Diffinitoribus, quorum opera Provincia ipsa adspirante superni favoris auxilio salubriter dirigatur, hæc prima vice pro-

videre cupientes, ac de spectata infracriptorum Religiosorum fide, prudentia, charitate, integritate, vigilantia, & Religionis zelo plurimum in Domino confisi, dilectos filios Joannem a Sancta Maria Verbi Dei Prædicatorem, qui Custos, in Ministrum Provinciale, ac Franciscum Antonium a Passione, Jacobum a Sancto Laurentio, Lucam a Sancto Didaco, & Joannem a Cruce, qui Diffinitores actuales præfate Custodiæ a dicto Francisco Episcopo Cardinale, & Protectore novissime instituti fuerunt, in Diffinitores ejusdem novæ Provinciæ sic a nobis erectæ respectively ad triennium proximum cum omnibus, & singulis præeminentiis, prærogativis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, ac Indultis, & honoribus, & oneribus solitis, & consuetis motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earundem tenore præsentium constituimus, & deputamus.

§. 8. Omnes autem Guardianos Conventuum, & reliquos Officiales Custodiæ præfate sic in Provinciam a Nobis erectæ, qui de præfati, aut a præfato Francisco Episcopo Cardinale, & Protectore, aut a Diffinitorio deputati reperiantur in suis respective numeribus usque ad Congregationem intermediam ejusdem novæ Provinciæ proxime celebrandam confirmamus: ac præfatis Ministro Provinciali, & Diffinitoribus a Nobis, ut præfertur deputatis Custodem novæ Provinciæ, qui Capitulo generali dicti Ordinis cum voti, sive suffragii prærogativa interesse valeat, pro hac vice tantum eligendi, seu deputandi facultatem impertimur; ita tamen ut electio, seu deputatio hujusmodi a memorato Francisco Episcopo Cardinale, & Protectore approbari, & confirmari debeat.

§. 9. Mandantes propterea in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitri nostri penis, omnibus, & singulis præfatorum Ordinis, & novæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & Personis, cæterisque, ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut eandem novam Provinciam, sicut præmittitur a Nobis erectam, & institutam tanquam veram, & legitimam canoniceque erectam Provinciam, ac sicut reliquas Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis Provincias in omnibus, & per omnia recognoscant, nomen, teneant, & tractent, ac Religiosos supranumeratos ad officia eis respective per præfatos demandata, illorumque liberum exercitium juxta earundem tenorem præsentium recipiant, & admittant; illisque in omnibus eadem officia concernentibus faveant, & assistant, parentque, & obediant respective.

§. 10. Ac decernentes easdem præfatas literas, ac in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod quilibet in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præfatas emanarint, adductæ, aut verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex quavis alia, etiam quantumlibet juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & substantiali, individuaque expressionem requirentem defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, aut adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam

Provinciali, & Diffinitoribus ad triennium duraturis.

Guardianos, & Officiales de præfatis existentibus usque ad Congregationem intermediam confirmat.

Dat facultatem Ministro Provinciali, & Diffinitoribus ut supra deputatis eligendi Custodem novæ Provinciæ cum Voti prærogativa in Capitulo generali pro hac vice tantum.

Mandat hanc Electionem, seu Deputationem esse confirmandam a Card. Protectore.

In virtute S. Obedientiæ præcipit ab omnibus dicti Ordinis, novam Provinciam, sicut reliquas ejusdem Ordinis in omnibus recognoscere, & tractari.

Quod Religiosis ut supra ad officia deputatis in omnibus eadem officia concernentibus assistant, & faveant, ac respective parent, & obediant.

Supplet quoscunque defectus.

in iudicio, vel extra illud uti, seu se iuvare ullo modo posse, sed ipsas præfentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectively inviolabiliter observari.

Decretum irritans.

§. 11. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolicæ Auditores, ac S. R. E. præfata Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosve quoslibet quacumque præminencia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, defini, & iudicari debere, ac irritum, & inane si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentibus literis mandatur quæcumque contraria non obstat.

§. 12. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; necnon quatenus opus sit Ordinis, & Custodiæ huiusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, etiam d. Ordini, eiusque Superioribus, & quibusvis aliis Personis, & locis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis; a omnibus, & singulis, quæ in quibus nostris literis supradictis volumus non obstat.

Eis omnibus amplissime derogat.

§. 13. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio, aut quælibet alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. 7. Febr. 1675. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Febr. 1675. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brevium in lib. Mensis Febr. par 2. fol. 167.

LXXIX.

Approbatio, & confirmatio Foundationum, & erectionum decem Conventuum Fratrum Discalceatorum Ordinis S. Augustini in Regno Portugallia, & illorum erectio in novam Congregationem sub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ regendam ab uno Vicario Generali de sexennio in sexennium eligendo cum communicatione Privilegiorum Congregationis Fratrum Discalceatorum Italia, cuius statuta, & Constitutiones dicta nova Congregatio, dictique Conventus observare tenentur.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Solicitude pastoralis officii, quò Ecclesiæ Catholicæ regimini divina dispositione præside-

mus, Nos admonet, ut paternam religiosorum Virorum Altissimi obsequiis sub arctioris vitæ Instituto mancipatorum curam gerentes felici illorum statui, ac progressui, & religionis incremento quantum Nobis ex Alto conceditur, prospicere jugiter studeamus.

§. 1. Innotuit siquidem Nobis, quod dudum clar. me. Aloysia Maria dum vixit Portugallia, & Algarbiorum Regina illustris pro eximia sua pietate, & singulari erga Ordinem S. Augustini devotione, Monasterium Monialium Discalceatorum ejusdem Ordinis in valle de Xabregas prope, & extra muros Civitatis Ulyssiponea. regia liberalitate fundavit, ipsaque Aloysia Maria Regina inter easdem Moniales reliquos vitæ suæ dies in pace disposuit, & cupiens Conventum Fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum ejusdem S. Augustini, qui dictorum Monasterii, & Monialium directioni, & gubernio incumbere, pariter fundare, atque erigere, licentiam desuper necessariam obtinuit a tunc existente Priore Generali dicti Ordinis, qui certum determinatum numerum Religiosorum in ea admittendorum præfixit, ipsamque Conventum a superioritate Prioris Provincialis, & aliorum Prælatorum Provincia Portugallia Ordinis huiusmodi exemit, ac illum suæ, & futurorum pro tempore Priorum Generalium ejusdem Ordinis jurisdictioni immediate subiecit, prout in literis ejusdem Prioris Generalis desuper emanatis latius continetur.

Fundatio Monasterii Monialium Discalceatorum Ord. S. Augustini in Valle de Xabregas.

Licentia erigendi Conventum fratrum Discalceatorum d. Ordinis.

Quibus cautionibus ea concedatur.

§. 2. Cumque temporis decursu crescente semper magis in dies erga Religionem Fratrum Discalceatorum huiusmodi Populi devotione, quamplurimi eorum religiosæ vitæ amore accensi, ad habitum inter ipsos admitti desiderarent, iidem fratres Discalceati supplices petierunt a sel. rec. Alexandro PP. VII. prædecessore nostro ut gratiam, & licentiam numerum Religiosorum augendi, novasque Domos Regulares in Regno Portugallia fundandi concedere dignaretur. Verum tam idem Alexander prædecessor, quam ejus successor rec. me. Clemens Papa IX. etiam prædecessor noster, cui eadem preces oblatæ fuerant, ejusmodi gratiam concedere renuerunt.

Alexan. VII. & Clem. IX. negarunt dd. fratribus licentiam augendi numerum Religiosorum, & novos Conventus erigendi in d. Regno.

§. 3. Quinimo cum dicti Fratres Discalceati de facto, & propria auctoritate nonnullos Novitios ultra numerum præfixum ad habitum admittere, novos Conventus in variis dicti Regni partibus erigere, & subsequenter eos Congregationi fratrum Discalceatorum Hispania dicti Ordinis unire præsumpsissent, delatis ex parte Fratrum Discalceatorum ejusdem Ordinis in præfato Regno degentium ad nos hac super re querimoniis, illisque in Congregatione à nobis specialiter deputata examinatis, eadem Congregatio censuit, revocanda esse attentata prædicta nec ullum Jus competere Fratribus Excalceatis Hispania super dicto Monasterio Ulyssipone erecto pro cura Monialium, neque esse locum dismembrationi a Religione, & subinde pariter censuit non esse locum erectioni novorum Conventuum Fratrum Discalceatorum Ordinis Sancti Augustini in Regno Lusitania, ac propterea illos erigi, aut fundari prohibuit, & prædictis Fratribus Excalceatis citra controversiam huiusmodi perpetuum silentium imposuit.

Congr. particularis revocat attentata commissa per dd. fratres.

§. 4. Nos vero postmodum non solum Decreta particularis Congregationis huiusmodi, ut præfertur emanata confirmavimus, sed etiam omnia, & singula, quæ in eisdem Decretis continentur motu proprio decrevimus pariter, & ordinavimus, cum simili perpetui silentii impositione, & alias prout in binis nostris desuper in simili forma Brevis die 28. Januarii, & die 27. Februarii 1671. expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expref-

Summus Pontifex d. Congregationis resolutionem confirmavit.

D. fratres se offerunt mandatis Apostolicis obtemperare, & Conventus jam erectos dimittere.

Preces.

Cong. Episc. & Regul. censuit eis benigne annui posse.

Absolutio a Censuris.

Pontifex erectionem dict. decem Conventuum approbat, & respective confirmat.

Omnes, & singulos defectus supplet, & sanat.

DD. decem Conventus erigit in Cong. regendam ab uno Vicario Generali canonice de se-

sis, ac de verbo ad verbum inseris haberi volumus, uberius etiam continetur.

§. 5. Verum cum prefati Fratres Discalceati ca qua par est promptitudine Apostolicis mandatis obtemperare, & Conventus jam erectos, dimittere vellent, dilectissimus in Christo filius noster Petrus Princeps eorumdem Portugalliae, & Algarbiorum Regnorum Gubernator memorata Aloysia Mariae Reginae genitricis suae pietatem imitari, Populorumque suorum speciali consolationi consulere cupiens, Nobis exposuit, eosdem Religiosos in Vineam Domini sedulo laborare, & animarum salutem exemplo, & doctrina procurare, uberrimosque in dies fructus ex eorum propagatione benedicente Domino sperari posse, ac proinde supplex a nobis petiit, ut praemissa revocare, ac infrascriptos decem Conventus eorumdem Fratrum Discalceatorum jam erectos, ac suppellectilibus sacris, & profanis, redditibusque ad victum necessariis sufficienter instructos, atque dotatos, nempe Conventus Conceptionis Beatae Mariae Virginis Immaculatae in praedicta Valle de Xabregas prope, & extra Muros supradictae Civitatis Ulyssiponen., Assumptionis ejusdem Beatae Mariae Virginis in Caslarica Pietatis, in Sancto ejusdem Conceptionis in Monte Moronovo, Mercedis in Civitate Ebores., Sanctae Mariae Consolationis in extremos S. Mariae Portalegren., Sanctae Mariae de Orada in Monearas, Boni Jesu in Porto de Mos, & Hospitalii in dicta Civitate Ulyssiponen. in regione seu contrata qua dicitur *fangas de Faringha* approbare, & confirmare, eosque in novam Congregationem erigere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 6. Quare nos pro peculiari paternae Nostrae erga eundem Petrum Principem Gubernatorem charitatis affectu, porrectas Nobis ejus nomine preces per Congregationem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita diligenter perpendi, matureque examinari mandavimus; ipsi vero Cardinales, audita relatione Venerabilis Fratris Marcelli Archiepiscopi Chalcedonen. Nostris, & Apostolicae Sedis in Regnis praedictis Nuncios, ac audito quoque dilecto filio Procuratore Generali dicti Ordinis, reque mature examinata, piis d. Petri Principis Gubernatoris generalis Votis hac in re benigne annui posse censuerunt.

§. 7. Itaque praefatorum Conventuum, ac Fratrum in eis degentium statui, prosperoque regimini, & incremento quantum cum Domino possumus providere cupientes, ac eorumdem Patrum singulares personas a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, alisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequentiarum serie absolventes, & absolutos fore censentes de eorumdem Cardinalium consilio, ac motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, erectiones, & foundationes supradictorum decem Conventuum tenore praesentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, vel facti defectus, qui propter praemissa desuper quovis modo intervenerunt, seu alias quomodolibet intervenisse dici, censeri, vel praetendi possent, supplemus, & sanamus.

§. 8. Praeterea eosdem decem Conventus in novam Congregationem Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis Eremitarum S. Augustini, quae Congregatio Conceptionis Beatae Mariae Virginis Immaculatae Regni Portugalliae nuncupari, ac ab uno Vicario Generali capitulariter, &

Canonice de sexennio in sexennium eligendo regi, & gubernari, necnon statuta, & Constitutiones Congregationis Italiae Fratrum Discalceatorum ejusdem Ordinis ab hac S. Sede approbatas observare debeat, & teneatur, firma tamen in omnibus permanente auctoritate, & superioritate, quam Priores Generales dicti Ordinis super alias hujusmodi Congregationes Fratrum Discalceatorum obtinent, ac ea lege, ut dilectus filius modernus Prior Generalis ejusdem Ordinis pro hac prima vice tantum Vicarium Generalem novae Congregationis hujusmodi ad sexennium auctoritate nostra Apostolica deputare debeat, quam ad rem opportunam ei harum serie tribuimus facultatem, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus itidem perpetuo erigimus, & instituimus.

§. 9. Ita tamen, ut illi Religiosi, qui in memoratis Conventibus, seu erectis nulliter professi dignoscuntur, admoniti de nullitate eorum Professionis, denuo eam in manibus Superioris localis, etiam nullo alio Novitiatu peracto, quatenus annum Novitiatus alias peregrisse reperiantur, solemniter emittant, retento tamen Jure praecedentiae a die admissionis ad habitum; Recusantes vero libere ad Saeculum redire possint si ad Sacros Ordines non fuerint promoti, sin minus a vinculo Religionis absoluti in Saeculo remaneant, cum suspensione ab eorumdem Ordinum exercitio donec de legitimo Patrimonio, sive Beneficio Ecclesiastico ad eorum congruam sustentationem sufficienti se esse provisos coram suis Ordinariis constare fecerint.

§. 10. Volentes, & motu simili statuentes, ut in memorato Conventu de Xabregas numerus Fratrum viginti, in reliquis vero Conventibus praedictis quindecim non excedat, iidemque Conventus praefata statuta, & Constitutiones Congregationis Fratrum Discalceatorum Italiae observare teneantur.

§. 11. Demum eidem novae Congregationi, sicut praemittitur a Nobis erectae, & institutae, illiusque Conventibus, Superioribus, Fratribus, & Personis quibuscumque, ac ipsorum Conventuum, & Congregationis Ecclesiarum, praeminentis, praerogativis, honoribus, juribus, Indultis, & gratis tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus praefata Congregatio Fratrum Discalceatorum Italiae, illiusque Conventus, Ecclesiae, Superiores, Fratres, & Personae tam de jure, usu, & consuetudine, quam ex concessione Apostolica, & alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possint, & poterunt in futurum pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine, ac tenore praefatis concedimus, & indulgemus.

§. 12. Decernentes easdem praesentes literas & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quod quilibet in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, etiam jusjuris status, gradus, ordinis, praeminentiae, & dignitatis, aut alias specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causa propter quas praesentes emanaverint, adducta, verificata, vel justificata fuerint, aut ex alia quacumque etiam quantumvis legitima, juridica, pia, & privilegiata causa, colore, praetextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, ac substantiali, ac individua expressionem requirente defectu notari, impugnari, redargui, infringi, retractari,

rennio in sexennium eligendo.

Mandat ei observare Statuta & Constitutiones Congregationis Italiae frat. Discalceat. ejusdem Ordinis.

In eo praeservat auctoritatem, & superioritatem Prioris Generalis d. Ordinis. quam habet in aliis hujusmodi Congregationibus. Eisdem Priori Generali pro hac prima vice tantum indulget Vicarium Generalem deputare ad sexennium duraturum.

Renovatio professionis nulliter emissa in dd. Conventibus pro ut in rubrica.

Cum renuentibus professionem renovare quid decernat.

In quolibet Conventu praescribit numerum Religiosorum, & observantiam Statutorum dict. Cong. Italiae.

Huic novae Congr. concedit omnia Indulta, & privilegia, quibus gaudet d. Cong. Italiae.

Observantiam praesentium literarum demandat quibuscumque non obstantibus.

ad viam, seu terminos Juris reduci, aut in controversiam vocari, seu adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & quandocumque spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari.

Decretum irritans.

§. 13. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. Eccl. præfatæ Cardinales Legatos, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuntios, aliosve quoslibet quacumque præminencia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores designat cum facultatibus, prout in rub.

§. 14. Quo circa memorato Marcello Archiepiscopo moderno, & pro tempore existenti, nostro, & Sedis præfatæ in dictis Regnis Nuntio, ac Ven. etiam Fratri Archiepiscopo Ulyssiponen. per præsentem motu pari committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel illi eorum præsentis literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte præfatæ novæ Congregationis, ejusque Superiorum, & Fratrum, seu alicujus eorum fuerint requisiti per se, vel alium, seu alios solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate Nostra illos præsentium literarum, & in eis contentorum hujusmodi commodo, & effectus pacifice, frui, & gaudere, non permitentes illos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel inquietari, contradictores quoslibet, & rebelles per Sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis Processibus, Sententias, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Contrariis amplissime derogat.

§. 15. Non obstantibus Decretis, & literis Nostris, aliisque præmissis, ac piæ me. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris pariter Nostris de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in Judicio non trahatur, aliisque Apostolicis, in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dicti Ordinis, aliisque quibusvis juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus: Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis etiam dicto Ordini, ejusque Superioribus, ac Fratribus, & aliis Personis, ac locis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac eum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus

specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plene, & sufficienter expressis ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 16. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 8. Febr. 1675. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Febr. 1675. Pontificatus nostri Anno quinto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brevium in lib. Mensis Februarii par. 2. fol. 160.

Breve, quo declaratur tam PP. Capuccinis, quam PP. Tertiariis Gallicanæ Congregationis, licere Personas Sæculares utriusque sexus admittere ad Tertium Ordinem a D. Francisco pro Fidelibus in Sæculo degentibus institutum, rescissis, & revocatis quibuscumque Literis, & Statutis in contrarium decernentibus.

LXXX.

In hac Constit. revocatur quicquid statutum fuerat in Constit. 27. in Append. Tom. VI. pag. 31. Exponi nobis, hujus Pontif.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Solicitude Pastoralis Officii, quo Catholice Ecclesiæ Regimini, Divina dispositione, præsidemus, Nos admonet, ut Christifidelium Divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus, aspirante superni favoris aura, proferre jugiter satagentium, quieti, & Religiosæ tranquillitati consulere studentes, ea, quæ litium dirimendarum, amabilisque concordie stabilienæ studio inter eos provide conventa esse noscuntur, quo firmiter perennent, nec reciduis conventionibus umquam agitari possint, Apostolici munimais patrocinio constabiliamus.

Exponitur controversia inter fratres Capuccinos, & fratres 3. Ord. S. Francisci Congreg. Gallicanæ.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Bonaventura a Recineto Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, & Fratri Tertii Ordinis ejusdem S. Francisci Congregationis Gallicanæ, quod cum dudum inter Fratres Minores Capuccinos ex una, & Fratres Tertii Ordinis Congregationis Gallicanæ hujusmodi ex altera partibus, controversia super jure conferendi habitum Tertii Ordinis S. Francisci personis sæcularibus utriusque sexus extra Congregationem degentibus, & Ordinariorum Jurisdictionis subditis, exorta fuisset, variaque Decreta a Congregationibus S. R. E. Cardinalium, ac etiam Literæ Apostolicæ ad Partium præfatarum favorem desuper respective emanassent, nec tamen controversia hujusmodi adhuc conquiescisset: eadem Partes, Fraternali charitatis inter Ordines præfatos conservandæ studio, accedentibus etiam exhortationibus dilectorum filiorum Nostrorum Jacobi Rospigiosii, & Cæsaris Destrees nuncupatorum ejusdem S. R. E. Presbyterorum Cardinalium, ac intercessione dilecti filii Nobilis Viri moderni Ducis Destrees pro Cha-

Super hoc Partes de-
verunt ad
Concordiam
sub beneplacito
S. Sedis.

Tenor ejusdem
Concordiæ.

Præces utri-
usque Partis.

Absolutio a
Censuris.

D. Concor-
diam auctori-
tate Aposto-
lica confir-
mat.

Supplet defe-
ctus, & utrius-
que Partis silenti-
um imponit.

Decretum ir-
ritans.

rissimo in Christo Filio Nostro Ludovico Fran-
corum Rege Christianissimo apud Nos, & Sedem
Apostolicam Oratoris, ad concordiam super
præmissis (servato tamen desuper Nostro, &
d. Sedis Beneplacito) devenerunt, ut scilicet
tam præfatis Fratribus Capuccinis, quam dict.
Fratribus Tertii Ordinis d. Congregationis Gallica-
na liceat habitum præfatum Personis Sæcularibus
utriusque sexus juxta usum apud suos respective
receptum conferre, & alias, prout plenius continetur
in scriptura desuper confecta, tenoris, qui
sequitur, videlicet.

§. 2. In nomine Domini coram Em̃is Cardinali-
bus infranominatis anno Domini 1675. die 6. Fe-
bruarii confectum est Romæ præfens Instrumen-
tum, & ab utraque parte acceptatum in sequenti
forma. Cum jam diu Patres Capuccinos inter,
& Tertiarios Regulares, quæstio nata sit de,
& super jure conferendi habitum Tertii Ordinis
S. Francisci personis Sæcularibus utriusque sexus
extra Congregationem degentibus, & Ordina-
riorum Jurisdictioni subditis, eaque controversia
multis intercedentibus Em̃orum Cardinalium,
tum Sacri Concilii interpretationi, tum Episco-
porum, & Regularium Consultationibus præpo-
sitorum Decretis, ac SS̃morum Pontificum Bre-
vibus, nondum penitus composita sit: ne diu-
turniore contentione pax, & charitas inter dd.
Ordines labefactari queat, utriusque Ordinis
Procuratoribus, pietatis, & concordie studio,
accedente auctoritate, & exhortationibus Em̃o-
rum Cardinalium Rospigliosii, & Destrees, nec-
non Excellentissimi Ducis Destrees ad S. Sedem
Extraordinarii Regis Christianissimi Oratoris,
eam exortas illa de re lites componendi, & fu-
turas in posterum amputandi, optimam ratio-
nem inire placuit, ut scilicet tum Patres Capuci-
cini, tum Tertiarii Sæcularibus utriusque sexus
habitum S. Francisci conferant utrique, juxta usum
apud suos receptum, & Jura quibus hætenus gau-
dere consueverunt--Salva, & reservata super præ-
missis, S. Sedis Apostolicæ confirmatione, pro
qua enixe supplicatur, super his silentio im-
posito F. Amadeus Bajocensis Capuccinus Pro-
curator Provincia S. Ivonis Tertii Ordinis, Cæ-
sar Cardinalis Destrees, Jacobus Cardinalis Ro-
spigliosius.

§. 3. Quare exponentes præfati Nobis humi-
liter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis op-
portune providere, & ut infra indulgere de be-
nignitate Apostolica dignemur; Nos igitur
iplos Exponentes specialibus gratis, & favoribus
prosequi volentes, & eorum singulares personas
a quibusvis excommunicationis, suspensionis,
& interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis,
censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis
occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet
innodatæ existunt, ad effectum præsentium
dumtaxat consequendum, harum serie absolven-
tes, & absolutas fore censentes, ac supradicto-
rum Decretorum, & Literarum Apostolicarum
tenores, & alia quæcumque etiam specificam, &
individuum mentionem, & expressionem requi-
rentia, præsentibus pro plene, & sufficienter
expressis habentes hujusmodi supplicationibus
inclinati, concordiam inter Partes prædictas
initam, ut præfertur, confectamque desuper
scripturam præinsertam cum omnibus, & singu-
lis in ea contentis, auctoritate Apostolica te-
nore præsentium confirmamus, & approbamus,
illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor
adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti
defectus, si qui desuper quomodolibet interve-
nerint, supplemus, & proinde perpetuum super
controversia prædicta utriusque Partium silentium
eadem auctoritate, harum serie imponimus.

§. 4. Decernentes eandem præsentem literas
semper firmas, validas, & efficaces existere, &

fore, suosque plenarios, & integros effectus for-
tiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro
tempore quocumque spectabit in omnibus,
& per omnia plenissime suffragari, & ab eis
respective inviolabiliter observari: Sicque in
præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, &
delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Au-
ditores, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, &
inane, si secus super his a quoquam quavis auctori-
tate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Consti-
tutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec-
non quatenus opus sit præfatorum Ordinis, &
Congregationis Gallicanæ, aliisque quibusvis,
etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel
quavis firmitate alia roboratis statutis, & con-
suetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, &
litteris Apostolicis, in contrarium præmissorum
quomodolibet concessis, confirmatis, & innova-
tis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores
præsentibus pro plene, & sufficienter expressis,
& ad verbum insertis habentes, illis alias in suo
robore permanens ad præmissorum effectum,
hac vice dumtaxat specialiter, & expresse de-
rogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsen-
tium literarum transumptis, seu exemplis, etiam
impressis manu alicujus Notarii publici subscrip-
tis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate
constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Ju-
dicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis
præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub
Annulo Piscatoris die 20. Febr. 1675. Pontifica-
tus Nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Reg. in Sec. in lib. Brevium Mensis Februa-
rii.

Confirmatio Decreti Em̃orum Cardinalium Col-
legii Germanici, & Hungarici de Urbe Pro-
tektorum ut imposterum nullus, vel Con-
victor, vel Alumnus recipiatur in dictum
Collegium, qui non habeat qualitates in Bul-
la Constitutionum ipsius Collegii requisitas,
& sit natus, & educatus in Provinciis in dicta
Bulla expressis.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exposuerunt Nobis nuper Venerabiles Frã-
tres Nostri S. R. E. Cardinales Collegii Ger-
manici, & Hungarici de Urbe apud Nos, &
Sedem Apostolicam Protectores, quod dudum
fel. rec. Gregorius PP. XIII. Prædecessor Noster
dictum Collegium fundavit, illudque à Semina-
rio Romano, in quo Alumni, & Convictores
Itali educantur, separando, ordinavit, ut nemo
in Alumnus, vel Convictorem ejusdem Colle-
gii admitteretur, qui ex Provinciis, & Circulis
Germaniæ in litteris Constitutionum ipsius Colle-
gii expressis non esset.

§. 1. Et subinde cum cubicula in dicto Col-
legio nonnullis Convictoribus Italis variis tem-
poribus concessa fuissent, ab eisdem S. R. Eccl.
Cardinalibus Protectoribus, & Superioribus Colle-
gii præfati tunc existentibus cognitum fuit,
ejusmodi nationum diversitatem, disciplinæ,
& gubernio Alumnorum multum obesse, ac finem
fundationis ejusdem Collegii impedire; Unde
iisdem Cardinales Protectores expresse decreve-
runt, ne Convictores in Collegium hujusmodi,
nisi juxta dispositionem literarum præfati Gre-
gorii prædecessoris reciperentur.

Derogat
contrariis.

Transumptio-
rum fides.

Dat. 20. Febr.
1675. An. 5.

LXXXI.

Ordinatio
Greg. XIII.

Contravetio.

Decretum
Cardin. Pro-
tektorum.

§. 2. Verum

1675.

Nova Con-
traventio.

Innoc. X.
mandatum.

Vigore hujus
mandati Cō-
victores Itali
eo tunc fue-
runt dimissi.

Postea dispē-
satum fuit.

Tenor De-
creti per
Card. Prote-
ctores ejus-
dem Collegii
edit. die 29.
Jan. 1675.

Preces Card.
Protecto-
rum.

Pontifex
dict. Decre-
tum Ap. aucto-
ritate con-
firmat.

Supplet in
eo omnes de-
fectus.

§. 2. Verum progressū temporis cum aliqui Convictores Itali, propter vehementes personarum potentium commendationes, in Collegium prædictum introducti fuissent, qui nimis libere, ac modo ab instituto ejusdem Collegii omnino diverso vivebant, rec. me. Innocentius Papa X. etiam prædecessor Noster incommodorum, quæ inde nascebantur, conscius, mandavit dilecto Filio Joanni Paulo Olivæ Præposito Generali Societatis Jesu tunc dicti Collegii Rectori, ne in ipsum Collegium amplius admitterentur sub quocumque prætextu Convictores ex Nationibus per præfati Gregorii prædecessoris literas, & Cardinalium Protectorum decreta hujusmodi exclusi; & vigore mandati hujusmodi, ejusmodi Convictores, qui ibi tunc erant, inde dimissi fuerunt.

§. 3. Cumque Collegium ipsum, existentibus in eo solis Alumnis, & Convictoribus, quos litera Apostolicæ admitti præscribunt multos per annos optima disciplina, atque pace gavifum fuisset, subinde cum nonnullis Convictoribus Italis dispensatum fuit, ut in illud admitterentur, atque ita præterita inquietudines, non sine magno divini servitii detrimento, atque molestiis Superiorum, qui abusus, & incommoda inde subnascentia impedire nequibant, renovatæ fuerunt.

§. 4. Cum autem sicut eadem expositio sub-
jungebat Collegium præfatum ab ejusmodi præ-
judicii, atque incommodis liberum de præfenti
reperiatur, & ne in ea deinceps relabatur, Car-
dinales exponentes prædicti, Decretum edide-
runt, tenoris qui sequitur videlicet: Nos Fran-
ciscus Cardinalis Barberinus, Nicolaus Cardina-
lis Ludovisius, Flavius Cardinalis Chifius, Jaco-
bus Cardinalis Rospigliosius, Palutius Cardinalis
Alterius, Collegii Germanici, & Hungarici Car-
dinales Protectores bene perspectis dicti Colle-
gii Constitutionibus, quodve pro subveniendis
spiritualibus Germaniæ, & Hungariæ necessitati-
bus juxta finem Constitutionis Collegii, consul-
tum magis, atque utile futurum sit diligentius
attendentes rationum momentis utrinque per-
penfis unanimi consensu statuimus, atque de-
cernimus, ut in posterum nullus, vel Convi-
ctor, vel Alumnus recipiatur in Collegium: qui
non habeat qualitates in Bulla Constitutionum
requisitas, & sit natus, & educatus in Provin-
ciis in dicta Bulla expressis, & indicatis, ut
melius sublata Nationum diversitate, & incom-
modis exinde oriri solitis ejusdem Collegii Alum-
ni possint unanimiter in solidæ pietatis, & lite-
rarum studia incumbere, & finem assequi, ad
quem Collegium ad majorem Dei gloriam, &
Animarum salutem institutum fuit, atque ita
executioni mandari ab ejusdem Collegii Recto-
re: hoc scripto manu Nostra firmato statui-
mus, decernimus, & mandamus supplicando
Smo Dño Nostro Clementi X. ut dignetur hoc
Nostrum decretum sua auctoritate confirmare.
Dat. Romæ hac die 29. Januarii 1675. -- Fran-
ciscus Episcopus Ostien. Cardinalis Barberinus. --
F. Cardinalis Chifius. -- IC. Cardinalis Rospigli-
osius. -- P. Card. de Alteriis.

§. 5. Nobis propterea iidem Cardinales Ex-
ponentes humiliter supplicarunt, ut Decretum
hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur
exactius, Apostolicæ confirmationis patrocinio
communire de benignitate Apostolica dignare-
mur. Nos igitur ipsorum Cardinalium votis hac
in re favorabiliter annuere volentes, hujusmodi
supplicationibus inclinati, Decretum præin-
sertum, omniaque, & singula in ea contenta, &
expressa, auctoritate Apostolica tenore præsen-
tium confirmamus, & approbamus, illisque
inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adji-
cimus, ac omnes, & singulos juris, & facti de-
fectus, si qui desuper quomodolibet interven-
erint, supplemus.

§. 6. Decernentes easdem præfentes lite ras
semper firmas, validas, & efficaces existere, &
fore, suosque plenarios, & integros effectus for-
tiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, &
pro tempore quodcumque spectabit inviola-
biliter observari: sicque in præmissis per quos-
cumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam
causarum Palatii Apostolici Auditores judicari,
& definiri debere; ac irritum, & inane si secus
super his a quoquam quavis auctoritate scien-
ter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Consti-
tutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec-
non quatenus opus sit dicti Collegii, aliisque
quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apo-
stolica, vel quavis firmitate alia roboratis statu-
tis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, In-
dultis, & literis Apostolicis in contrarium præ-
missorum quomodolibet concessis, confirmatis,
& innovatis. Quibus omnibus, & singulis il-
lorum tenores præsentibus pro plene, & suffi-
cienter expressis, ac insertis habentes, illis alias
in suo robore permanfuris ad præmissorum ef-
fectum hac vice dumtaxat specialiter, & expre-
sse derogamus, cæterisque contrariis quibuscum-
que.

§. 8. Volumus autem, ut earundem præsen-
tium literarum transumptis, seu exemplis etiam
impressis, manu alicujus Notarii publici subscrip-
tis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate
constitutæ munitis, eadem profus fides tam in
Judicio, quam extra habeatur, quæ ipsis præ-
sentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel
ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majo-
rem sub Annulo Piscatoris die 4. Martii 1675.
Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slufius.

Registrata in Secretaria Brevium in lib. Mensis
Martii part. utraque foli. 101.

Indultum quod in universo Ordine Fratrum tam
Calceatorum, quam Excalceatorum, & Mo-
nialium Ordinis B. Mariæ de Mercede Red-
emptionis Captivorum celebretur sub ritu
duplici de præcepto Officium, & Missa om-
nium Sanctorum, & Sanctarum dicti Ordinis
die 13. Novembris.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Apostolicæ servitutis officium, quod ineffa-
bilis divinæ Majestatis Clementia humili-
tati nostræ imponere dignata est, exigit, ut San-
ctorum in Cælesti Hierusalem, cum Christo Je-
su Domino nostro regnantium cultum, & ve-
nerationem in terris quantum Nobis ex alto
conceditur promovere, atque ampliare studea-
mus.

§. 1. Itaque piis dilecti filii nostri Petri tituli
Sancti Marci S.R.E. Presbyteri Cardinalis Ot-
thoboni nuncupati Ordinis Fratrum Beatæ Ma-
riæ de Mercede Redemptionis Captivorum apud
nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, præci-
bus, benigne annuentes, ac etiam supplicatio-
nibus dilecti filii Francisci a Sancto Marco Pro-
curatoris Generalis Congregationis Fratrum Ex-
calceatorum nuncupatorum ejusdem Ordinis no-
bis super hoc humiliter porrectis inclinati, ip-
sumque Franciscum Procuratorem a quibusvis
excommunicationis, suspensionis, & interdicti,
aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœ-
nis a jure, vel ab homine quavis occasione,
vel causa latis, si quibus quomodolibet inno-
datus existit, ad effectum præsentium dumtaxat

1675.
Dcretum
irritans.

Contrariis
derogat.

Fides tran-
scriptorum.

Dat. 4. Mar-
tii 1675.

LXXXII.

Exordium.

Preces.

Absolutio a
Censuris quo
ad d. Procura-
torem Ge-
neralem.

Indultum recitandi, & celebrandi Officium, & Missam omnium SS. in universi Ordinis B. Mariæ de Mercede.

Dispositio Officii. Quod omnia in Calendario Breviarii, & Missalis Ordinis de præcepto apponi, & imprimi possint. Derogat contrariis.

Fides transumptorum.

Dat. 27. Martii 1675.

LXXXIII.

Exordium.

Pro hæreticis conversis ad fidem emit demum prope Ripertam.

Donat scut. 10. m.

Pro eisdem Conversis aperitur Hospitium.

consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ut in futurum omnes, & singuli tam Calceati, quam Excalceati Fratres, & Moniales Ordinis præfati semel in anno, nempe die decima tertia Mensis Novembris Officium, & Missam Omnium Sanctorum & Sanctarum ejusdem Ordinis juxta Rubricas Breviarii, & Missalis ipsius Ordinis sub ritu Duplici recitare, & respective celebrare, & quoad dispositionem dicti officii se concessioni alias videlicet die 11. Octobris 1671. Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini factæ, conformare, omniaque in calendario Breviarii, & Missalis Ordinis primo dicti de præcepto apponi, & imprimi curare libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, caterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die vigesima septima Martii, millesimo sexcentesimo septuagesimo quinto, Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Erectio Hospitii pro noviter conversis ad Fidem.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Inter alia gravissima onera, quibus Nos premit Pastoralis Officii cura, illud cætera superat, oves ab ovili Sanctæ Fidei orthodoxæ Romanæ devias in faucibus lupi hæresis inherentes, ac ad portas æternæ damnationis pergentes, ad ejusdem S. Matris Ecclesiæ, in qua tantummodo, ut in Arca Noe vera salus reperitur, vias rectas remittere, & reducere.

§. 1. Super hoc igitur acies nostræ mentis tuto debito zelo dirigentes, ac quod Divina pietas proprie numquam in hoc deficiente assistentia hoc nostrum sanctum propositum confovere non dedignaretur confidentes, ea auxilia, & media, quæ operi adeo digno muneri Pastoralis Nostri præstari necessaria, & debita dignoscuntur, quantum in Nobis est præparare non distulimus: sane ad effectum prædictum, & ut isti Filii novi ejusdem S. Matris Ecclesiæ recipi possent, mediante dilecto Filio Nostro Bernardino S. R. E. Cardinali Roccio nuncupato tunc Archiepiscopo Damasceno, & Palatii Nostri Apostolici Præfecto, cui super hoc vices Nostras dedimus, Domum ad Nationem Picenam alias S. Domus Lauretanæ de Urbe prope Ripertam spectantem de propriis nostris pecuniis, ac pretio septem millium scutorum monetæ, cum illius nationis Ecclesiæ, aliisque appendiciis emi curavimus, & subinde decem millia scuta in emptionem tot Locorum Montium Cameralium non vacabilium de Urbe prædicta eroganda donavimus.

§. 2. Interim vero, sicut Nobis innotuit, auxiliante Domino, unum parvum Hospitium sub cura, & directione dilecti Filii Mariani Succini Presbyteri Congregationis S. Philippi Nerii de eadem Urbe, suffragante ei ope aliorum duorum piorum Presbyterorum apertum, & præ-

paratum fuit, illudque ex eleemosynis piorum Christianissimum non satis laudabilis charitas manutenebat, pro cuius quidem pii operis majori progressu eisdem Presbyteris Adjuutores in hoc se se præbuerant dilecti Filii Marchio Horatius de Spadis, necnon Marchio Ferdinandus de Matris, ac Lucas Abbas Millinus, & Stephanus Ricciardus Presbyter J. U. D., ac Curie Capitolinæ de præfenti secundus Collateralis, ac Ferdinandus Capponus, Joseph de Comitibus, Franciscus Spentner, Josephus Melgarini, Guillelmus Lesleus, Hieronymus Berti, Mathias Peroni, aliique pii Viri Clerici, seu Laici insimul Congregationem super hoc opere pio consuetudines respective, cum notabili operis pii hujusmodi augmento, itaut, sicut accepimus, biennio adhuc non completo, qui perisda hæresi per eos abjurata, ad gremium ejusdem S. Matris Catholicæ Ecclesiæ, Divina favente Clementia, recurrerunt, usque ad numerum nonaginta duorum ascendunt, inter quos nonnulli Regularium strictioris observantiæ statum amplexi fuerunt.

§. 3. Proptereaque Nos, quibus semper cordi est omnium præcipue istius proficui operis augmentum, quique licet ut opus istud adeo pium, & pietate Catholica dignum, majus in dies susciperet incrementum, & majori commoditati habitationis, ac alias consultum fuisset istis, qui sponte veniunt ad fidem noviter conversis in aliqua Palatii Nostri præfati parte locum præbere ardenti desiderio, ut inibi paternum refugium invenirent, optaverimus:

§. 4. Nihilominus quia possibile non fuit aliquam d. Palatii portionem ad hunc effectum separare, loca, seu situs eidem Palatio proximiora, seu proximiores considerando, & examinando satis aptum, & valde commodum Nobis visum fuit Hospitium B. Mariæ Virginis Gratiarum nuncupatum prope Portam Angelicam, & Palatium Nostrium Apostolicum S. Petri, quod sub protectione dilecti Filii Nostri Palatii Basilicæ SS. Duodecim Apostolorum S. R. E. Presbyteri Cardinalis de Alteriis nuncupati, reperitur, & in quo de præfenti nonnulli pauci in numero existentes Eremitæ reperiuntur, quibus ad observantiam alicujus ex tribus substantialibus votis per alios Religiosos observari, seu profiteri debitis minime adstrictis tantummodo ex eorum Instituto onus quaerendi eleemosynas pro sustentatione tresdecim pauperum, recipiendi infirmos, ad effectum illos ad Hospitalia transmittendi, & Eremitas per aliquod temporis spatium Hospitio recipiendi incumbit, illudque ad utrumque effectum satis capax, & sufficiens, ac ab aliis habitationibus secularium, & populari strepitu separatum, & divisum, existimamus.

§. 5. His igitur, & aliis de causis adducti valde utiliter de eo, ut infra, disponere cupientes eo magis, ut in illo antipius, & pius usus receptionis Pauperum in receptione hujusmodi Pauperum conversorum, qui ex eo, quod Patriam, Parentes, Consanguineos, & bona ad orthodoxam Sanctam Fidem amplectendam relinquunt, & quo magis sufferunt adeo gravia incommoda pro amplectendis veræ Fidei dogmatibus eo magis misericordiam, & paterno affectu Nostræ sollicitudinis digniores efficiuntur, manuteneatur, seu quatenus opus sit magis atque magis renovetur, & augeatur, inibique Fidei Catholicæ Alumni recipi, & sublevari valeant quarumcumque aliarum literarum a Nobis quomodolibet in favorem Hospitii hujusmodi super erectione, aut alias a Nobis concessarum, seu emanatarum, etiam per viam confirmationis, necnon Instrumentorum in favorem hujusmodi Hospitii per quosvis celebra-

Tibi biennio 92. Conversi ad Religionem Catholicam fuerunt recepti. Desiderium SS. Pontificis.

Designatur Hospitium B. M. Virginis gratiarum prope Portam Angelicam, & Palatium Ap. S. Petri.

Institutum Eremitarum, qui in d. Hospitio debebant referri.

Pontifex de illo, disponere intendit favore dd. Conversorum.

torum,

Absolutio à
Censuris.

Erectio novi
Hospitii.

Tempus quo
Conversi ibi
retineri de-
beant relin-
quatur arbi-
trio Congre-
gationis.

Mandat Ere-
mitas ibi
tunc degen-
tes non esse
removendos.

Dotem huic
novo Hospitio
assignat,
prout in rub.

Declarat esse
Membrum
Palatii Apostol.
& ab ipso
omnino
dependens.

torum, aliorumque supradictorum tenores, etiam veriores, ac dat. presentibus pro expressis habeatis, ac omnes, & singulos ejusdem Hospitii Administratores, & Ministros, seu Deputatos, in eoque degentes, & inservientes, & eorumque singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes.

§. 6. Motu proprio, non ad alicujus Instantiam, sed ex Nostris scientia, liberalitate, & deliberatione, ac de Apostolica potestatis plenitudine, ad Dei Omnipotentis laudem, sanctæque ipsius Ecclesie incrementum, præcipuamque illorum, qui, ut præfertur, veniunt ad Fidem, salutem, & commodum unum Hospitium sub invocatione B. Mariæ Virginis Gratiarum, & Sancti Michaelis Archangeli in prædicto Hospitio, seu Cænobio Eremitarum ejusdem B. Mariæ Virginis Gratiarum ad Portam Angelicam, in quo ii, qui sponte venerunt ad Fidem Romanam advenientes gratuito, & urbane recipiantur, inibique per tempus designandum, & prout recipiendorum hujusmodi utilitas fuerit, & necessitas arbitrio Congregationis prædictæ duraturum, alantur, ut durante dicti temporis spatio cujuslibet illorum voluntas cuiquam iidem, ut supra recepti, arti, seu exercitio, aut statui, qua, seu quo mediante, postquam e dicto Hospitio dimissi fuerint, sustentari possint, operam dare in mente, & intentione gerant, explorari valeat ad hoc, ut facta per illos declaratione eorum voluntatis in ea arte, seu exercitio, aut statui, omni cura & sedulitate dirigi, & applicari possint.

§. 7. Eremitis in dicto Hospitio ad præsens & pro tempore degentibus minime remotis eorumque Instituto, & habitu, uti prius in suis juribus, & redditibus, aliisque observari solitis, semper, & perpetuo remanentibus, ac salva dicta protectione, sub qua, ut præfertur, eorum Hospitium, iidemque Eremitæ reperiuntur perpetuo erigimus, & instituimus, illique sic erigimus, & instituto pro illius dote, & maintenance, ac onerum sustentatione prædicta loca Montium, & Domum prædictam a dicta Natione Picena emptam, mediantibus prædictis summis per Nos, ut præfertur, erogatis, ac domunculam prope dictam Domum olim ejusdem Nationis emptam sub die prima Decembris Anno Domini 1674. per acta Nicolai Mazzechi Notarii publici Curie Casarum Camera Apostolicæ Generalis Auditoris majores in dies proventus favente Domino, assignaturi, ac etiam omnia, & quæcumque bona, redditus, elemosynas eidem novo Hospitio a quibusvis Christianis elargita, donata, & relicta, ac acquisita, quorum quantitates, qualitates, & valores pro expressis haberi volumus, ac quæ de cætero elargienda, donanda, & relinquenda ab eorumdem Christianis pietate, & charitate, ita quod liceat Congregationi prædictæ nomine dicti Hospitii, illorumque corporalem, realem, & actualem possessionem apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, cujusvis licentia desuper minime requisita, etiam perpetuo applicamus, & assignamus.

§. 8. Ac idem novum Hospitium, cum illius Ecclesia, aliisque membris, & dependentiis, ac juribus, & bonis, in omnibus, & per omnia Palatii nostri Apostolici membrum efficiamus, ac etiam ab eodem omnino dependere declaramus, ac semper, & quæcumque esse, & censerit, ac uti tale respici, & considerari vo-

lumus, & mandamus, illudque una cum supradictis, necnon Hospites, Ministros, illiusque bona jurisdictioni moderni, & pro tempore existentis Palatii Apostolici Præfecti etiam perpetuo motu pari subjicimus, ponimus, & collocamus.

§. 9. Quia vero pietas, prudentia, & fidelitas ejusdem Congregationis Nobis satis nota existit, administrationem illius, tam quoad regimen, disciplinam, & victum Hospitum, quam circa receptionem, & dimissionem illorum, & cujuslibet Ministrorum, necnon etiam reddituum, bonorum, aliorumque præmissorum, ut supra, & in alios usus convertentes, & erogantes, cum hoc tamen, quod vigore mandatorum Palatii Apostolici Præfecti, cui bis in quolibet Anno, & quoties ei magis libuerit, ratio administrationis reddituum hujusmodi reddi debeat eidem Congregationi, concedimus, & tribuimus, ac reservamus: & insuper eidem Congregationi pro felici directione, & gubernio ejusdem Hospitii per Nos erecti quæcumque statuta, & Ordinationes Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, aliisque constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis minime contraria faciendi, decernendi, eaque cum opus fuerit, revocandi, immutandi, & corrigendi, aliaque de novo condendi, quæ posteaquam facta, edita, revocata, immutata, & correctæ, ac de novo condita fuerint, perinde habeantur, & observentur, ac si auctoritate Apostolica approbata, & confirmata essent, prout illa ab omnibus, ad quos spectabit, haberi, & inviolabiliter observari mandamus.

§. 10. Et insuper eidem Hospitio, illiusque Hospitibus, & Ministris, aliisque personis in eo pro tempore degentibus, & existentibus, ut omnibus, & quibuscumque Privilegiis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, & Indultis, quibus Palatium Nostrum Apostolicum, Nobisque, ac Romanis Pontificibus inibi inservientes, & assistentes, ac in eo degentes, & tam in spiritualibus, quam in temporalibus quomodocumque utuntur, potiuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, non solum ad eorum instar, sed pariformiter & æque principaliter uti, frui, potiri, & gaudere valeant in omnibus, & per omnia perinde ac si novum Hospitium hujusmodi, ac Ministri, & Hospites, & in eo degentes intra dicti Palatii limites permanerent, etiam concedimus, & indulgemus.

§. 11. Postremo, ut temporalibus commodis spiritualia quoque munera jungamus, quibus Fidelium devotio eis munita crescere magis, & augeri possit de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate consili, omnibus recipiendis Hospitibus destinatis, & Ministris, aliisque in d. Hospitio degentibus in ipso ingressu, si vere poenitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistia Sacramentum sumpserint, ac pias ad Deum preces pro hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesie exaltatione, ac inter Christianos Principes facienda, & fovenda Pace, ac Romani Pontificis salute effuderint, ac etiam quos in eodem Hospitio decedere contigerit, si poenitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, si id commode fieri poterit, ac saltem contriti in eorum mortis articulo dulce nomen Jesu corde si ore nequierint devote invocando, plenariam omnium, & singulorum suorum peccatorum Indulgentiam, & remissionem perpetuo concedimus.

§. 12. Decernentes prædicta omnia subsistere, necnon præsentibus literas ex quovis capite, etiam juridico, & legitimo, pio, privilegiato,

Subjicit jurisdictioni
Præfecti Palatii Apostolici.

Committit administrationem illius Congregationi prout in rub.

Facultates Præfecti Palatii Apostolici.

Dat Congregationi facultatem condendi statuta.

Cōcedit omnia Privilegia, exemptiones, & Indulta quibus gaudent Palatium Ap. & Romanis Pontificibus pro tempore inservientes.

Indulgentia plen. omnibus recipiendis Hospitibus, & Ministris, aliisque in d. Hospitio degentibus in ipso ingressu, prout in rubrica.

Item in dicto Hospitio decedentibus prout in rubrica.

Supplet omnes defectus.

speciali nota digno, ac de necessitate juris, vel facti omnino exprimendo, aut, alias nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Nostræ defectu, etiam forsan ex eo, quod in præmissis interesse habentes, aut quicumque alii vocati non fuerint, notari, argui, seu impugnari, aut adversus eas quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium, seu oris aperationem impetrari, vel etiam Motu simili concedi numquam posse, illasque sub quibuscumque revocationibus, suspensionibus aut aliis contrariis dispositionibus, etiam ab eadem Sede Apostolica emanatis, & in posterum emanandis minime comprehendere posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, eidemque Hospitio plenissime suffragari: sicque, & non alias in præmissis, & circa ea per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

Exequutores designat.

§. 13. Quocirca dilectis filiis Causarum Curie Camera Apostolicæ Generali Auditori, ac ejusdem Camera nostræ Thesaurario, necnon nostri Palatii Apostolici Auditori Decano, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentis literas, ac in eis contenta quæcumque, ubi, & quando pro parte ejusdem Hospitii Administratorum, & Ministrorum, seu Deputatorum pro tempore existentium, aut alicujus eorum requisiti fuerint solemniter publicantes, ac eis in præmissis omnibus, & singulis efficaci defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eisdem præsentibus, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit firmiter, & inviolabiliter observari, & memoratos Hospitii Administratores, & Ministros, seu Deputatos prædictos, aliosque pro tempore interesse habentes hujusmodi, illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari. Nos enim præfatis Auditori, Thesaurario, & Decano, & eorum cuilibet omnes, quos opus fuerit, etiam per edictum publicum, constito de non tuto accessu, citandi, illisque, & eorum cuilibet etiam sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis inhibendi, Contradictores, servata forma Concilii Tridentini incidisse declarandi, gravandi, reaggravandi, & interdicendi, auxiliumque brachii sæcularis, etiam ad hoc, si opus fuerit invocandi, aliaque in præmissis, & circa ea quomodolibet necessaria, & opportuna faciendi, dicendi, gerendi, exercendi, & exequendi Apostolica auctoritate tenore præsentium facultatem concedimus.

Contrariis lætissime derogat.

§. 14. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, fel. rec. Pii Papæ IV. prædecessoris nostri de registrandis gratis interesse Camera Apostolicæ quomodolibet concernentibus, necnon Regula nostra, seu mandato de non tollendo jure quæsito, aliisque etiam in Synodalibus, Provincialibus, aliisque specialibus, vel generalibus Conciliis editis, vel edendis, aliisque Apostolicis Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Hospitalium, & Xenodochiorum Urbis, & Congregationis Eremitarum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, illis, & eorum cuilibet, & quibusvis aliis Superioribus, & Personis sub quibus-

cumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis in contrarium præmissorum, ac etiam in favorem aliorum Hospitiorum, aliorumque Superiorum, & Personarum in genere, vel in specie quomodolibet, etiam pluries concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac etiam de verbo ad verbum, non autem per clausulas idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie latissime, & validissime, ac specialiter, & expresse motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus derogamus, & derogatum esse volumus, ac quatenus opus sit per me. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo quis ultra tres dietas ad judicium vigore præsentium non trahatur, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 15. Volumus autem, quod præsentium transumptis eadem prorsus fides adhibeatur, tam in Judicio, quam extra illud, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 16. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, erectionis, institutionis, applicationis, assignationis, subjectionis, exemptionis, liberationis, concessionis, communicationis, Indulti, Constitutionis, deputacionis, Decreti, mandati, derogacionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. 30. Mar. 1675. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1675. tertio Idus Martii, Pontificatus nostri Anno Quinto.

G. Card. Prodaturus.

I. G. Slusius.

Visa de Curia S. de Pilastris.

D. Ciampius.

Loco † Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Confirmatio, & innovatio Privilegiorum per Julium III., Gregorium XIII., Clemen. VIII., Gregorium XV., & Clemen. IX., Collegio Germanico, & Hungarico de Urbe concessorum cum prohibitione Episcopo Laudens. ne in Ecclesia Parochiali, & Monasterio Sancti Petri Laudi Veteris Ordinis S. Benedicti, ejusque annexis, & dependentibus olim plenarie unitum eidem Collegio ullam potestatem, aut jurisdictionem tam ordinariam, quam delegatam exerceat usque ad beneplacitum S. Sedis, translata interim Jurisdictione hujusmodi in Metropolitanum Mediolanensis.

LXXXIV.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Expofuerunt nobis nuper Venerabiles Fratres nostri S. R. E. Cardinales Collegii Germanici, & Hungarici de Urbe Profectores, quod licet dudum fel. rec. Gregorius Papa XIII. præ-

Gregor. XIII. Monasterium S. Petri Laudi Veteris Ord. S. Benedicti Laudens.

decessor

1675.
Diac. univrit
Collegio
Germanico.

decessor noster Monasterium S. Petri Laudi Veris Ordinis S. Benedicti Lauden. Dioc. quod Conventu Regulari carebat, & in quo præter Vicarium perpetuum, qui curam animarum Parochianorum illius Ecclesiæ, quæ etiam Parochialis erat, exercebat, alii duo, vel tres Seruientes presbyteri Sæculares dumtaxat, iique ad nutum amovibiles, ad celebranda ibi divina Officia, residebant (nomine tantum, & denominatione Abbatis, ac dignitate Abbatiali, nec non Ordine, ac omni statu, & essentia, Regularibus, auctoritate Apostolica, perpetuo suppressis, & extinctis) cum Ecclesiâ, ædibus, ædificiis, proprietatibus, prædiis, possessionibus, bonis, iuribus, jurisdictionibus, & actionibus, ac illi annexis quibuscumque d. Collegio eadem auctoritate sub certis modo, & forma tunc expressis eisdem perpetuo univrit, annexerit, & incorporaverit, perpetuamque in eadem Ecclesiâ Vicariam cum dote congrua pro uno Vicario perpetuo, qui curam Animarum dd. Parochianorum exerceret, crexerit, & infituerit.

In Ecclesia
Parochiali d.
Monasterii
erexit Vicari-
am perpe-
tuam.

Exemptio
Collegii Ger-
manici.

D. Greg.
XIII. Cardina-
les d. Colle-
gii, perso-
narum, &
bonorum
Protectores
constituit
cum facultatibus, prout
in rub.

§. 1. Et subinde postquam tam rec. me. Julius Papa III. etiam prædecessor noster, quam prædictis Gregorius prædecessor Collegium prædictum, ac illius Scholares, & ministros pro tempore existentes, eorumque bona in d. Urbe, vel extra eam ubicumque locorum consuetudine ab omni jurisdictione & correctione, visitatione, dominio, superioritate, & potestate quorumcumque Judicum, & Officialium in ipsa Urbe, vel alias ubilibet constitutorum prorsus liberos, immunes, & exemptos, ac libera, immunita, & exempta fecerant, & constituerant, necnon eos, & ea sub Beati Petri, & Sedis Apostolicæ protectione susceperant; distulque Gregorius prædecessor nonnullos in humanis agentes ejusdem S. R. E. Cardinales dicti Collegii, ejusque Collegialium, ac personarum, & bonorum quorumcumque Protectores constituerat, & deputaverat, illisque omnes, & singulas causas civiles, & criminales, meras, & mixtas dicti Collegii, illiusque Collegialium, Scholarium, Rectorum, aliorumque Ministrorum, & Officialium pro tempore existentium in rebus, & bonis Collegium supradictum, ac illius res, jura, & actiones, ac bona concernent. tam active, quam passive per seipos, aut alium, seu alios, qui eis viderentur etiam manu regia, ac omni, & quacumque appellatione remota audiendi, cognoscendi, decidendi, sineque debito terminandi, aliaque faciendi, & exequendi liberam facultatem concesserat:

§. 2. Pia me. Clemens Papa VIII. prædecessor noster ad tollendam tunc exortam quandam dubietatem Motu proprio, ac ex certa scientia, atque Apostolicæ potestatis plenitudine statuerit, & ordinaverit, & ita etiam prædictorum prædecessorum mentem, & intentionem fuisse declaraverit, quod præter prædictos Collegii Germanici, & Hungarici hujusmodi Protectores nullus alius Judex quacumque auctoritate, privilegio, & facultate munitus, tam Ecclesiasticus, quam Sæcularis, ac tam Ordinarius, quam Delegatus, tam in dicta Urbe, quam extra eam in causis, & negotiis ad Collegium prædictum, illiusque personas, res, & bona, ac jura quomodolibet ex quovis Capite spectantibus, & pertinentibus, tam præsentibus, quam futuris, sive active, sive passive, tam in prima, quam in secunda, & ulteriori instantia quomodolibet exercere valerit; sed quod omnis jurisdictionis, & superioritatis in omnibus, & singulis causis supradictis, ac quibuscumque aliis civilibus, & criminalibus, meris, & mixtis ipsum Collegium, ac illius Scholares, Ministros, officiales, & personas, eorumque bona, res, & jura quacumque, aut alias quomodolibet concernentibus ad prædictos, & pro tempore existentes

Ampliatio d.
exemptionis
facta per
Clementem
VIII.

eiusdem Collegii Protectores, vel eorum Judicem, seu Judices, deputatum, seu deputatos, vel deputandum, seu deputandos pleno jure, & in quacumque instantia, etiam privative quoad omnes alios quoscumque Judices, etiam quoad illarum finalem, & totalem executionem cum facultate illas omnes quomodolibet coram aliis quibuscumque Judicibus introductas, & pendentes reassumendi, ac illis inhibendi, aliisque facultatibus, clausulis, & decretis in ipsius Clementis prædecessoris literis desuper expeditis latius contentis, & expressis.

§. 3. Ac postmodum accepto per similis rec. Greg. Papam XV. etiam prædecessorem nostrum, quod licet statibus præmissis, omnis jurisdictionis, & superioritatis in singulis causis hujusmodi Protectores prædictis competere nosceretur, ac etiam præfatus Gregorius XIII. prædecessor per alias suas literas spirituales jurisdictionem, & animarum curam, quam Ecclesiæ d. Collegio unitæ habebant, totam ad ipsius Collegii Protectores pertinere, & siquid forte in prædicti Collegii Constitutionibus desiderari usus rerum magis demonstraret, aut obscurum foret, vel ambiguum, id Protectores, & Superiores prædictos re mature deliberata ex communi omnium consensu supplere, & declarare, ac ad alia extendere posse voluisset, & desuper Collegium, illiusque Protectores Collegiales, personæ, & ministri hujusmodi molestari non deberent; nihilominus nonnulli contra mentem, & intentionem prædecessorum prædictorum se se in jurisdictione hujusmodi intromittere præsumebant, & procurabant, ac tunc forte lites desuper introductæ reperiebantur:

§. 4. Ipse Gregorius XV. prædecessor in præmissis omnem dubitandi occasionem tollere volens, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus prævia privilegiorum anteriorum confirmatione, ac quorumcumque litium, & causarum super præmissis, seu eorum aliquo quomodolibet introductarum, ac etiam in Auditoris causarum Palatii Apostolici vel alibi coram quibuscumque Judicibus pendendum avocatione, illarumque suppressione, & extinctione, ac perpetui silentii impositione inter alia statuerit, & ordinaverit, & ita eorumdem prædecessorum, & suæ mentis, & intentionis fuisse, & esse declaraverit, quod præter prædictos, & pro tempore existentes Collegii Germanici, & Hungarici hujusmodi Protectores nullus alius Judex quacumque dignitate, auctoritate, privilegio, & facultate munitus, tam Ecclesiasticus quam Sæcularis, ac tam Ordinarius quam delegatus, tam in dicta Urbe quam extra eam in causis, & negotiis ad præfatum Collegium, illiusque personæ quascumque res, bona & jura ex quovis capite spectantibus, & pertinentibus, tam præsentibus, quam futuris quovis modo se intromittere, vel alias actum aliquem jurisdictionis, tam civilis, quam criminalis, tam circa res, bona, & jura ipsius Collegii, quam illius personas:

§. 5. Necnon Parochiales, ac sine cura Ecclesiæ, seu Cappellas, Cappellanas, & Beneficia quacumque dicto Collegio quomodolibet unita, seu annexa, aut ab eo ratione Monasteriorum, Prioratum, seu Ecclesiarum ipsi incorporatarum quocumque modo dependentia, ac Presbyteros, Vicarios, Cappellanos, & Ministros quomodolibet nuncupatos illis pro tempore etiam in cura, & exercitio Parochialibus, ac divinis deservientes ad nutum Protectorum, vel aliorum Superiorum, aut Collegialium d. Collegii, prævia tamen Ordinarii approbatione, ponendos, & amovendos, ac etiam perpetuos quomodolibet exercere possent, & valerent:

§. 6. Curamque omnium, & singularum Ecclesiarum Parochialium, & Curatarum ad prædictum Collegium quomodolibet spectan-

Privilegia
Collegii Ger-
manici refe-
rentur.

Dubia exor-
ta super hu-
jusmodi Ju-
risdictione.

Gregor. XV.
omnia ante-
dicta Privi-
legia confir-
mavit, & li-
tes super eis
introductas
extinguit.

Aliæ ejus-
dem Pontifi-
cis Declara-
tiones refe-
rentur.

tium ab omnimoda jurisdictione, superioritate, & Dominio quorumcumque Ordinariorum penitus, & omnino (præterquam in casibus a Concilio Tridentino expressis) perpetuo exemit, & liberaverit, ac omnem jurisdictionem, & superioritatem in omnibus, & singulis causis superscriptis, & aliis quibuscumque civilibus, & criminalibus, meris, & mixtis ipsum Collegium, & ejus Scholares, ac Ecclesias eidem Collegio unitas, Ministros, Officiales, & personas, eorumque bona, res, & jura, & Curam animarum, illiusque exercitium, ac Sacramentorum Ecclesiasticorum administrationem, aut alias quomodolibet concernentibus præfatos, & pro tempore existentes ejusdem Collegii Protectores, vel eorum Judicem, seu Judices deputatum, seu deputatos, vel deputandum, seu deputandos pleno jure in quacumque instantia, & private quoad Vicarium Urbis, & quoscumque locorum Ordinarios, & omnes alios quoscumque Judices prædictos etiam quoad illarum totalem, & finalem executionem, cum diversis facultatibus spectare, & pertinere in omnibus, & per omnia perpetuo debere voluerit, seu indulserit, eisque liberam, plenam, amplam, & omnimodam desuper facultatem, & auctoritatem impertitus fuerit:

Clemens IX. omnia supradicta Privilegia pariter motu proprio confirmavit.

§. 7. Licet quoque similis me. Clemens Papa Nonus pariter prædecessor Noster omnia, & singula privilegia, facultates, jurisdictiones, superioritates, prærogativas, gratias, & indulta memorato Collegio, ejusque personis, rebus, & bonis, ac S. R. E. prædictæ Cardinalibus ejusdem Collegii Protectoribus, ac alias quomodolibet a præfatis Julio III., Gregorio XIII., Clemente VIII., & Gregorio XV. prædecessoribus per eorum literas super præmissis emanatas respective concessa, & attributa, & confirmata, & approbata, dictasque literas cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis, ac inde legitime secutis, & secutaris quibuscumque motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus perpetuo approbaverit, & confirmaverit, & memoratos Cardinales dicti Collegii Protectores tunc, & pro tempore quodcumque existentes omnem superioritatem, omnemque jurisdictionem eis, sicut præmittitur concessam, & attributam in quibusvis causis, litibus, & controversiis tam civilibus, quam criminalibus, meris, & mixtis, etiam private quoad omnes, & singulos Judices supradictos, & alias in omnibus, & per omnia, prout in literis d. Gregor. XV. prædecessoris expressum est, circa Ecclesias, & Monasteria, & signanter circa supradictum S. Petri Laudi veteris Lauden. Dioc. eorumque Ecclesias, Cappellas, Cappellanas, & Beneficia, ac membra, expendentia, bona, prædia, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque dicto Collegio dudum Apostolica auctoritate perpetuo unita, annexa, & incorporata, & ab eo quomodolibet expendentia, ac in alia quæcumque Monasteria, Prioratus, & Ecclesias, & Beneficia, quæ eidem Collegio pari auctoritate in futurum quodcumque uniri, annecti, & incorporari contingeret, eorumque respective personas, Presbyteros, Cappellanos, Vicarios, & Ministros quoscumque libere, ac sine ullo proflus impedimento exercere, cæteraque omnia eis per præfatas literas quovis modo concessa facere, & exequi posse, ac debere motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus decreverit, & declaraverit:

Alia declaratio præd. Pontificis.

Summus Pontifex omnia suprad. Privilegia

§. 8. Ac demum Nos motu similiter proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præfata omnia, & singula privilegia, facultates, Jurisdictiones, superioritates, prærogativas, gratias, & indulta prædicto Collegio

ejusque personis, rebus, & bonis, ac Cardinalibus illius Protectoribus, & alias quomodolibet concessa, & attributa, & confirmata, & approbata pariformiter cum omnibus inde legitime secutis, & secutaris approbaverimus, & confirmaverimus, ac innovaverimus, rataque, & grata habuerimus, ac illis omnibus, & singulis perpetuæ, atque irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, patrocinium, & præsidium adjecerimus, & alias prout in Nostris desuper in simili forma Brevis die 3. Novembris proxime præteriti, ac singulis prædecessorum prædictorum super præmissis respective expeditis literis, quarum omnium, & singularum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

pariter motu proprio confirmavit, & approbavit.

§. 9. Nihilominus Venerabilis Frater Bartholomæus Episcopus Lauden. non attentis, nec ea qua decet reverentia servatis privilegiis, & facultatibus hujusmodi eidem Cardinalibus Protectoribus per præfatos Romanos Pontifices Nostris, ut præfertur, concessis, & per Nos confirmatis, & innovatis, ipsorum Cardinalium Protectorum, ac Judicum ab eis deputatorum jurisdictionem perturbare, ac Vicarii, & Cappellanorum ad exercendam in supradicta Parochiali Ecclesia S. Petri Laudi veteris animarum curam, necnon concionatoris ad prædicandum ibidem Verbum Dei deputationem ad se spectare prætendit, ac concionatori per eodem Cardinales Protectores, seu eorum jussu, vel auctoritate deputato benedictionem concedere recusavit, itaut anno proxime præterito millesimo sexcentesimo septuagesimo quarto ad Ven. Fratrem Archiepisc. Mediolan. Metropolitanum recursum haberi oportuerit, qui benedictionem concionatori sic deputato concessit, & ipse concionator subinde Sac. Conciones in eadem Ecclesia habuit.

Attentata Episcopi Lauden.

Concionatori ibidem deputato ad prædicandum ad d. Cardinalibus Protectoribus benedictionem concedere recusavit.

Pro hujusmodi effectu mittitur ad Archiepiscopum Mediolanen.

Novum attentatum præd. Episcopi.

§. 10. Quinimo idem Bartholomæus Episc. dilectum Filium Jo. Baptistam Manuardum Ecclesie S. Petri eidem Collegio unitæ Cappellanum, qui dum Procurator dicti Collegii literas Nostras prædictas super confirmatione, ac innovatione privilegiorum hujusmodi emanatas, necnon literas deputationis de persona dilecti Filii Caroli Francisci Cevæ Canonici Ecclesie Mediolan. in Judicem Monasterii, ac Parochialis Ecclesie hujusmodi, eisque annexorum a prædictis Cardinalibus Protectoribus factæ in actis ejus Curie Episcopalis Lauden. insinuabat præsens aderat, sub certis prætextibus capi, ac maletractari, & in carcerem detruendi curavit, & subinde visitationem dictæ Ecclesie Parochialis, ejusque Cappellarum, seu Oratoriorum ab illa dependentium, seu intra illius fines consistentium, ac personarum illis intervenientium, quam dilectus Filius Carolus Franciscus Cevæ Judex ab eisdem Cardinalibus deputatus illorum jussu obibat per suos Ministros turbare;

Aliud simile attentatum.

§. 11. Ac ipse postmodum assumpta militari manu, & velut insultandus eandem Parochialem Ecclesiam, illiusque Presbyteros, seu Cappellanos, & personas modis incongruis visitare, eisque terrorem incutere, & qui ad ejus mandatum se se ejus violentiis non sistentibus a divinis suspendere, seu ut se sistentibus sub poena suspensionis a divinis hujusmodi mandare, ac interdictionem, quod dictus Carolus Franciscus Judex a prædictis Cardinalibus Protectoribus deputatus propter excessus a Confratribus cujusdam Confraternitatis intra limites prædictæ Parochialis Ecclesie erectæ commissos canonicè tulerat, violare, seu violari curare, alioque excessus committere præsumpsit, in gravissimum Collegii prædicti detrimentum, ac jurisdictionis, & potestatis dictis Cardinalibus Pro-

Aliud simile attentatum.

Interdicti violatio.

rectoribus

teftoribus ab Apostolica Sede attributa vilipendium, contemptum, necnon in libertatis, & immunitatis Ecclesie damnum, præjudicium, & gravamen:

§. 12. Nobis propterea dd. Cardinales Protectores humiliter supplicarunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ne interea dum super præmissis, & illorum occasione inter præfatos Cardinales Protectores ex una, ac dictum Bartholomæum Episcopum ex altera partibus disceptatur, alia, & forsitan graviora nascantur incommoda, ex commissi Nobis divinitus pastoralis officii debito providere cupientes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac præfatis, aliisque justis, & rationabilibus ex causis nobis notis adducti, & controversiarum hujusmodi, litumque desuper forsitan exortarum, & pendendum statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicium, & colligantium, aliave quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis habentes, ut pendentibus controversiis, seu litibus hujusmodi, & interim ad Nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum pro parte eorumdem modernorum, & pro tempore existentium dicti Collegii Protectorum, ac Vicariorum, seu Provicariorum, aliorumque Presbyterorum, seu Cappellanorum, & Ministrorum quorumcumque ad curam animarum, ac Divina Officia in suprascripta Ecclesia Parochiali, illique annexis, ac intra illius fines consistentibus, & a prædicto Monasterio quomodolibet dependentibus Ecclesiis, seu Cappellis, & Oratoriis, aliisque locis piis quibuscumque exercenda, & obeunda respective, necnon Concionatorum ad verbum Dei inibi prædicandum per eisdem Cardinales deputatorum, & deputandorum pro ipsorum Vicariorum, seu Provicariorum aliorumque Presbyterorum, seu Cappellanorum, & Ministrorum approbatione, pastoralique benedictione per Concionatores hujusmodi obtinenda, ac pro aliis, si quæ sint pro quibus ad memoratum Bartholomæum Episcopum Lauden. etiam tamquam Apostolicæ Sedis Delegatum, ac etiam juxta prædictorum privilegiorum, & literarum Apostolicarum tenorem, & dispositionem recurrendum esset, non ad dictum Bartholomæum, seu pro tempore existentem Episcopum Lauden. sed ad Venerabilem Fratrem modernum, & pro tempore existentem Archiepiscopum Mediolanensem Metropolitanum recurri libere, & licite possit, & debeat.

§. 13. Itaut idem Archiepiscopus Vicarios, seu Provicarios, aliosque Presbyteros, seu Cappellanos, & Ministros hujusmodi approbare, pastorem Concionatoribus prædictis benedictionem impertiri, aliave præmissa facere, & exequi valeat in omnibus & per omnia, perinde ac si loci Ordinarius existeret, auctoritate Apostolica tenore præsentium, sine ullo tamen partium præfatarum, aut alterius earum præjudicio, concedimus, & indulgemus. Nos enim eidem moderno, & pro tempore existentem Archiepiscopo præmissa omnia, & singula faciendi, & exequendi, ac etiam præfatos Presbyteros, seu Cappellanos, aliosque Clericos dictæ Parochiali Ecclesie, aliisque Ecclesiis, Cappellis, & Oratoriis a dicto Monasterio dependentibus inservientis a prædictæ suspensionis, aliisque censuris, & penis Ecclesiasticis in eos a dicto Bartholomæo Episcopo propter præmissa, seu illorum occasione quomodolibet latis, seu comminatis, quatenus opus sit absolvendi, & totaliter liberandi, ac eis desuper opportune dispensandi, ceteraque in præmissis, & circa ea quomodolibet necessaria, & opportuna faciendi,

dicendi, gerendi, & exercendi, ac executioni mandari curandi, quamcumque necessariam, & opportunam facultatem durante beneplacito hujusmodi dumtaxat duraturam eadem auctoritate harum serie concedimus, & impertimur.

§. 14. Districte propterea inhibentes tam dicto Bartholomæo, & pro tempore existenti Episcopo Lauden. sub interdicti ingressus Ecclesie, quam ejus Vicariis, Procuratoribus, Fiscalibus, Actuariis, Notariis, Bariscellis, aliisque ejus Curie Episcopalis Ministris, & Officialibus quibuscumque nunc, & pro tempore existentibus sub excommunicationis lætæ sententiæ ipso facto absque alia declaratione incurren., & indignationis Nostræ, aliisque Nostræ, & pro tempore existen. Rom. Pontific. arbitrio imponendis penis ne d. beneplacito durante se se in visitatione, correctione, jurisdictione, cura, & gubernio, superioritate, aliave quacumque, tam ordinaria, quam delegata potestate, & auctoritate super præfatum Ecclesiam S. Petri Laudi veteris, aliasque Ecclesias, seu Cappellas a præfato Monasterio quomodolibet dependentes, ac Oratoria intra fines ejusdem Parochialis Ecclesie, & Monasterii hujusmodi existentia, & Confraternitates laicorum in eis erectas, aut electione, deputatione, examine, approbatione Vicariorum, seu Provicariorum, aliorumque Presbyterorum, seu Cappellanorum, aut Clericorum, aliorumque Ministrorum, & Concionatorum ibidem nunc, & pro tempore curam animarum ad Divina Officia, aliisque functiones Ecclesiasticas, & Verbi Dei prædicationem respective obeuntium, seu exercentium, ipsorumque Concionatorum benedictione, aliisque quibuscumque actibus jurisdictionalibus se se ullo modo ingerere, aut jurisdictionem quamcumque, seu auctoritatem, & potestatem etiam delegatam ibidem, seu contra personas prædictas exercere, ullumve actum jurisdictionalem facere, aut Vicarios, seu Provicarios, Presbyteros, Cappellanos, Concionatores, aliosque Ministros Collegii prædicti quovis quæsito colore, prætextu, vel ingenio, directe, vel indirecte, seu alias quomodolibet molestare, perturbare, vel inquietare audeant quovis modo, seu præsumant.

§. 15. Ac decernentes easdem præsentibus literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod Bartholomæus Episcopus, & alii præfati, seu alii quicumque in præmissis, seu eorum aliquid jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas præsentibus emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, aut justificatæ fuerint, vel ex alia quacumque etiam quantavis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vicio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliave quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, & incogitato, ac incogitabili, individuamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, modificari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, aut adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, etiam motu proprio, & de Apostolica potestatis plenitudine concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo minime posse, sed ipsas præsentibus literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit

Prohibitio facta Episcopo Lauden.

Præsentium literarum observantiam demandat, ac supplet omnes quoscumque defectus.

Preces Cardinalium Protectorum.

Provisio capta per Papam ad suum, & S. Sedis beneplacitum durante hac controversia.

Committit Archiepiscopus Mediolanensem omnia gerere, quæ possent ibidem Episcopi Lauden.

Decretum irritans.

Quibuscumque contrariis amplissime derogat.

Dat. 9. April. 1675. An. 5.

LXXXV.

Edit. An. D. 1675.

Exordium.

in futurum plenissime suffragari, ac ab eis respective in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcusse observari, & adimpleri.

§. 16. Sicque, & non aliter in præmissis censeri, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 17. Non obstantibus quarumcumque litium pendentia, aliisque præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, ac Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibus vis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stylis, & usibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis etiam Ecclesiæ Laudæ, ejusque Præfultibus, & aliis personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, & infolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales eidem importantes mentio, seu quavis expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 9. Aprilis 1675. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Exemptio Antonii Vieyra Lusitani Presbyteri Regularis Societatis Jesu ad ejus vitam a quacumque Jurisdictione Tribunalis S. Officii Portugalliæ, ac immediate subiecto Congregationi S. Officii de Urbe in quibusdam causis ad d. Tribunal spectantibus, quæ con. d. Vieyra ex quacumque causa moveri possent in d. Tribunali S. Officii Portugalliæ.

Dilecto Filio Antonio Vieyra Lusitano Presbytero Regulari Societatis JESU,

CLEMENS PAPA X.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Religionis zelus, sacrarum literarum scientia, vitæ, & morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita Nos adducunt, ut quieti tuæ benigne consultum velimus. Cum itaque (sicut accepimus) Tu, qui Presbyter Regularis Societatis Jesu existis, ac in alma Urbe nostrâ

de præsentis degis, ejusdem Urbis aerem temperamento tuo contrarium experiaris; ac proinde jam gravis annis, & nonnullis corporis infirmitatibus obnoxius, pericula valetudini tuæ imminetia præveniendi gratia in Lusitaniam Patriam tuam prope diem, benedicente Deo, reverti intendas:

§. 1. Hinc est, quod Nos justis de causis animi Nostrum moventibus religiosa tranquillitati, atque securitati tuæ, quantum Nobis ex alto conceditur, providere cupientes, teque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Te a quacumque Jurisdictione, potestate, & auctoritate Venerabilis Fratris Petri Archiepiscopi Sinden. Generalis, ac dilectorum Filiorum reliquorum Inquisitorum adversus hæreticam, & apostaticam a Christiana Religione, fideque Catholica pravitatem in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis auctoritate Apostolica deputatorum nunc, & pro tempore existentium, illorumque respective Vicariorum, Commissariorum, Assessorum, cæterorumque Officialium, & Ministrorum quorumcumque, itaut illis tam conjunctim, quam divisim, eorumque quilibet ex quacumque causa, etiam specifica, & individua mentione digna, ac de necessitate specialiter exprimenda, tam de præterito, quam de præterito, vel de futuro nullam in se jurisdictionem, potestatem, vel auctoritatem exercere, nullumque actum jurisdictionalem, sive judicalem, sive extrajudicalem contra Te facere, decernere, mandare, vel exequi; neque Te quovis quæsito colore, prætextu, ingenio, causa, vel occasione, directe, vel indirecte, aut alias quomodolibet molestare, perturbare, vel inquietare possint, tenore præsentium ad tui vitam plenarie eximimus, & totaliter liberamus, ac exemptum, & liberum esse, & fore decernimus, & declaramus.

§. 2. Teque in omnibus, & quibuscumque Causis ad Tribunal S. Officii Inquisitionis hæreticæ, & apostaticæ pravitatis quomodolibet spectantibus, quæ contra te ex quacumque ratione, seu causa, etiam, ut præfertur de necessitate specificæ, & in individuo exprimenda tam de præterito, quam de præterito, & de futuro seu alias quomodolibet moveri, seu intentari possent, ac etiam forsan in Tribunali S. Officii Inquisitionis dd. Regnorum jam motis, & intentatis immediatæ jurisdictioni, potestati, & auctoritati Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana generalium Inquisitorum adversus hæreticam, & apostaticam pravitatem hujusmodi ab hac Sancta Sede specialiter deputatorum, coram qua dumtaxat in omnibus, & singulis Causis prædictis, tenearis de Justitia respondere, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus itidem ad tui vitam harum serie subijcimus, & supponimus, ac subiectum, & suppositum esse, & fore decernimus similiter, & declaramus.

§. 3. Decernentes pariter easdem præsentis Literas, & in eis contenta quacumque, etiam ex eo, quod Generalis, & alii Inquisitores, cæterique præfati, & alii quicumque, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni, in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, vel auditi, neque Causæ propter quas præsentem emana-

Abolutio a Censuris.

Exemptio Antonii Vieyra Societatis Jesu a Jurisdictione Inquisitionis Regni Portugal. & Algarb.

Eum subiecit supremæ, & Generali Inquisitioni Urbis.

Supplet omnes defectus.

verint adducta, specificata, verificata vel justificata fuerint, aut ex alia quacumque etiam quantumvis legitima, juridica, pia, & privilegiata causa, colore, pretextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, individuumque expressionem requirente, ac incogitato, & incogitabili defectu notari, impugnari, modificari, limitari, infringi, detrectari, vel invalidari, ad terminos juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari, vel intentari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concessio, vel emanato quoniam in iudicio, seu extra illud uti, seu se juvare nullo modo posse, sed ipsas praesentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac tibi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter, & inconvulso observari.

§. 4. Sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. praefatae Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicae Sedis Nuncios, necnon Generalem, caeterosque Inquisitores praefatos, & alios quoslibet quacumque praeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari: & definiti debere: ac irritum, & inane, si secus a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus praemissis, ac quatenus opus sit nostrae, & Cancellariae Apostolicae Regulae de iure quaesito non tollendo, aliisque Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis etiam in favorem S. Officii Regnorum praefatorum, illiusque Inquisitionum, etiam generalium, & Officialium, & Ministrorum quorumlibet per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac nos, & Sedem praefatam sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, & quantiscumque vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, atque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac plenissime derogatum esse

volumus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Aprilis 1675. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Siusius.

Registrata in Secretaria in lib. 5. Brevium diversor. fol. 343.

Alia absolutio Joannis Baptistae Sauvage, & Francisci Perinet Canonorum Ecclesiae Bisuntin., a censuris, & poenis quibus propter temerariam electionem Decani dictae Ecclesiae ab Alexandro VII. innodati, & de ejus ordine, & mandato denunciati fuerant.

Seriem hujusmodi Censurarum, & poenarum, necnon causas, ob quas latae fuerunt, videas in Constitutione hujus Pontificis incipien. Alias postquam.

VEN. FRATRI PETRO ARCHIEPISCO BISUNTIN.

CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Cum Nos per quasdam Nostras in simili forma Brevis die 16. Novembris proxime praeteriti expeditas literas Tibi dederimus in mandatis, ut quatuor ibidem nominatos Canonicos istius Metropolitanae Ecclesiae Bisuntin., qui una cum aliis ejusdem Ecclesiae Canonicis dudum Decanatus Dignitate prima post Pontificalem in Ecclesia hujusmodi per promotionem bon. mem. Joannis Jacobi Fauche de Dompriel ad dictam Ecclesiam Bisuntin. Pastoris solatio tunc destitutam a fel. rec. Alexandro PP. VII. praedecessore Nostro factam vacante, & per eundem Alexandrum praedecessorem suae dispositioni specialiter reservata, contra ipsius Alexandri praedecessoris mandata eis intimata Guilelmum Humbertum a Praecipiano in Decanum ejusdem Ecclesiae nulliter, ac temerarie eligere, & illum in possessionem Decanatus hujusmodi intrudere, aliosque excessus committere ausi fuerant, eaque de causa ab ipso Alexandro praedecessore per quasdam suas pariter in forma Brevis literas diversis censuris, & poenis Ecclesiasticis innodati, dictique Alexandri Praedecessoris jussu publice denunciati, nec unquam a censuris, & poenis hujusmodi canonice absoluti, sed illis adhuc illaqueati reperiebantur, attenda eorum persistencia de dicta electione sic per eos temerarie facta, quam uti a Sede Apostolica damnatam damnaverant, & damnabant, & quantum in ipsis erat retractaverant, & retractabant cum juramento, quod dictum Guilelmum Humbertum in legitimum Decanum nunquam agnitori, sed pro tali dilectum filium Joannem de Watteville a Sede Apostolica de dicto Decanatu legitime provisum habituri essent, a censuris, & poenis hujusmodi auctoritate nostra Apostolica sub certis modo, & forma tunc expressis absolveres, & cum eis opportune dispensares, & alias prout in eisdem nostris literis, quarum, ac praefatarum Alexandri praedecessoris literarum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

§. 1. Et sicut pro parte Joannis Baptistae Sauvage, & Francisci Perinet Canonorum ejusdem Ecclesiae Bisuntin. Nobis nuper expositum fuit, ipsi quoque de praefatis excessibus plurimum dolentes, ac sincero corde, & reverenti gratiam hujus S. Sedis humiliter implorantes, parati sunt coram Te confiteri, & declarare, se ex animo

Dat. 17. Apr. 1675. An. 5.

LXXXIV.

Edita An. D. 1675.

Exordium.

Preces.

Decretum irritans.

Contrariis amplissime derogat.

poenitere dicta electionis ab ipsis facta die 23. Augusti 1661. de Persona prefati Guillelmi Humberti a Praecipiano in Decanum dictae Metropolitanae Ecclesiae Bisuntin., eamque electionem, uti a Sede Apostolica damnata, damnare, & reprobare, ac quantum in ipsis est illam, omniaque contra Sedis Apostolicae iussa inde secuta retractare, ac polliceri, & jurare, se eundem Guillelmum Humbertum nunquam agituros in legitimum Decanum, sed pro tali habituros memoratum Joannem de Watteville a Sede Apostolica legitime provisum de dicto Decanatu, ac proinde sibi pariter de absolutionis beneficio, & dispensationis gratia, in praemissis a Nobis provideri summopere desiderent:

Benignitas Sedis Apostolice.

§. 2. Nos qui illius vices gerimus in terris, cuius proprium est misereri semper, & parcere, attendentes, quod dictae Sedis Apostolicae copiosa benignitas filiis post excessum ad matris charitatem cum humilitate recurrentibus gremium minime claudere, sed eos obvisis ulnis amplecti consuevit, ac proinde eisdem exponentes specialis favore gratia prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliique Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a iure, vel ab homine quavis, praeterquam praemissorum occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praemissorum dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Fraternalitati tuae per praesentes committimus, & mandamus, ut confitto Tibi de narratis, eisdem Joannem Baptistam Sauvage, & Franciscum Perinet, si hoc a Te humiliter petierint, imposita eorum singulis pro praemissis arbitrio tuo aliqua poenitentia salutari, ac facta prius per eos coram Te declaratione poenitentiae de dicta electione per eos, ut praefertur facta, ipsaque electione cum omnibus inde contra dictae Sedis Apostolicae iussa secutis damnata, reprobata, & quantum in ipsis fuerit retractata; necnon praestito per eos in manibus tuis juramento, quod praefatum Guillelmum Humbertum a Praecipiano in Decanum dictae Ecclesiae Bisuntin. nunquam agnitori, sed dictum Joannem de Watteville pro legitimo Decano ejusdem Ecclesiae agnitori sint, confecto- que super his publico Instrumento, quod tuo sigillo clausum, & obsignatum ad Nos, & hanc S. Sedem quam primum transmitti debeat; ab excommunicatione, ac suspensione, ab executione Sanctorum Ordinum, & ab exercitio quorumcumque Officiorum, ac privatione vocis activae, & passivae, & omnium fructuum eorum Praebendarum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum, ac quotidianarum etiam distributionum, aliisque sententiis, censuris, & poenis Ecclesiasticis, quas propter praemissa quomodolibet incurrerunt, auctoritate nostra Apostolica arbitrio pariter tuo in utroque foro absolvas, & totaliter liberes, dictasque poenas, necnon fructus, & distributiones huiusmodi per eos propter eadem praemissa forsan indebite perceptos, ita tamen ut fructus quidem, qui juxta praefatarum Alexandri praedecessoris literarum dispositionem in pauperum elemosynas distributi, & erogati fuerint, distributiones vero, quae ceteris Ecclesiae deservientibus acceperint, & inter eos etiam distributae reperientur, repetere nullo modo possint, eis, & eorum cuilibet dicta auctoritate gratiose remittas, & condones.

Absolutio a Censuris ad effectum praemissorum dumtaxat consequendum.

Committit Archiepiscopo Bisuntino eorum absolutionem, & sub qua forma.

Condonatio fructuum, & distributionum, prout in rubrica.

Dispensatio super irregularitate hac occasione contracta.

§. 3. Ac cum eis, & eorum quolibet super irregularitate per eos qui a censuris huiusmodi propter praemissa innodati, Sacrosanctum Missae Sacrificium, & alia divina Officia celebraverunt,

& alias in Ordinibus suis ministrarunt, quomodolibet contracta, itaut illa, & iisdem praemissis non obstant., dummodo nullum aliud canonicum eis obster impedimentum, clericali characteri, quo alias rite insigniti fuerunt, illiusque privilegii, ac susceptis per eos pariter alias rite minoribus, & sacris, etiam Presbyteratus Ordinis uti, & quatenus illos nondum susceperint, ad illos, si ad id idonei reperiantur, servatis alias servandis, promoveri, & promoti in illis, etiam in Altaris ministerio ministrare libere, & licite possint, & valeant respective, ac ad alium quemcumque effectum, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignum, auctoritate, & arbitrio praefatis dispenses, omnemque inhabilitatis, & aliam quamcumque maculam, sive notam contra eos ex praemissis quomodolibet insurgentem, seu resultantem ab eis, eorumque quolibet penitus, & omnino abstergas, & aboleas: Nos enim quamcumque necessariam, & opportunam ad praemissa facultatem Tibi harum serie eadem auctoritate tribuimus, & impertimur.

§. 4. Non obstantibus praemissis, necnon omnibus, & singulis illis, quae in praefatis Alexandri Praedecessoris, & Nostri respective concessa sunt non obstar, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Ceterum non intendimus per praesentes literas cuiquam eorum, qui a praefatis Joanne Baptista, & Francisco Canonicis earumdem praesentium vigore absolvendis, seu eorum aliquo ex causa, seu electionis supradictae, seu eorum quae inde secuta sunt, aut emeruerint, aliquo damno, vel detrimento affecti fuerint, ullum, etiam minimum, praedictum inferre, aut inde quoquomodo inferri posse, sed unicumque jura sua salva, & illata remanere declaramus.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. April. 1675. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Registr. in Secr. Brev. in lib. 5. diver. fol. 267.

Confirmatio Decreti Congregationis SS. Rituum ne liceat Fratibus Trinitariis Redemptionis Captivorum habere Imagines cum eorum habitu depictas, vel sculptas B. Petri Paschasi Martyris Ordinis B. Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper ad instantiam dilecti filii Mathiae de Cordona Vicarii, & Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Beatae Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus praeposita decretum edidit tenoris, qui sequitur, videlicet: Valentina Censurarum, & picturarum pro parte, & ad instantiam Patris Magistri Fratris Mathiae de Cordona Vicarii, & Procuratoris Generalis Ordinis Beatae Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum, tam nomine proprio, quam suae Religionis instatum fuit apud Sac. Rituum Congregationem pro relaxatione Censurarum contra Patres Conventus Ordinis Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum Civitatis Valentiae, eo quod habuerunt recursum ad Iudices laicos Tribunalis Valentiae, & ab eo inhibitionem extorserunt contra praedictos Patres de Mercede ad impediendum ne isti uterentur decretis ejusdem Sacrae Congregationis, & Brevibus Aposto-

Ab eis omnem inhabilitatis, & aliam quamcumque maculam abstergat.

Per praesentes literas non intendit praedictare eis, qui a Canonicis absolvendis aliquo damno affecti fuerunt.

Dat. 19. April. 1675. An. 5.

LXXXV.

Exordium ab instantia Frat. B. Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum.

licis pro celebratione diei Festi Beati Petri Paschafii Martyris olim Episcopi Giennen., & Religiosi Professi Ordinis de Mercede depicti, & sculpti a prefatis Fratribus Trinitariis in eorum habitu.

Contraria instantia Fratr. Trinitariorum.

§. 1. Et viceversa supplicantibus Patribus Trinitariis prefatis (absolutis prius a censuris & penis Ecclesiasticis quibuscumque propter recursum habitos ad Iudices laicos) pro concessione literarum Remissorialium, & Compulsorialium ad effectum ser. ser. examinandi Testes, & compulsi scripturas, tam respectu possessorii, quam petitorii, & probandi Beatum Petrum Paschafium predictum fuisse filium Religionis Trinitariae, & alias latius, prout ex rationibus tam in facto, quam in Jure ab utraque parte hinc inde plene informante allegatis deductis, atque discussis proponente Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinali Portocarrero:

Decretum Congregationis SS. Rituum.

§. 2. Et eadem Sacra Congregatio inhærendo decretis alias in causa predicti Beati editis tertia Septembr. 1661., & trigesima Maji 1670. censuit literas Remissoriales non esse concedendas, & picturas dicti Beati Petri Paschafii depictas, & sculptas a predictis Fratribus Trinitariorum in horum habitu esse delendas, & ita declaravit, atque decrevit die trigesima Martii 1675. V. Episcopus Portuen. Cardinalis Carpinus loco ✠ Sigilli.

Preces Procuratoris Generalis Ordinis B. Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum.

§. 3. Cum autem sicut dictus Mathias Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolica nostrae confirmationis patrocinio communiti summopere desideret: Nos ipsius Mathiae Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequent. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum praesertim auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus salva tamen semper in praemissis auctoritate praefatae Congregationis Cardinalium.

Absolutio a Censuris.

Confirmatio Apost. supra dicti Decreti salva tamen auctoritate ejusdem S. Congregationis.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes easdem praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari. Sicque in praemissis per quoscumque Iudices Ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarium derogatio.

Transumptio fides.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earundem praesentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitae, vel ostensa.

Dat. 20. Apr. 1675. An. 5.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Aprilis 1675. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slufius.

Statutum; ut in Congregatione Cassinen. Monachorum Ordinis S. Benedicti omnino serventur Constitutiones, & literae Apostolicae circa promotiones ad Abbatias titulares, ac Decanatus gradum; necnon Decanorum numerum, & promovendorum qualitates de cetero exacte, & inviolabiliter observari debere; nec expectativas ad Prioratus, & Abbatias aliasque dignitates, vel gradus dictae Congregationis primo vacaturos cuiquam posthac nullo modo concedi posse.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

IN supremo militantis Ecclesiae folio meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinae Clementiae abundantiam constituti, ad ea peculiares vigilantiae Nostrae curas propensis studiis convertimus, per quae prospero, felicique religiosarum Congregationum; earum praecipue, quae priscae Disciplinae Monasticae splendore conspicuae, multiplicibus in Ecclesiam Dei meritis fulgere noscuntur, regimini, atque progressui consulitur; ut radicitus evulsis, quos insana honorum cupiditas invenit; abusibus, Congregationes ipsae laudabilibus suis institutis firmiter insistentes, illibatam antiquae observantiae gloriam servant, & bono Christi odore de bona conversatione flagrantes, laetis in dies Domino benedicente proficiant incrementis.

Exordium.

§. 1. Cum itaque (sicut accepimus) licet per Constitutiones Congregationis Cassinen. Monachorum Ordinis S. Benedicti Apostolica auctoritate confirmatas caveatur expresse, ne quis eligi possit in Abbatem cum solo titulo, nisi prius fuerit Abbas cum regimine, vel saltem Prior Clausuralis, qui per expletum quinquennium in Prioratus regimine se laudabiliter gesserit, & per quosdam fel. recor. Pauli Papae V. Praedecessoris Nostri literas die 14. Septembris 1620. expeditas praescriptus fuerit Decanorum ejusdem Congregationis numerus, ut scilicet pro quinque Monachis professis unus Decanus, computatis Cellariis, ac Novitorum Magistris, Confessariis Monialium, ac Doctoribus, aliisque Officialibus assignaretur, itaut ipsi Decani numerum trecentorum non excederent, ac per easdem Constitutiones expresse quoque prohibitum reperitur, ne ullus Monachorum possit ad Decanatum (qui primus est superioris gradus) promoveri, nisi decimum sextum annum in Congregatione praefata compleverit, neque in Decanos hujusmodi eligi, seu assumi possint, de quorum doctrinae sufficientia, & vitae merito non constet per Testimonium a Visitatoribus medio eorum juramento coram Diffinitoribus in Capitulo Generali ferendum, praviis quoque literarum scientiam in actu Visitationis diligenter examine, & quoad morum probitatem exacta inquisitione prout statuitur in literis rec. mem. Clementis Papae VIII. Praedecessoris pariter Nostri die 6. Mart. MDXCIII. & dicti Pauli praedecessoris die xxi. Martii 1608. respective in simili forma Brevis emanatis, ac pravia etiam attestatione de hujusmodi vitae integritate, & sufficientia per Praelatum, qui pro tempore praerit Monasterio professionis promovendi, in Diffinitorio cum juramento facienda.

Constitutiones Cassinenses quoad Electiones Abbatum Titularium.

Paul. V. praescripsit numerum Decanorum in d. Congreg. Cassinen.

Per dd. Constitutiones, & literas Apost. Clem. VIII. & Pauli V. in praefata Congreg. qui possint eligi, vel assumi in Decanos.

§. 2. Nihilominus nonnulli ejusdem Congregationis Monachi propriae professionis, quae eos in humilitatis spiritu continere deberet, immemores, ac censuras, & penas per quandam Constitutionem Apostolicam, qua dictae Congregationis Monachis ambitus districte prohibetur, inflicta, damnabiliter incurere minime

Ambitus Monachis d. Congregationis districte prohibetur.

Abusus, qui interim irreperunt.

formidantes, emendicatis per importunas preces Principum Sæcularium, ac etiam Prælatorum Ecclesiasticorum favoribus, atque intercessionibus, Abbatia titularis honorem, & gradum Decanatus hujusmodi a Capitulis Generalibus, & dictis Congregationis præfatæ contra Constitutionum, & literarum Apostolicarum prædictarum dispositionem, quasi violenter extorquere satagunt, multique iisdem mediis etiam expectativas ad gradus, & dignitates primo vacaturas itaut eis interim currat tempus requisitum a Constitutionibus ad consecutionem Prioratus, ac Abbatia respectivæ, necnon decreta connumerationis inter Priores regiminis cum simili clausula, quod eis currat tempus ad Abbatiam, reportare procurent; Unde justitiæ distributivæ ordo pervertitur, cum gravi Monachorum religiosi meritis conspicuorum, detrimento, & Congregatio magnopere perturbatur, perniciosisque abusus, & corruptelis hujusmodi, nisi mature recidantur, in maximum relaxationis malum prolabi possent.

Pontifex motu proprio statuit dd. Constitutiones, & literas Apostolicas esse inviolabiliter observandas.

Tollit expectativas.

Prohibet dd. Constitutionibus, & literis Ap. contravenire etiam cum reservatione Apostolici Beneplaciti sub certis poenis.

Mandat præsentium literarum observantiam non obstantem defectu.

§. 3. Hinc est quod Nos pro commissa Nobis divinitus Pastoralis Officii cura abusus prædictos penitus, & omnino evellere, illis ansam in futurum præcidere, ac ejusdem Congregationis tranquillitati, quantum Nobis ex alto conceditur consulere, monasticamque observantiam, & in distribuendis secundum cuiusque merita honorum præmiis, Justitiæ normam in ea stabilire, atque solidare cupientes, necnon præfatarum Constitutionum, & literarum Apostolicarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prænaratas Constitutiones, & literas Apostolicas circa electiones, & promotiones ad Abbatia titularis honorem, ac Decanatus gradum, necnon Decanorum numerum, & promovendorum qualitates, de cetero exacte, ac præcise, & inviolabiliter observari debere, nec expectativas ad Prioratus, & Abbatias, aliasque dignitates, vel gradus dictæ Congregationis primo vacaturas, seu vacaturas cuiquam posthac ullo modo concedi posse, tenore præsentium perpetuo statuumus & ordinamus, ac decernimus & declaramus.

§. 4. Districte prohibentes tam cuicumque Capitulo Generali, vel Dietæ, quam quibuslibet Abbatibus, & Superioribus Congregationis præfatæ etiam specifica, & individua mentione dignis, sub privationis vocis activæ, & passivæ, ac dignitatis Abbatialis ipso facto absque alia declaratione incurrendæ, aliisque Nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio imponendis poenis ne Constitutionibus, aut literis Apostolicis præfatis, vel præsentibus literis sub quovis colore, vel prætextu, directe, vel indirecte, aut alias quomodolibet, etiam si desuper Nostrium, vel hujus Sanctæ Sedis beneplacitum reservaretur, contravenire audeant, seu præsumant.

§. 5. Ac decernentes easdem præsentibus literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cuiusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentibus emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, vel justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque etiam quantumvis legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet,

etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, aut in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, vel adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter, & inconcussè observari, neque ipsis præsentibus per quascumque clausulas generales, nisi toto tenore inserto, & contentientibus Superioribus dictæ Congregationis Cassinen. derogari posse.

§. 6. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegates etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, aliisque quoslibet quacumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, sive quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Aprilis 1675. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. Brevium Mensis Aprilis part. utraque fol. 785.

Prohibitio ne Fratres Laici, seu Conversi Ordinis Eremitarum S. Augustini transeant ad Statum Clericalem, seu ad Ordines promoveantur etiam vigore Indulorum Apostolicorum, nisi petita, & obtenta in scriptis licentia tam Provincialis, quam Generalis, & servata forma eorumdem Indulorum sub

Eis mandat derogari non posse nisi toto tenore inserto, & contentientibus superioribus dictæ Congr.

Decretum irritans.

Contrario- rum derogatio.

Fides tradi- sumptorum.

Dat. 24. Apr. 1675. Au. 5.

LXXXVII.

pœna